

Understanding seasonal work: a study on Nordic ski instructors in Lofer



Student: Alexander Dige Pedersen

Student id: adpe22

Supervisor: Carina Ren

Aalborg University

Tourism Copenhagen

Number of characters: 129.139

Date: 31-05-2024

Abstract

Seasonality has always been influencing the tourism industry significantly, by affecting the demand structures of tourists according to change in weather conditions and other factors influenced by the calendar year such as public holidays. Within the literature on tourism seasonality is being associated with various challenges. The changing demand structures results in uncertainty and inconsistencies for tourism organizations, resulting in unstable revenue streams and a varying need of workforce. The inconsistency in the need for employees can be very challenging, since it may decrease the loyalty of the workforce, when you are unable to offer work throughout the whole year. In an industry where success is closely related to employee performance this is a significant challenge, which makes it relevant to study. This thesis aims to understand a certain group of seasonal workers. With the help of practice theory, Nordic seasonal workers will be investigated during their time as ski instructors during the winter season at the Austrian ski resort in Lofer.

The practice among these workers will be investigated throughout focus group interviews, and the findings will be analyzed with the help of relevant literature on seasonal labour, retention, place attachment, and more. This way the thesis will contribute to theory building, by investigating a group of seasonal workers with a new perspective. The literature will be utilized to understand and analyze the practice and how these Nordic workers engage with it, and how they produce meanings about it. During the process a new type of seasonal workers has been identified as: Nordic privileged lifestyle-oriented temporary seasonal workers.

The key concepts of the social constructivism will be affecting this study, to understand how the Nordic seasonal workers socially co-construct these meanings within the practice, and how they socially affect the practice in general. The process with this thesis was mainly influenced by the inductive approach, as the case was approached with an open mind, and started with the data collection. First thereafter relevant theories were found to help with the analyzing process of the collected data, in order to answer the research question.

The analysis enlightened a clear challenge in maintaining these Nordic privileged lifestyle-oriented temporary seasonal workers as permanent workers, since their approach towards the practice is affected by a temporality, which seems rooted in their mindset. However, the importance of the

strong social community within the practice, seems to be key to strengthening the intention to return for this type of workers, as this proved to be what was most important among them.

Indhold

Abstract.....	2
1. Introduction	6
1.1. Lofer a skiing destination.....	6
1.2. Issues within seasonal work.....	6
1.3. Research question	7
2. Methodology.....	8
2.1. Philosophy of science	8
2.2. Research design	9
2.3. Inductive research	10
2.4. My position as the researcher.....	10
2.5. Focus group interviews	11
2.5.1 Preparational work for focus group interviews	12
2.5.2. Interview participants	14
2.5.2.1. Overview of focus group interview participants	16
2.5.3. Focus group interviews in practice	17
2.6. Analytical framework: Practice theory	19
2.7. Evaluation of the methodological approaches and methods	21
2.8. Limitation.....	21
3 literature review	22
3.1 Seasonal labour in tourism	22
3.2. Worker retention	24
3.3.1. Retention in seasonal work	25
3.4. Place attachment among seasonal workers.....	28
3.5. The impact of Identity in seasonal work	29
4 Analysis	30
4.1. The Nordic privileged lifestyle-oriented temporary seasonal workers.....	30
4.2. The Nordic privilege	30
4.3. Winter season as a temporary escape from the everyday life	32
4.4. Rites of passage and the in-between	33
4.5. The Nordic privileged lifestyle-oriented temporary seasonal workers self-perception in Lofer	34
4.6. In-between local and tourist	37
4.7. Practicing the community	38

4.8. Impacts of the drinking culture in the practice	41
4.9. Pride in being a ski instructor	44
4.10. Development in the meanings given to the ski instructor uniform.....	45
4.11. Job satisfaction and the attitude towards the management in the ski school.....	47
4.12. Responsibility within the practice.....	49
4.13. Teaching happy families.....	50
4.14. Defecting from the Lofer-lifestyle	52
4.15. A temporality in the attitude towards the Lofer-lifestyle	54
5. Discussion and conclusion.....	56
6. References.....	60
7. Table of appendices	63
7.1 Appendix 1: transcript focus group interview 1	63
7.2. Appendix 2: transcript focus group interview 2	118
7.3. Appendix 3: transcript focus group interview 3.....	159
Appendix 4: Interview guide for focus group interviews in English.....	195
Appendix 5: Interview guide for focus group interviews Danish.....	198

1. Introduction

This section will introduce the readers to the case of this thesis, by briefly introducing the tourist destination Lofer, which is the geographical setting that this thesis evolves around, furthermore the phenomenon of seasonal work and the issues related to this will be introduced. Finally, the research question for this thesis will be presented along with a description of how this will be investigated.

1.1. Lofer a skiing destination

Lofer is an Austrian town located near the border to Germany and close to the big city Salzburg. Lofer has about 2000 permanent residents and is very reliant on tourism. During the winter months it is well visited by tourists traveling there to go skiing on the mountain chain named Lofer Mountains, and in the summertime the gondola used to bring skiers to the mountain, opens for hikers and mountain bikers. There are two ski schools located in Lofer that offer skiing and snowboard lessons for the tourists: Herbst Skischule Lofer and Skischule Sturm. During the winter season usually from start December to end March, depending on the snow conditions, the ski schools depend on ski instructors coming to Lofer to teach from various parts of Europe, as well as local ski instructors. Due to a varying demand for skiing lessons during the winter season, there is a high need for ski instructors during peak times, and less need for the rest of the season. Therefore, the ski schools structure their workforce, so that it fits the customers' demands as well as possible. This results in a structure where some workers are available during the whole season, while other instructors are only there for a shorter period ranging from one to four weeks normally. The ski school Herbst Skischule Lofer offers a guarantee for Danish kids to have a Danish speaking ski instructor when booking lessons. Therefore, they are relying on Danish workers coming to work for them every winter. Among these Danish seasonal workers there are always a few returning from the last season, as well as new instructors every year. These Danish seasonal workers will be the focus of this thesis.

1.2. Issues within seasonal work

Seasonality is one of the most common challenges within the tourism industry. The relation between weather conditions during a calendar year, and tourists' demands for holidays is something most tourism destinations are affected by and must implement in their strategy (De Cantis et al. 2011).

Seasonality and the change in tourists' demand, brings with it a broad variety of challenges, such as unstable income, insufficient utilization rate of resources, and high variety in the need for staff (De Cantis et al. 2011). This last issue regarding employment and seasonality is especially present in rural areas like Lofer, where the workforce often is insufficient to withstand the pressure from the tourism (Walmsley et al. 2020). For Lofer this is imminent as they are depending on the inflow of seasonal workers for the winter season, to accommodate the needs of tourists visiting with the purpose of skiing. A challenge in finding qualified workers to accommodate seasonal demand has been identified by Terry (2015):

“Over the past few decades, employers in tourism and hospitality have reported significant challenges in finding quality workers to fill peak seasons, despite the fact that most tourism jobs are widely considered to be low-skilled, low-paid and easy to access” (Terry, 2015, p 115).

For a tourism destination like Lofer a shortage in qualified staff seems critical, since tourism businesses success is very dependent on employee performance as emphasized by Jolliffe and Farnsworth (2003): *“In this industry, firm success is largely dependent on customer satisfaction, and much of the customer's experience is dependent on employee behavior”* (Jolliffe and Farnsworth, 2003, p. 314). Meaning that to be successful tourism businesses in Lofer must attract, educate, and maintain a qualified workforce to offer tourists visiting the destination a satisfying experience.

1.3. Research question

Investigate the practice among Nordic seasonal workers in Lofer, with a focus on their attachment to the job and the destination.

With this research question an attempt will be made of gaining insights into the Nordic seasonal workers, to contribute to the literature with a new perspective taking departure in the social constructivism with a qualitative methodological approach. Furthermore, there lies a wish to understand the factors that influence the retention of these Nordic workers in Lofer, to identify potential approaches that may increase their intention to return. Practice theory will be the main

analytical framework, which will be used to investigate the practice among these workers during their time in Lofer during the winter season.

2. Methodology

This chapter will elaborate on the methodological approaches and the reasoning behind them, throughout the process of this research study, to give an insight into the methodological process that was implemented to answer the problem formulation: Investigate the practice among the Nordic seasonal workers in Lofer, with a focus on their attachment to the job and the destination.

2.1. Philosophy of science

This thesis was conducted with its roots in the social constructivism paradigm. This paradigm sees a world where there is no true reality but believes that people affect their own realities through interactions with it during their everyday lives, and they are thereby part of the construction of their own individual reality (Risse, 2018). The constructed realities are in constant change as each individual is affected by numerous experiences that challenge their current reality throughout their lives, which changes their perspective and understanding of phenomena, and leads them to see them with a new set of glasses. *“It is a truism that social reality does not fall from heaven, but that human agents construct and reproduce it through their daily practices.” (Risse, 2018).*

Realities of individuals in social groups coexist and affect each other as a social construction, this construction of realities is the main focus of social constructivism and is the main essence of what it seeks to understand and apply in research (Lincoln and Guba, 2013). In this research study the focus was on understanding the social constructed realities of seasonal workers working as ski instructors in the alpine ski resort Lofer. By understanding these socially constructed realities, this thesis will strive to gain an insight in the concept of seasonal work in the area, and utilize this knowledge and understanding to identify what ignites the interest to engage with such a lifestyle, what motivates individuals to come back to work more seasons in the area, and lastly what factors that can result in individuals deciding not to come back.

2.2. Research design

The research design for this thesis is an exploratory study primarily conducted with the inductive approach, sparked by an interest in the phenomenon of seasonal work in the ski industry, and the process was mainly guided by an ongoing collection of data. The methodological process started during a period of seven weeks which I spent working at a ski school in Lofer Austria. The first step was the conduction of two focus group interviews with Danish ski instructors working on a seasonal basis at the ski resort Lofer in Austria, where I have been working as a ski instructor during the last eight winters. The focus group interviews were conducted that should help to facilitate dynamic interviews, where I could lead the conversation to gain the most valuable data possible (Brinkmann, 2022). The purpose of the interviews was understanding the motives behind the decision to do seasonal work in Lofer, and to identify their perception of the working conditions, and the cultural and practical aspects of being on a season in Lofer. Furthermore, I was interested in understanding what could affect the decision for the seasonal workers to return to the destination for additional seasons. Additionally, I conducted an interview with two former instructors, to get an insight into their perception of their time in Lofer, and the factors that played a part in the fact that they no longer return to the destination. The interviews were conducted in Danish and afterwards I transcribed them and then translated them into English. In order to get familiar with this data set, I read through it multiple times thoroughly to gain an overview of the findings (Bryman, 2012). During this process some of the key findings were divided into different main topics with a color system, to create familiarity with the main tendencies in the data, which would enable a good point of departure for the process of the analysis (Cardano, 2020).

This process of working with focus group interviews applied well with the social constructivist paradigm, where the focus is on the social construction of realities, since the social interactions during the focus group interviews was a great way of analyzing exactly how seasonal workers construct the reality of what it is like to be on a season and the various aspects of this phenomenon. The data set then led to a problem formulation, and relevant theories that would be applied to help answering this.

2.3. Inductive research

This research study has mainly been guided by the inductive method, by following a bottom-up approach directed by the empirical data that has been collected. For researching phenomena, the inductive method can benefit the process by allowing an open-minded process, where the researcher is allowed to be curious (Veal, 2017).

The deductive research method, where known theories guide the research design and the process of studies, is the opposite of the inductive approach (O'Reilly, 2009). For this research study on ski instructors and their experiences with seasonal work, the inductive method and its characteristics seems ideal to allow the empirical circumstances to direct me to the questions that were worth seeking an answer to (Brinkmann, 2022).

The inductive method and research studies grounded in social constructivism plays well together, since social constructivism focuses on constructions of meanings based on humans interacting with each other, and the ideal approach to study these interactions and constructions of meanings is by approaching them with an open mind (Creswell, 2003). Even though I as the researcher am very invested in this case, I tried to approach my respondents for the interviews with as open a mind as possible and try to only take advantage of my own experiences by utilizing them to ignite further reflections in the minds of the participants, when it seemed appropriate without influencing their perspectives too much. This way I hoped to gather a data set, that reflected the realities constructed by the interaction between my interviewees and myself, while also drawing on and reflecting upon my own understanding of the field. For this study I wanted a rich data set, with deep insights into the participants meanings and reflections, rather than a lot of numbers and shallow opinions, which is why I decided to use qualitative methods (Bryman, 2012).

2.4. My position as the researcher

When conducting research, it is important as the researcher to acknowledge that you will have an impact on the setting and the conversation, and to consider how to best work with this acknowledgement, as to gain the full potential out of the situation according to the aim of the research study (Morgan, 2012). For this case I as the researcher am personally very invested in the study, since the study field is concerning something that I have worked with and held dear for many years as a seasonal ski instructor myself. Furthermore, I had a lot of insights into the case before

starting the project, a lot of opinions and thoughts about it, and I have the opportunity to spend time in Lofer for the period of data collection. These aspects are all something that will have their influence on the project. Firstly, it would be irrational of me to try to see the case with an objective perspective, instead I will acknowledge the fact that I as researcher am biased to the case, and exploit my position to the fullest, by reaching out to my network in Lofer and use my insights into the case, as steppingstones to ignite interesting research. Meanwhile, I will try to be aware about my biased position, and be open towards new findings and perspectives, which is key to conducting valuable research (Gary and Holmes, 2020).

2.5. Focus group interviews

The following section will present the basic concepts of the focus group interview and elaborate how and why this research method has been implemented for this study.

The focus group interview was first developed in the 1950s to study consumer preferences, however today the focus group interview is becoming a more common part of the methodological discipline in most social sciences (Brinkmann, 2022). The idea with the focus group is to invite a group of relevant people to discuss their various perspectives of certain themes. In practice the moderator introduces a set of themes/questions and facilitates the discussion (Brinkmann, 2022). The interviewers' task as a moderator is to guide the conversation to obtain the full potential of the situation. It is important as a researcher to acknowledge that the goal of the interview is not to have the participants agree with each other. The interesting thing is the diverging meanings during the conversations, and how they reflect upon these (Morgan, 2012).

Focus group interviews are usually more flexible, and dynamic compared to the individual interview, and they can easier reflect everyday discussions, and thereby give more spontaneous answers and reflections, due to the social dynamic setting (Brinkmann, 2022). The focus group interview is therefore a great tool to investigate new social phenomena and research areas that aren't that well known (Brinkmann, 2022). The focus group interview seems ideal for this research study with an inductive angle guided by the social constructivism paradigm, aiming to understand the social constructed reality of being on a winter season working as a ski instructor in Lofer.

The interactions during the focus group interview are immensely important and these are what produces the data (Morgan, 2012). Morgan distinguishes focus group interviews into conversation-oriented and content-oriented interviews, where the conversation-oriented interviews focus on the interactions between the participants, as well as with the moderator. Meanwhile, the content-oriented interviews focus on what is actually being said during the interview, and the meaning the participants are creating together (Morgan, 2012). For this study the main focus was on the content that came out of the interactions, and not so much the interactions themselves, since the goal was to gain insight into the life during seasonal work in Lofer, and what aspects of it that drives people to come back or not. However, the way the participants interacted with each other and with me as the moderator, was also relevant to analyze in order to understand how it affected the conversation and thereby the content. This way of looking at the spoken content mixed with the way participants interacted, is called “co-construction of meaning”, and is used to gain insights into how and why the meanings and knowledge from the focus group interview is constructed (Morgan, 2012). This “co-construction of meaning” goes well in hand with the social constructivist paradigm, by trying to understand how humans influence each other’s realities when interacting and thereby create meaning as a social construction.

2.5.1 Preparational work for focus group interviews

This section will elaborate on how the preparational process for the focus group interviews turned out, and what thoughts and considerations lies behind the decisions made.

Before conducting the focus group interviews it was important to consider what I wanted to research (Brinkmann, 2022). I had to decide what themes would be relevant to touch upon during the interview, and how to approach the themes or questions I wanted answers to or insight upon. It was decided to conduct three focus group interviews, two with current ski instructors in Lofer, and one with previous instructors who have stopped returning. Since I wanted a flexible conversation throughout the interviews, I decided upon creating an interview guide which I divided into three columns: the first one including the theme of the topic to discuss, secondly with the main question, and lastly with under questions/helping questions. I changed the interview guide a bit for the three different interviews, since I wanted slightly different outcomes from them. According to Brinkmann

(2022) the interview guide can give the researcher more flexibility during the interview than a normal list of questions in a specific order since the guide allows an easier overview of the conversation and the themes that has been touched upon. Meanwhile it allows the researcher to dig deep into a theme whenever the participants start to talk about it, without having to maintain a specific order of the themes discussed, if the researcher manages to keep an overview of the conversation while changing the order of the planned main themes (Brinkmann, 2022). This way I hoped to allow the conversation to flow as much as possible, while keeping an overview of the chosen main themes, so that I could guide the conversation back on track when needed. The chosen main themes were: “The decision to become a ski instructor”, “The culture in Lofer”, “The job as a ski instructor and the business culture”, “Seasonal workers position in Lofer”, and “Coming back to the destination Lofer”. With these themes I hoped to get an insight into different aspects of seasonal work in Lofer that would help to enlighten what motivates ski instructors to go on a season, and what influences their decision on coming back or not. In addition to the columns with themes and questions I also wrote a presentation of the project and guidelines for how the interview would turn out in practice. This presentation of the theme along with the guidelines was then sent to the participants, a few days before the interview took place, so that they could prepare a little beforehand, and to decrease the degree of uncertainty for the participants, to make the experience more comfortable with the hope of increasing the willingness of the participants to share personal experiences and thoughts.

Another aspect that had to be considered before the focus group interviews? was how to facilitate the ideal setting to discuss how it is to be a ski instructor and the culture surrounding this way of living. At first, I considered conducting the first interview on an après ski bar, since I had an idea that this would put the participants into a state of mind that reflects the culture very well. However, I ended up with the decision of hosting the interviews at my apartment in Lofer, which was nicely quiet and built in a traditional Austrian way. This was partly to secure a sufficient audio quality of the recordings, since my best option was to record the interviews with my telephone. Another aspect that influenced this decision, was that I feared that the conversation would be too focused about the drinking culture if held at a bar. Furthermore, I wanted again to create a safe environment during the interview, where the participants would feel as comfortable as possible so that the conversations throughout the interviews would be as interesting and open as possible. However, I decided to serve

local snacks and alcoholic beverages as well as water and soda for the interviews, to create a nice and relaxed mood in the room, and to show my appreciation for their participation.

Since I wanted the participants to open up about personal insights to the topics, it was important to consider ethical issues, such as anonymity, confidentiality, consent (Veal, 2017). Apart from being attentive to the participants well-being during the interviews, I decided to work with pseudonyms, which I told the participants, so they were aware of how I would protect their anonymity. Furthermore, I made sure to ask for the participants consent before recording the interviews, and explained how I would handle the data, and only share it with my supervisor and censor.

2.5.2. Interview participants

In this chapter the reasoning behind the choice of participants will be presented.

A lot of decisions had to be done, before conducting the first out of two focus group interviews. One of them was determining on what basis I would choose my participants, and how many persons to invite for the interview, to create the optimal setting that could lead to a fruitful discussion with the ideal perspectives. When deciding on who and how many participants to interview, it is important to determine what you want to know and understand (Brinkmann, 2022). Since I was more interested in getting a deeper understanding of the experience of being a seasonal worker in Lofer than getting a lot of numbers and a lot of different opinions, two focus group interviews with a few persons seemed like the right choice. It was decided to invite three seasonal workers, respectively one woman who has been here previously as a ski instructor for four winters, one man who has been here two full seasons and one week each winter the last five years, and the last one a woman who is doing her first season this winter. The participants were all Danish, which made the communication beforehand easy, and secured a pleasant environment during the interview without any language barriers that could lead to misunderstandings etc. The interviewees were also chosen on the basis that they knew each other well enough, without being too close friends. This was decided with the hope of creating an environment during the interview where the interviewees would feel secure and respect each other enough to open up about personal matters, however I didn't want them to be too close friends, so that they wouldn't necessarily agree on every subject that would be discussed, and at the same time I hoped that they could surprise each other with new

perspectives on the life with seasonal work in Lofer. The decision regarding the number of participants was taken with the goal of having enough different mindsets and perspectives for the “conversation” while facilitating a safe environment which invited the participants to talk as freely as possible. At the same time the relatively low number of participants also served the purpose of leaving a sense that each of them was important for the interview.

Before the second focus group interview, I wanted to mix things up a bit, to hopefully get some new perspectives on the life as a seasonal worker in Lofer. Therefore, I thought thoroughly about how to combine the next group of participants. The decision landed on three women whereas two of them were doing their first season, and the last one was there for her second season. The choice of a “newer” group of participants was based on the fact that during the first focus group interview, I felt that the two participants who had been doing more seasons had a very high influence on the whole interview, and also on how the third participant reflected on the topics that were discussed, and I wanted a different perspective for the second interview. Furthermore, as I as the researcher have been spending a lot of time in Lofer as a seasonal worker, it was also interesting to get a fresher perspective on being on a winter season for the first or second time. The choice of only inviting female participants for the second interview was again to get another perspective on the topic, and to see how another constellation of participants would influence the conversation throughout the interview. Additionally, this could possibly help to identify gender specific parts of the culture in Lofer, and how this may affect the experience of the seasonal workers.

The last focus group interview was conducted later in the process back home in Denmark, with two persons who have previously been on a season in Lofer, but that have now stopped coming back. The reasoning behind this interview was to get the perspective of previous seasonal workers in Lofer, to see how they think back on their time at the destination now, as well as to identify what have affected their decision not to return. I wanted to interview two participants who had been in Lofer a different number of times, to get the perspective of both one, who have done several seasons before stopping to return, and one who have only done one season, to identify if there were differences in the reasoning behind them not returning, and to get insight into their perception of the destination and the experience of being on a season in Lofer. I thereby ended up with one person who have only done one season four years ago, and another who have done two full seasons and several weeks the years after that.

To help myself and the readers maintaining an overview of the interviewees, I created tables of the interviewees for the three interviews, where their speaker letters in the transcript are stated as well as their pseudonym. Furthermore, I wrote a short description of each participant:

2.5.2.1. Overview of focus group interview participants

Interview 1

Pseudonym	Frank	Cathrine	Isabella
Speaker letter in transcript	Speaker A	Speaker B	Speaker C
Short description	22 years old, doing his second full season, he has been managing a campsite in Denmark in the summer season since he finished high school.	21 years old, doing first season and she has had two gap years working in Denmark after finishing high school.	25 years old, doing her third full season, studying political science in Denmark, but she is taking half a year off between bachelor and masters.

Interview 2

Pseudonym	Inge	Mie	Signe
Speaker letter in transcript	Speaker B	Speaker C	Speaker D
Short description	21 years old, finished high school last summer. Doing her first season, started one month in another area, but moved due	20 years old, doing her first season, finished high school last summer. Worked at a nursing home before the season.	23 years old from Copenhagen, doing her second season in Lofer. Worked in a kinder garden before

	to bad management at previous ski school. Stayed in Denmark trying to earn as much money as possible before the season.		and between her seasons.
--	---	--	--------------------------

Interview 3

Pseudonym	Niels	Peter
Speaker letter in transcript	C	B
Short description	30 years old, working full time as a controller. Has done two full seasons, and has come back one or two weeks afterwards for some years, but have not been back the last	26 years old, studying global development science. Has done one full season but have not returned after.

2.5.3. Focus group interviews in practice

This section will clarify how the process of the two focus group interviews turned out, and how I as a researcher tried to guide the conversation, and my thoughts upon this.

For the first interview I asked the participants five days in advance if they wanted to participate, and explained briefly how it would turn out and what the purpose of the interview was. After they agreed to take part of the interview, they received a written presentation of the theme as well as written guidelines. We then found a timeslot that would suit everyone's calendar. The days up to the interview I made sure to obtain a good overview of my interview guide, so that I was ready to guide the discussion smoothly. I made sure to clean the room intended for the interview and made as nice an environment as possible with a view of the snowy mountains, local snacks, and beverages. When the participants arrived, I focused on creating a relaxed mood by joking around and offering snacks and beers, to ease what tension or anxiety there might be around the interview.

I then began with a short introduction and emphasized that there were no wrong or right answers to the themes or questions, and that they were very welcome to comment and reflect upon each other's statements in a respectful way. Afterwards I started the actual interview lead by the interview guide and started recording with my telephone. During the interview the participants seemed a bit shy about the situation to begin with, however they opened up after the first five to ten minutes as they got used to the situation. If this was a result of the setting, the beers that was served, or just standard human behavior is hard to determine. During the interview I let the conversation flow between my various themes and questions when it made sense, and I mainly interrupted or contributed to the conversation when the participants stopped talking, or when I felt that there was a need to guide it back on track or into another direction. This was done to avoid too much repetition, and to dig deeper into the reflections about certain subjects. Otherwise, I tried to allow the participants time to express themselves and reflect upon each other's statements. Throughout the interview I sometimes contributed to the conversation with my own experiences or reflections from my many seasons at the location, when I felt that it made sense to bring in another perspective that the interviewees could reflect and comment upon. During the interview I took notes about the dynamic of the conversation, with the purpose of possibly changing something for the second interview, as well as to later analyze the dynamics influence on the results. After finishing the interview, I heartfully thanked the participants, and asked them about how they experienced the situation, to see if they had some feedback I could use for the other interview.

For the second interview I changed a few aspects of the process. As a reaction to the somewhat slow start during the first interview, I prioritized 10 minutes small talk before the interview started for the second focus group interview, which can create better chemistry with the interviewees and thereby have a possibly positive impact on the data collected (Veal, 2017). Furthermore, I was even more focused on the introduction of the participants and less vulnerable questions throughout the start of the interview, so that the interviewees would feel comfortable about the situation before we dug into the more exposing part of the interview, where I really wanted the participants to open up and go in depth with their thoughts and experiences (Brinkmann, 2022). Before the second interview I asked the participants if they could find a photography, they had taken during the season that they felt represented their experience with being on a season in Lofer. During the interview I then asked them to show us the photography and explain what it portrayed and why they had chosen that exact

photography. This was done with the purpose of gaining a visual perspective on their understanding of the experience, and to give another dimension to the conversation that could spark some reflection into the participants minds.

The third interview with two previous seasonal workers, was conducted in Denmark during a weekend where I met up with a group of current and former ski instructors, I know from Lofer, where I interviewed two of the persons that have stopped returning to Lofer as ski instructors. I prepared them for the interview in good time. Before the interview I made sure to create a nice atmosphere, by serving beer and other beverages as well as snacks, and we had an unformal conversation about how the interview would turn out practically, and they were offered the opportunity to ask questions in advance. When we started the interview, I opened with soft questions that did not require the interviewees to be too personal. As the interview went on and I felt that the interviewees got more used to the situation, I started digging into the more personal aspects of the interview.

2.6. Analytical framework: Practice theory

Practice theory is a sociological framework that focuses on the practices of groups or individuals, including everyday practices, routines, construction of social order, and more (Pantzar and Shove, 2010). For the purpose of this thesis, it is selected in order to explore the practices among the seasonal workers in Lofer.

Reckwitz (2002) described a practice as:

“a way of cooking, of consuming, of working, of investigating, of taking care of oneself or of others, etc. – forms so to speak a “block” whose existence necessarily depends on the existence and specific interconnectedness of these elements, and which cannot be reduced to any one of these single elements” (Reckwitz, 2002, p. 250).

Reckwitz suggest that practices rely on the interconnection of elements, and here he mentions the elements: “Forms of mental activities”, “Bodily knowledge”, and “things and their use”. This emphasizes an understanding that practices are a combination of more elements, and that to analyze them, you will have to explore them all.

Pantzar and Shove (2010) describes this way of looking at practices as dynamic. They dive further into the elements Reckwitz talks about, suggesting that the elements existed somehow outside of the practice, however practices merely link them together and shape them in a different way over time (Pantzar and Shove, 2010). Pantzar and Shove (2010) further argues that a-long with the elements integrated in a practice, the practice changes over time, and should not be seen as stable phenomena. A good example is the practice of dancing which has been changed and reproduced all over the world, as the practice was taken up by various types of practitioners who gave it different meanings and implemented various materials into the practice.

Pantzar and Shove (2010) have developed a dynamic model to explore practices, which consists of: “Material”, “competence or skill”, and “symbolic meaning and image”. Which will be the terms used in this project. These three elements will be analyzed in relation to the practices that the seasonal workers engage with in Lofer.

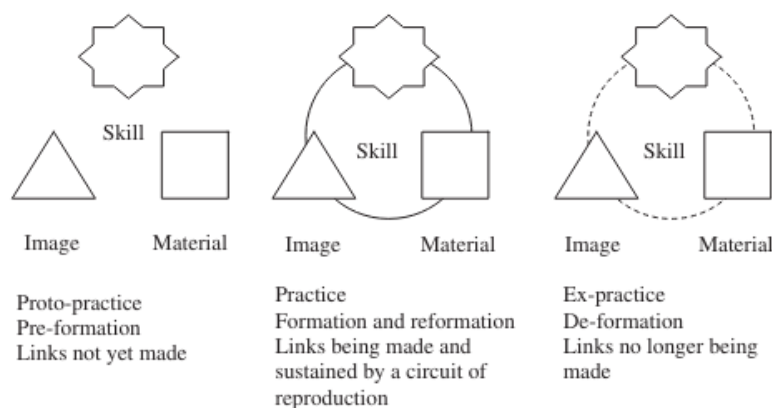


Figure 1. Proto-practices, practices and ex-practices.

(Pantzar and Shove, 2010)

This framework will be the main analytical tool in this thesis and will be applied to analyze relevant practices that the Seasonal workers in Lofer engage in, to identify how these practices influence the everyday life during a winter season in Lofer, and to identify how the practitioners influence and change the practices themselves over time. This will be done by diving deep into descriptions from the conducted focus group interviews, to identify how the interviewees describe and perceive the practices which they engage in during their time in Lofer. Finally the way this affects the retention of the seasonal workers will then be analyzed.

2.7. Evaluation of the methodological approaches and methods

The methodological approach for this thesis has been fruitful in several ways, however also challenging. Working mainly with the inductive approach resulted in an interesting and open-minded process with gathering the empirical data. This way of letting the data guide the process and be open to impulsive ideas in the process of gathering the data, was both inspiring and resulted in a rich data set. However, it has also been challenging later in the process to identify the ideal theories to make meaning out of the data collected in this way, which would probably have been different if the abductive approach had a deeper influence on the data collection. I would have loved to have a longer research period that could allow more rounds of focus group interviews, so that I could have begun the data collection the way I did, with a very open mind, and then during the process of analyzing the data with relevant theory, I could conduct more focus group interviews where the interview guide would be more focused on the theoretical perspectives I found interesting from the first empirical dataset.

The choice of conducting focus group interviews was also a risk, since I as a researcher never have worked with this interview form before. However, the focus group seemed like the ideal way of researching this phenomenon in relation to the social constructivism, and it really gave some interesting interview situations, where the interviewees seemed to inspire each other, which resulted in very interesting conversations that led to rich data. On the other hand, the focus group interviews were also very interesting for me, both in the role of the facilitator, since it was exciting and challenging to try to lead the conversation in the right direction as well as creating a safe and inspiring environment. This type of interview is definitely something I will consider utilizing for future research.

In general, I have been very positive about the methodological process, since I feel that it has taught me a lot, while also generating interesting data.

2.8. Limitation

This project aimed to gain insights into the practice of Nordic seasonal workers in Lofer, to understand why they are recruited into and defect from it. During the process of this study relevant

questions has arisen, however it has not been possible to investigate all of them, due to factors as the set deadline of the project hand in, limit in hands and page numbers etc. However, a perspective that would be relevant to study in future research, is the interviewees employers' point of view. Implications has been made on what the ski school: Skischule Herbst Lofer could do to increase the intention to return for the Nordic privileged lifestyle-oriented seasonal workers, but it would be relevant to understand what they already do and what their motives behind this is, and further to discuss the academic findings of this study with tourism managers from the ski school, and hear their take on these findings with their practical perspective. Additionally, it would be very interesting to follow the interviewees for the next five years, to see if they gradually defect from the lifestyle as predicted. This would be especially interesting in a combination with a collaboration with the ski school, where they would take the given implications into their strategy, which would allow a situation where the findings of this project would be tested in practice.

Moreover, similar studies at additional ski resorts would be relevant to identify if the findings in this study apply to ski instructors, working on a seasonal basis, in general.

3 literature review

3.1 Seasonal labour in tourism

This section will elaborate on relevant literature regarding seasonal labour that has been used in this project, moreover the way this thesis will contribute to the literature will be enlightened.

The tourism industry is highly affected by very seasonal demand structures, especially in rural areas with natural attractions, often with one or two peak seasons, and with such seasonally affected demand structures, follows a need for seasonal workers, since the local workforce often proves insufficient to satisfy the seasonal demand (Walmsley et al. 2020). This often results in temporary inflows of workers from outside the region (Walmsley et al. 2020).

"Over the past few decades, employers in tourism and hospitality have reported significant challenges in finding quality workers to fill peak seasons, despite the fact that most tourism jobs are widely considered to be low-skilled, low-paid and easy to access" (Terry, 2015, p. 115).

Such a shortage of qualified workers seems very troubling, since the whole tourism industry relies very much on customer satisfaction, which is highly linked to qualified employees (Jolliffe & Farnsworth, 2003).

Seasonal workers have been labelled as being in-between workers and tourists, with a different mindset and worker motivation, compared to other workers in the tourism industry (Walmsley et al. 2020). The seasonal workers often are driven by hedonistic and leisure motives, instead of seeking long-term employment with a stable income and a future with a career (Walmsley et al. 2020). Tuulentie and Heimtun (2014) argues that place attachment and attractiveness influence seasonal workers willingness to return to a destination for seasonal work and the chance that seasonal workers become permanent residents in tourism destinations.

The concept “temporary liminal spaces” has also been applied to the concept of seasonal work by Underthun et al. They describe how tourism workers have different transnational flowing positions with precarious working conditions, during a temporary phase where the individual exists between a leisure lifestyle and the limits of the labour market. Authors define the liminal spaces as *“exceptional spaces where regular work life norms do not apply”* (Underthun et al. 2018, p. 7). They further argue that *“Consequently, ideals of consumption, leisure and individuality remain stronger than the collective norms of worker rights, organised labour and unionisation, despite low wages, short-term contracts and inconvenient working hours”* (Underthun et al. 2018, p. 7).

These preferences seem more like the preferences usually associated to a holiday and not to professional careers, which might be connected to the concept of temporality that reoccurs in the different perspectives on seasonal workers mentioned above. The mindsets of these workers can in many ways seem more focused on the experience and their personal benefit, compared to what the regular worker would base their career choices on. Insights into the experiences and the personal benefits of seasonal workers is exactly what this study tries to enlighten, by digging deep into the preferences, experiences, and reflections of seasonal workers at the ski resort Lofer, with the purpose of contributing to a deeper knowledge regarding impacts on the retention of seasonal workers at ski resorts.

3.2. Worker retention

This chapter will give an insight into relevant literature on the worker retention.

The success of organizations is known to rely on qualified workers, and literature suggests that committed workers perform more efficiently and are more open to cooperation and challenges (Gelencsér et al. 2023). Employers are starting to realize the importance of employee wellbeing, seeing how this facet is a key factor for a business competitiveness, by influencing the employee commitment, motivation, and retention rate (Gelencsér et al. 2023). At the same time literature suggests that maintaining a good retention rate and managing employee turnover, has become harder than ever, being one of the biggest challenges for organizations, as it has both become time-consuming and costly (Gelencsér et al. 2023). According to Gelencsér et al. (2023) a good retention rate can only be achieved with a corporate strategy focusing on this, by meeting employee expectations, and providing working conditions suited to employer needs. These measures all relate to employee satisfaction, emphasizing the impact of this aspect (Gelencsér et al. 2023). Further studies imply that a company must gain insight into the factors that influence the employees' satisfactions, to develop a successful retention strategy (Kóczy et al. 2022).

Gelencsér et al. (2023) came up with a list of nine factors that influence employee wellbeing and thereby the retention rate in organizations, this list includes: Nature of work, coworkers, supervision, pay, contingent rewards, benefits, promotion, operating procedures, and communication (Gelencsér et al. 2023). Furthermore, employee retention has been divided into three dimensions, with normative commitment being the first. The normative commitment is concerning how committed employees feel morally to an organization. When workers are morally committed, they often stay a member of the organization longer, since they feel obligated to do so for various reasons. The normative commitment can be triggered by an individual on itself through socialization, previous experience, as well as cultural factors. Organizations can also influence the normative commitment with initiatives such as training, promotion, and recognition (Gelencsér et al. 2023). Another dimension is organizational commitment, which concerns the degree of effort individuals are willing to put into the work at the organization, and how much the individual insists on staying a member of the organization and this commitment is highly affected by job satisfaction (Gelencsér et al. 2023).

The decision to leave an organization can be influenced by external and internal factors. External factors involve environmental factors like other job offers or the influence of social relationships outside the organization, and internal factors influencing the intention to quit a job includes factors in the organization (Price, 2001). *“The link between employee wellbeing and employee retention is such that employers who listen to their employees and support their health, happiness, and satisfaction significantly increase their chances of retaining employees.”* (Gelencsér et al. 2023, p. 7). This quote emphasizes how the best way to keep happy employees is by first of all listening to them, which correlates with above mentioned fact by Kóczy et al. (2022), suggesting that you need to understand your workers, in order to manage the retention rate. Furthermore, it indicates that companies should try to support workers in external factors that might not concern the organization directly, however it may be a key factor to retaining qualified workers.

3.3.1. Retention in seasonal work

This section will identify literature concerning worker retention in seasonal work and will explain differences and similarities between this and worker retention in general. Furthermore, the use of this literature in this thesis and the way this project will contribute to this area of research will be outlined.

The retention rate for seasonal work, has been described as the intention to return in literature (Ainsworth and Purss, 2009). Within organizations based on contingent work such as seasonal work, the retention rates prove even worse compared to organizations based on permanent jobs, since it is even harder to convince the workers to really commit to an organization they only work in temporarily. (Ainsworth and Purss, 2009). According to Ainsworth and Purss (2009) the commitment from temporary employees should be seen with multiple perspectives, for example, workers have proven to feel greater commitment towards the persons they interact with during their temporary work (colleagues, customers, supervisors), rather than towards the organization or the job itself. While others may be committed towards the work itself or to their future career. However, any sort of commitment may positively affect the employee’s performance and the willingness to remain a part of the organization (Ainsworth and Purss, 2009).

Seasonal work in the tourism industry has been characterized as finite jobs of short duration, however Ainsworth and Purss (2009), argue that seasonal work often is reoccurring work where seasonal workers come back more seasons in a row (Ainsworth and Purss, 2009). Workers returning to the same seasonal jobs may therefore develop a commitment towards the organization and increase their willingness to stay with the organization (Ainsworth and Purss, 2009). In their case study Ainsworth and Purss (2009), argue that the retention of seasonal workers may not be a necessity at winter sports destinations, since there seem to be a vast group of willing new recruits every season (Ainsworth and Purss, 2009).

When studying the intention to return within the field of seasonal workers, it has been suggested that seasonal workers with higher levels of education are less likely to return next season, since college graduates are more likely to seek a more professionally suitable and permanent job (Walker et al. 2020). The relationship between seasonal employees and their supervisors are also very influential in the seasonal workers decision to return, according to Walker et al. (2020).

Alyere'n et al. (2012) suggests that a negative factor within seasonal work, is that during the off-season a disruption of social interaction between the seasonal workforce occurs, since the social network of seasonal workers is highly influencing the intention to return (Alyere'n et al. 2012). This correlates well with the theory of Ainsworth and Purss (2009), arguing that seasonal employees sometimes commit more towards coworkers and supervisors than to the organization they do seasonal work for. Alyere'n et al. (2012), further argue that the intention to return for another season is vastly linked to the workers job satisfaction. This links well with the theory from literature on retention rates in general from Gelencsér et al. (2023), suggesting that job satisfaction is important for retention rates, implying that managers should understand the importance of satisfied employees when managing seasonal as well as permanent workers. Alyere'n et al. (2012), emphasize camaraderie, management attitude, responsibility, and feedback as factors influencing seasonal workers job satisfaction, with responsibility as the most important factor, thus managers should especially empower their seasonal workers to maintain them within the organization. Other factors affecting the intention to return to seasonal work are whether the employees are permanent residents or not, with permanent residents' intention to return to be higher, as well as the availability of other jobs, where economic recession and fewer job opportunities generally increases the intention to return (Alyere'n et al. 2012).

“Unskilled and semiskilled employees in tourism industries are not empowered for self-actualization, and this, along with the absence of the other priorities, often leaves these employees feeling miserable, depressed, and apathetic. These attributes of tourism jobs often result in high labor turnover, low labor efficiency, high labor costs, and job dissatisfaction.” (Ismert and Petrick, 2004, p. 47).

This insight from Ismert and Petrick’s study also recognizes the importance of empowering employees, to increase job satisfaction and retention rates etc.

Employee benefits is influencing the intention of seasonal workers according to Ismert and Petrick (2004). The loss of relationships is another factor influencing the intention to return, and their study on seasonal ski employees showed that satisfying camaraderie was the number one indicator for workers intention to return among first season employees (Ismert and Petrick, 2004). The coming years factors as praise from management, income, and worker benefits became more and more important for the seasonal workers intention to return, which suggests that first year employees and returnees should be managed differently. However overall camaraderie and satisfaction with job challenge was found to be the best indicators of job satisfaction (Ismert and Petrick, 2004). The study of McCole on seasonal workers in ski areas in USA showed that a positive sense of community highly increases the intention to return of employees, the results also pointed towards the sense of community becoming more influencing for the experienced workers, whereas first year employee’s intention to return was affected by wage satisfaction (McCole, 2015). McCole (2015) therefore suggests that managers of seasonal workers at ski resorts should prioritize social activities with first year and experienced employees to enhance the sense of community, and thereby the intention to return. This differentiates from the study of Ismert and Petrick (2004), by focusing the social activities affecting camaraderie and sense of community on both the new and experienced employees, however both perspectives suggest that managers must approach the retention of new and experienced employees differently, but they do not agree on the specific approaches. This study will strive to contribute with further perspectives on this matter, to gain further insight into the retention of seasonal workers at ski resorts.

These perspectives from literature working with retention in seasonal work, will be used to analyze the behavior of the seasonal workers interviewed for this project. This project will thereby contribute to this research field, by coming up with new perspectives concerning worker retention for seasonal work and the intention to return through this study's findings.

3.4. Place attachment among seasonal workers.

This section will elaborate perspectives from literature regarding place attachment among migrant seasonal workers, to identify how seasonality affects the emotional bond workers create to a place. These perspectives will be applied to the data gathered in this study, to understand how place attachment takes place in this case, and thereby contributing with new viewpoints to the existing literature.

Place attachment refers to the emotional bond that people may develop to a specific place, and the more emotionally attached people are to a place, the more likely it is that they will stay there or revisit, as tourist, worker, or resident (Tuulentie and Heimtun, 2014). The way people emotionally attach to a place is affected by their role at the specific place, tourists, residents, workers, and seasonal workers all approach places differently, and thereby experience them in their own way, which influences the degree of emotional attachment (Tuulentie and Heimtun, 2014). Moreover, seasonal workers can be divided into various categories, like local seasonal workers, migrant tourism workers, lifestyle-oriented seasonal workers, and the way these groups attach to places also vary (Tuulentie and Heimtun, 2014). A significant difference regarding the place attachment that migrant seasonal workers create, is that they tend to attach more to the occupational communities rather than creating an emotional bond towards the local community, leaving them separated from the rest of the community, resulting in a social bubble of seasonal workers (Tuulentie and Heimtun, 2014).

In a study by Thulemark (2016) on occupational communities at ski resorts revealed that social aspects as spending time with workmates and bonding was more important than the job itself. Seasonal workers lived close together and especially first year workers wanted to spend a lot of time with each other. The study also showed that the reputation of a social lifestyle was a vast motivator for deciding to do a first season, while the strong social community with likeminded people also is

the main motivator to return for another season (Thulemark, 2016). These insights emphasize the findings from Tuulentie and Heimtun (2014), suggesting that the social aspects are especially important in the place attachment of seasonal workers, since they tend to emotionally attach more to and identify with the occupational community rather than the geographical place.

The participants place attachment towards Lofer will be analyzed in this study, with the help of the above-mentioned perspectives, to further understand what influences how attached seasonal workers become the destinations they work at.

3.5. The impact of Identity in seasonal work

The following chapter will address the main literature from research on identity, that will be used in this project, as well as identifying how this project will contribute to the existing literature.

“Where we work, with whom we work, how we get along with colleagues, how we wish to be viewed (identified) by others and how we feel about our own identity, our job or place in society are important to all: these impact on how we interact with others and can form part of the decision to join or leave a group or job” (Brien et al. 2017, p. 237).

With this quote Brien et al. outlines the importance of identity in peoples career decisions. They further argue that the way people view their own or other’s identity, is a result of the social context they live in (Brien et al. 2017). They describe how people categorize themselves with certain groups, often within a workplace, and afterwards compare with other groups of people. This social comparison then affects how they see themselves and the groups they identify with, influencing their job-identity, here self-esteem has its influence on the way groups are viewed, meaning the identity of groups with overall low self-esteem will be negatively influenced, resulting in potential prejudice (Brien et al. 2017). Job-identity, employee turnover and retention are all closely linked according to Brien et al. (2017), suggesting that recruitment of workers is a lot easier, if the position is something that people identify as something positive, while the turnover and retention of the employees will also be positively affected if the workers in the position’s identity is positively perceived.

The way Brien et al. (2017) sees identity can be closely linked to the social constructivism, where realities are socially constructed just as identities. In this project the way the seasonal workers in Lofer identify themselves in Lofer, and how they partake in socially constructing the identity of ski instructors will be analyzed with the perspective of social constructivism.

4 Analysis

For this analysis practice theory will be the main theoretical framework, and the three elements: skill, material, and image from Pantzar and Shoves' (2010) theory will be analyzed in relation to how the seasonal workers are recruited into, co-produce, and defect from the practice. This will be utilized to answer the research question: Investigate the practice among the Nordic seasonal workers in Lofer, with a focus on their attachment to the job and the destination.

4.1. The Nordic privileged lifestyle-oriented temporary seasonal workers

In order to understand and analyze the phenomenon this thesis is working with; it is relevant to first identify the type of seasonal worker we are dealing with. Authors studying seasonal workers have come up with various types of definitions for different seasonal workers like Möller et al. (2014) who came up with four typologies: Migrant tourist workers, practiced seasonal workers, temporary seasonal workers, and place-attached seasonal workers (Möller et al. 2014), and Ismert and Petrick (2004) who describes the seasonal lifestyle-oriented workers. However, none of these definitions seem to fully fit the type of seasonal worker that this study is focusing on. They will instead be termed: The Nordic privileged lifestyle-oriented temporary seasonal workers, and the reasoning behind this will be elaborated in the following sections.

4.2. The Nordic privilege

Firstly, none of these seasonal workers mentioned economic factors, when expressing what motivated them to go on a season in the first place *"But in terms of salary, we are not well paid, considering how much we work and how much responsibility we have."* (Frank interview 1) Frank even expresses that he thinks the salary is low. Furthermore, Signe mentions that her salary could not cover for her everyday life expenses on her season last year *"It was a bit of an expense to be*

down here. And that also depends on how you live. It was not impossible to live on the salary we got, but I took from my savings myself. Because otherwise It wasn't enough." (Signe interview 2) And she still did another season this year, which strongly implies that she is not doing it for the money. This behavior might seem very odd on a job market that is usually highly affected by economic motives. However, such tendencies have previously been identified in literature working with lifestyle-oriented seasonal workers as stated by Underthun and Jordhus-Lier (2018): *"Consequently, ideals of consumption, leisure and individuality remain stronger than the collective norms of worker rights, organised labour and unionisation, despite low wages, short-term contracts and inconvenient working hours"* (Underthun and Jordhus-Lier, 2018, p. 19). The priorities for some of these seasonal workers seem completely turned around compared to regular workers. And indicates a privileged situation that allows them to engage in a job situation that does not benefit them economically. These workers are all from the Nordic country Denmark, which is a very rich and privileged country, which might have had an influence on their situation.

Instead, they generally seem more motivated by role models and previous skiing experiences, as expressed by this interviewee: *"I think that the ski instructor has always been a role model for me. I always think it was cool to see them driving around in the red uniforms."* (Frank interview 1). Frank here refers to seeing ski instructors as his heroes when going on skiing holidays with his family as a kid, when asked about what motivated him to become a ski instructor. Signe has also been skiing with her family as a kid: *"I just think I've been on a skiing holidays with my parents. And I think it was really cool, and then it was a good opportunity to ski more."* (Signe interview 2) She refers to holidays with her family as an inspirational factor, for her decision to go on a season. Furthermore, these workers seem to come to Lofer after high school during gap years; *"Yes, my name is Cathrine, I am 21 years old. I am on my second gap year after high school. And I just worked a little in Denmark."* (Cathrine interview 1); *"I came to Lofer, you could say pretty much by chance, I found out during high school"* (Isabel interview 1). The interviewees all seem to come from fairly privileged backgrounds, having been on skiing holidays with their families, having attended high school, witnessing a certain educational level, as well as being in a situation that economically allows them to pursue a job situation that does not necessarily benefit them economically at the moment. The economic situation and skiing experience is part of a set of skills that they possess which makes it easier to become part of the practice of the ski instructors in Lofer. Another skill that these privileged workers

possess is a degree of German, as expressed by Inge and Mie; “I just do my best to speak German.” (Inge interview 2) “That is, the English and German I had at school.” (Mie interview 2) This skill set that enables them to take on the job along with the motivating factors, seem to be part of what got these individuals recruited into the practice of seasonal workers in Lofer.

4.3. Winter season as a temporary escape from the everyday life

Taking a season as a ski instructor in Lofer is practically speaking a temporary concept, simply due to the seasonality that the skiing industry at the location is restricted by. However, this temporality also seems to influence the interviewees mindset towards their winter season job: *“I also knew that I would like to get out and travel abroad, and maybe also combine it with some work during my second sabbatical year.”* (Cathrine interview 1) Cathrine describes how going to Lofer is something she is doing during her gap year, which suggests that this is not something she plans to do on a long-term basis. Inge is also mentioning sabbatical year, while describing how she planned to go to Lofer:

“So, I had to carefully plan my life until my first job and I wanted a sabbatical year. And then I thought, I'd like to make something out of my sabbatical. And then I remembered that Henrik had been on a ski season. And then I was like, I just write I want to become a ski instructor” (Inge interview 2)

This indicates that they think about the practice they engage with in Lofer as something temporary. This temporality may affect the way they experience and the meanings they put into the practice. Isabel implies that this is something that affects her approach to her time in Lofer:

“you have the opportunity to withdraw a little from your everyday life at home, and let loose a little, and drink more than you usually do, and wear uglier clothes than you usually do, and take less showers than you usually do, and eat worse than you usually do, and just like that bring out that slightly rebellious side in you, which I think is quite fun, but you also cannot live like that much more than a few months at a time. Then you also look forward to coming home again.” (Isabel interview 1)

Isabel describes a pleasure in this loose practice; however, she is also clear about the fact that she only wants to be part of the practice for certain periods of time. Signe is also expressing how she is

enjoying the practice, but only for a certain amount of time: *“I think it's quite fun and lovely and something I can easily live with for a shorter period of time.”* (Signe interview 2) What can be concluded from these examples, is that there seem to be a way of seeing their engagement with the practice as something temporary, which affects the way they engage with it and co-produce it. This temporality will be further investigated during the analysis.

4.4. Rites of passage and the in-between

There are numerous similarities between the Nordic privileged lifestyle-oriented workers going on a winter season, and modern rites of passage. Rites of passage is a temporary ceremony or event that marks substantial stages in life, where individuals transition from something into something else, an example that has been studied is youths who engages in backpacking in-between finishing their military service and starting their higher education or entering the labor market, with the hopes of maturing and developing personally, and it is thereby a passage from youth to adulthood (Noy and Cohen, 2005). As earlier stated, the participants all went on their first season shortly after finishing high school, and Inge expresses how she took this job to secure her future study plans:

“So, I think personally at least, I also think, I will honestly admit that I chose this because I was thinking about the future. I have a bad tendency to do that, to just think long term. Um, so I chose the job because it had to be on my curriculum, so I could apply and 100% get my place as a physiotherapist.” (Inge interview 2) In this case her season in Lofer may be seen as a rite of passage preparing her to go from high school to her higher education. Inge mentions how she plans to study to become a physiotherapist, which indicates a temporality in the time she plans to spend in Lofer. Mie emphasizes the language skills and personal development she gained:

“I am maybe not the most outgoing person, like that when I have to meet new people. But I think that it has put... In other words, I have become much more extroverted from being here, and also the fact that I learn other languages, it perhaps gives a little more opportunity that you can speak German a little more fluently than you could when you left home.” (Mie interview 2)

Signe is backing Mie's perspective up, by also stating how personal development is part of being there:

“So, I just think there's a lot of side bonuses. So, for example, that you have quite a lot of responsibility. So, more than you might want on a job at home, maybe you wouldn't to stand there alone, with responsibility for 12 children, on a mountain.” (Signe interview 2)

So, for Mie and Signe the experience might not be focused on a specific future goal but can still be seen as a rite of passage that prepares you for the life after high school, where personal development and increased German are some of the skills they develop while engaging with the practice. Frank argues that his horizons have been expanded during his time in Lofer:

“I think at home you are very good at getting together in groups where you come from very similar backgrounds. And you have the same interests. Whereas you come down here and get to know 30 new people who all come from different backgrounds and have different interests. So, the thing about expanding your horizons, it's at least something I've learned a lot from and taken with me.”

(Frank interview 1)

This benefit from engaging with people of different backgrounds is also something Isabel thinks highly of: *“I have made really, really good friends. Also, people that I don't think I had become friends with back in Denmark. That is, people who come from completely different backgrounds.”* (Isabel interview 1) suggesting another skill developed during their rite of passage in Lofer, which prepares them for their future more serious adult life. Regarding this temporary rite of passage, the concept in-between is very relevant, as these Nordic workers are in-between their youth and the adult life that lies ahead with the challenges and responsibilities that comes with it.

4.5. The Nordic privileged lifestyle-oriented temporary seasonal workers self-perception in Lofer

To truly understand this type of worker and their practice in Lofer, and the way they experience and perceive this, it would be critical to understand how they see themselves at the destination, and who are part of the practice. Since they traveled there with the leisure motivated purposes, do they see themselves as tourists, are they part of the locals, or is it something in-between?

When asked about their position in Lofer and how they perceived themselves, there was a common agreement among the participants that they were not regular tourists.

“I think it is very difficult to put into words like that, because I do not really want to call myself a local, but I am much more familiar with the place than a tourist, so I want to, I feel a little bit of confidence in walking around and such, compared to a tourist who are just like: uh, where are we? well, I would not really call it a vacation either, because, as I said earlier, I expect to have work pretty much every day.” (Inge interview 2)

Inge expresses that she does not see herself as local, but she is not a tourist either, and she emphasizes that she is more confident and locally known than the tourists. Inge is somehow putting herself ‘above’ the tourists by giving herself positively charged attributes when comparing to the tourists.

“Yes, that's how I feel too. In other words, you can't compare with the locals at all, but you are also, you could say a step over an ordinary tourist that is down here a week.” (Cathrine interview 1). Here the respondent expresses a clear distinction between the group she identifies with and the “ordinary tourists” saying they (the ski instructors) are a step over them (the regular tourists), which not only distinguishes the groups, but she also implies that she sees the tourists as somehow lower in the hierarchy in Lofer, which also seems like the perspective of Inge. Isabel seems to have the same perspective on the locals: *“I think when I came, I agree I felt very new and stupid and touristy and like, do you even do this and eat these things together, and all those things you know, that you think when you are a tourist.” (Isabel interview 1)*

Her saying “more than a tourist” implies that tourist is again viewed as something less valuable or in Lofer, even though this quote refers to the very start of her first season, she still felt that she was “more than a tourist”. It seems that there is a clear perception of a hierarchy among respondents, putting the locals on the top, the regular tourists coming for a week at a time at the bottom, and the seasonal workers coming from abroad during the winter are placed somewhere in-between.

According to Ericsson et al. (2020) seasonal workers can be seen as something in-between workers and tourists, and they often have a different perspective on their jobs, a different mindset, and motivation compared to ordinary workers. This relates well to this case, where the participants are not identifying themselves with either the local or the tourists. Signe puts this into words: *“It will be a bit of a middle ground, yes, but I feel that if I were to be local, I would have to have my base here, that is, I would have to live here permanently. and you are a like, a seasonal worker. Yes. In other*

words, you are a bit of both." Signe. Here she is implying that she would probably feel like a local if she lived there permanently, and she further on says: *"It's a bit of a second home So, I feel at home when I'm here, that's how it is, my home and my everyday life."* Signe. This again states a close connection to Lofer and distinguishing her further from ordinary tourists, however since she is not living there permanently, she is still not a local. When asked if he sees himself as local or tourist Frank replied: *"I think it's kind of a good mix, or a good mix of a bit of everything. I feel like I'm settling in Austria for three months when I'm down here. As such, I don't feel like it's a journey."* Frank. This stresses that sense of being in-between tourist and local and Isabel contributes to that perspective:

"you are perhaps somewhere in between, where the Austrians who are down here, they do not see us as tourists in the same way as those who are here for a week. But they don't see us as local either, or I don't see myself as local either. But I'm a bit more local after all, and I also feel like I live down here" (Isabel interview 1)

She is agreeing that as a ski instructor in Lofer you are somewhat in-between tourist and local, in a way where your everyday starts to feel a lot like at home, where you have your regular supermarket and hairdresser, and you feel comfortable. But you are still not local, as the ones living there permanently. However, the example with a tourist asking her about something in the supermarket, suggests that at least the tourists see these seasonal workers as locals, which might also affect how they see themselves.

Isabel tries to describe her perspective of their position: *"so you are also treated more like a, well not local, but a newcomer, perhaps, is a good description."* (Isabel interview 1). Saying that "a newcomer" is a good way of describing their position in Lofer. Meanwhile, Frank uses another expression: *"but you know, as you said, which hairdresser to go to, or where to go and get breakfast, and so on, and so on, and so on. So locally known, I think is pretty good as an expression."* (Frank interview 1). Using "locally known" as a way of distinguishing their type from tourists and locals. So exactly what they feel like and identify as in Lofer, is hard to say, however they seem to be identifying themselves as a separate group somewhere in-between local and tourist, and they will therefore be treated as such during this study that will investigate the practice of this group of workers.

4.6. In-between local and tourist

It has been suggested that there is a sense of being in-between tourist and local in the minds of the Nordic privileged lifestyle-oriented temporary seasonal workers, however what this in-between means and includes is what this next section will try to identify. By looking at their practice, to see how they stand out from the tourists and locals in Lofer and what this means.

Isabel comes with a good perspective when asked about how she is separate from the tourists in Lofer:

“Have my daily life down here, and go to the doctor down here, and all that sort of thing that you do now, the hairdresser, what you do when you have a daily life at home too. And an example, as recently as yesterday, when I'm down and around in the supermarket, there is one of the Danish tourists who is here this week, who can see that I'm wearing a uniform, and thereby know that I am part of society down here, and know things she does not know, who then asks me about something with a sunscreen. And she would not want to ask another tourist that. She asks that because she knows that I know more about things down here than an ordinary tourist. And I think that's actually a pretty good picture of it.” (Isabel interview 1)

The first sentence evolves around doing normal everyday things that you would do at home, which can be assumed to mean that she feels that she is becoming part of the towns every day, and she feels somewhat at home and confident that she knows the place. This is strengthened by the last part, where a tourist seeks her guidance because she recognizes her uniform, which may symbolize not only knowledge that regular tourist would not possess about Lofer, but also a kind of belonging. Isabel later addresses the sense of feeling at home and the knowledge about the everyday life in Lofer:

“And I can also feel that when I come to Lofer every year, it's just like I am at home, and I know, well, this is where you go when there's this, and this is where you go if you want that and then you can go to the butcher in the morning and buy a sandwich, and know the opening hours of the supermarkets are like this, and this hairdresser is better than this hairdresser, and things like that which are actually quite local like to know.” (Isabel interview 1)

Expressing how she feels at home when she returns to the destination, which is like a temporary home for her, where she is part of a practice that in some ways is similar to what you would do in

your normal everyday life as a local, like going to the butcher, and possessing knowledge about basic everyday life. Frank is recognizing that local knowledge: *“But for the last two years I have felt very locally known, and now we walk around every day in Lofer. Lofer is not that big, but you know, as you said, which hairdresser to go to, or where to go and get breakfast.”* (Frank interview 1) This makes sense in the case of Isabel and Frank, since they have been in Lofer several seasons, and have developed skills that seem local like, during their engagement with the practice. Whereas Cathrine who is doing her first season, could feel a bit silly in the beginning of the season, before she got to know her way around, and developed her German:

“Also, because there's this, especially when we got the uniforms, that expectation that you just know everything because you're wearing a uniform. And then you just stand there, not knowing a thing, at least not during the first weeks, where someone would come up and just talk German to you, and ask all possible question, but you just stand there, okay, I understood three words of what you said.” (Cathrine interview 1)

However, she indicates that it has gotten better with time, by saying “during the first weeks” which suggest that it was mostly during this period that she felt that way, until she developed her skills used for the practice. It shows an aspect in the practice that would look similar to the practice of the local people in Lofer, where the Nordic practitioners gradually develop know-how about the destination of where the practice is being practiced, which makes the practice easier.

4.7. Practicing the community

When asked about the most important part of being on a season there was a clear unison: *“Yes, so I would, with lengths above all else, say the community. And I have made some of the best friends in my life down here, whom I also see a lot in Denmark.”* (Isabel interview 1) Isabel is evident about her perspective, which Frank and Cathrine contributed to: *“I definitely think the social community is extremely cool.”* (Frank interview 1) *“I would definitely also say the community, and friendships as the most important and best thing about it all.”* (Cathrine interview 1) The social life among the seasonal workers is clearly strong and very important. According to the study Ismert and Petrick (2004) and McCole (2015) such a great social community is very important for the intention to return of especially new seasonal workers at ski resorts (Ismert and Petrick, 2004; McCole, 2015).

For the second interview the participants were asked to choose a photograph that described their season, and for this Signe chose the following photograph:



To which she adds:

"I think it's right there, during the lunch break, so that's how you're at work, you just have a break, you are at work, you talk about everything between heaven and earth, and the party yesterday, and what are we going to do tomorrow, and there is a lot like community in that lunch break."

(Signe interview 2)

This is quite telling, since she is on a season engaging with one of her hobbies skiing every day and she is partying a lot. Nonetheless this gathering of colleagues and friends just sitting with their lunch is what she chose to describe her season. This really tells how much the community, and friendships means, when this is chosen above everything else. Mie chose a photograph very similar to this:



Mie stated the following about her choice:

“I think I have very much the same attitudes as what Sara said earlier, the thing about the lunch break, you are just, gathered, around something. But you don't have to be like at work, and I rest quite a lot, during those lunch breaks, because you are just hanging out with friends and colleagues in a quite different way.” (Mie interview 2)

This strengthens the perspective from above, revolving around this very simple practice of gathering in the snow for the lunch break, which they give so much meaning.

When Cathrine was asked about her best memories from the season, she replied: *“But just as well those days at home in the flat with your roomies, where you lie on the sofa and watch series and have a good time.”* (Cathrine interview 1) This illustrates another social aspect of the practice, where they simply relax together. Isabel also mentions a more relaxed way of socializing, which means just as much to her as the parties:

“but also just many quiet cozy afternoons, where you just have a small afternoon snack, or someone is out in the kitchen cooking, and the others sit and play a game, and you watch a series

together, and you are in your own room and relax a bit, and you are out in the common room and relax, maybe really classic, how it is at home when you are with friends.” (Isabel interview 1)

She compares the way of being together with her friendships at home, and later she adds how they support each other on a bad day: *“And then you got over your bad mood and got a hug from someone who could see that you needed it. And that's where you find out how much a community can do when you're a little down and miss your mother and father.”* (Isabel interview 1) Which indicates a healthy community. This indicates that a part of the practice involves simply being together, relaxing, and supporting each other.

This community has led to lasting relations for Isabel: *“And I have made some of the best friends in my life down here, whom I also see a lot in Denmark.”* (Isabel interview 1) Niels mentions an annual summerhouse trip, when he was asked about enduring relations from Lofer: *“That is also what I am so impressed with. Now I find myself in a summer house right now, our annual summer house trip.”* (Peter interview 3) This statement indicates that he is at least seeing a group of friends from his season once a year. And the same goes for Niels: *“I'm sitting in a summer house right now with a lot of people, relations I have from there.”* (Niels interview 3) These lasting relations from seasons in Lofer, may break with a part of the temporality that is a part of this type of seasonal work, when the workers see each other in Denmark during their off-season time.

4.8. Impacts of the drinking culture in the practice

Après ski is a well-known part of ski holidays, which will be part of the tourists and locals' practice in Lofer. This culture is also something that influences the community and its practice among these Nordic workers. The drinking culture among these Nordic workers, seem to be a big part of the practice, and how practitioners get recruited. Mie mentions how traditions and rituals is part of, and shapes their practice, when discussing the drinking culture: *“Then some fun traditions are just made out of it, I think, there are clearly some rituals and such traditions around.”* (Mie interview 2) Mie seems positive towards these traditions, and she specifically mentions one tradition: *“For example, when we sit and drink turbomilk on Tuesdays”* (Mie interview 2) Turbomilk, which is a warm alcoholic beverage that has been introduced to some ski instructors in Lofer about 10 years ago, which is being made almost every Tuesday at one of the instructor houses, as a fun tradition. This alcoholic

beverage becomes a central part of this certain tradition in the practice, which is something that the community gather around. Cathrine also mentions turbo: *“whether it's holding turbo on Tuesday or other ski instructor parties.”* (Cathrine interview 1) referring to the turbomilk and other instructor parties, Frank adds that they have a designated bar for sunny weather: *“It actually just depends on the weather, I think we have a really nice bar called Kuhbar, which is up at the top, and if the weather is good, we are always very good at driving up there and sitting outside when we are off.”* (Frank interview 1) suggesting that the practice is highly influenced by a certain drinking culture. To which Isabel adds:

“There are, as Frank says, slightly different traditions that make you end up in different bars. Of course, when there is sunshine, then you are up at Kuhbar, which lies nicely in the sun on the mountain with a lovely view. Then we also have the Thursday tradition that we go to the bar that is halfway down the mountain, called Häsnstall, it makes a lot of sense to make a stop there. It has also been used after a ski training session, where we train a bit on the way down the mountain, then when you are almost at the bottom, it is very nice to gather there.” (Isabel interview 1)

These perspectives indicates that the various bars become material elements that traditions or norms in the practice evolve around and are being co-produced by the practitioners. Another interesting point is the fact that a training session might also end up with gathering for a beer, since the training sessions are organized by the ski school, indicating that the ski school also emphasizes the culture socializing with a drink. These aspects allude the significance of the drinking culture and these traditions, which are unique for the practice of the Nordic seasonal workers in Lofer.

Cathrine expresses how the practice changed in relation to their drinking behavior:

“It is very much the same. But I would say that at the start of the season, we were often at Krämereri, compared to how much we were actually down at Carousel. Because we were also just that few ski instructors, and it is a little smaller and a little cozier. And a little less wild, I would also like to say. So, we were there more. But as more and more ski instructors began to arrive, during the high season we also started to go there more. And you can also feel that this is where we are most now.” (Cathrine interview 1)

As Cathrine and other first time Danish instructors came to Lofer early in the season, they mainly stuck to the bar Krämereri, however this changed as more practitioners arrived and became part of

the co-production of the practice. Thereby, the way they utilized material elements as the bars changed throughout the period they engaged with the practice.

Signe describes that it is a vast part of the culture, when talking about the drinking culture: *“There is really a lot of community around that, this is what you do many evenings, for example.”* (Signe interview 2) And Cathrine was also overwhelmed by how big a part of the culture drinking was: *“Well, when I came down here, I knew it was a bit of a wild culture, but I will say that I was also a bit surprised that it meant so much.”* (Cathrine interview 1) However, there seem to be a positive attitude towards this culture: *“Well, down here, it suits me fine. And I may go to work and have slept very little, and maybe feel a bit bad, or be a bit drunk still. But I've never done it at home. It couldn't occur to me.”* (Signe interview 2)

Signe gives this part of the practice with the loose relation between alcohol and work life in Lofer, a positive meaning, however she would not feel the same back home. This again relates to the phenomenon of “being outside the everyday”, which seems to highly affect how these practitioners give meaning to the practice. Mie seems to also let loose in Lofer: *“I give myself a little more permission to be in other words, frivolous in a good way”* (Mie interview 2) And expressing that it is different than how she behaves back home: *“Back home in Denmark, it is like this, I can be a little too serious sometimes.”* (Mie interview 2) She lets herself loosen up within the practice, which might be caused by the fact that she considers this period of her life, to be somehow outside the norms of her every day back home in Denmark, and to be more like a holiday than a normal period of working a regular job. This is also something Isabel experiences, and not only in relation to the drinking culture:

“Then it's something like that you have the opportunity to withdraw a little from your everyday life at home, and let loose a little, and drink more than you usually do, and wear uglier clothes than you usually do, and take less showers than you usually do, and eat worse than you usually do, and just like that bring out that slightly rebellious side in you, which you think is quite fun to live, but you also cannot live like that much more than a few months at a time.” (Isabel interview 1)

This temporality seems to be a meaning they attach to the practice in Lofer, where they allow themselves to live a more relaxed life almost as if they were on a holiday, which they enjoy and think is fun, but only for a certain amount of time. They describe their time in Lofer with aspects of

everyday life, such as getting up to work, shopping groceries, and going to the butcher, but it is also affected by a very relaxed attitude like when you are on a holiday. This also links back to being in-between the life of tourists and the locals. Living there for up to four months with this relaxed attitude is something they seem positive towards and may be part of the reason the Nordic privileged lifestyle-oriented temporary seasonal workers engage with this kind of job and that some comes back several seasons, however the temporality aspect might also be part of the reason they stop coming back at some point.

4.9. Pride in being a ski instructor

What seasonal workers in Lofer feel about their job identity can influence both the way they experience the job themselves, and how others perceive them. According to Brien et al. (2017) workers identifying with each other in relation to their jobs, affect each other's self-esteem. A result of this is that the overall self-esteem will be high, if the majority of the workers of this certain type are confident about their jobs. This way workers influence the social construction of the overall perception of a certain type of job:

“Where we work, with whom we work, how we get along with colleagues, how we wish to be viewed (identified) by others and how we feel about our own identity, our job or place in society are important to all: these impact on how we interact with others and can form part of the decision to join or leave a group or job” (Brien et al. 2017, p. 237).

This quote from Brien et al. (2017) stresses the importance of how identity affects our way of interacting with others, and our decision-making career wise. This suggests that the way the seasonal workers in Lofer see themselves and how others perceive them, will influence the meanings coming with the practice.

“Yes, I definitely think so. It's something I'm proud to be, and it actually says a lot about someone as a person.” (Cathrine interview 1). With this quote Cathrine expresses a sense of pride in being a ski instructor in Lofer, which Isabel supports:

“When I started university and we had to have such an intro week, where you tell a lot about yourself, and 100 times tell who you are, that is clearly something I have mentioned, because I

think it says something about you as a person, in relation to the fact that you may be active, you like to travel, you may be outgoing, you are willing to try push limits and things like that So I think that, for me at least, being a ski instructor has a lot of positive associations. So that's why it's also something I'm so proud to say.” (Isabel interview 1)

She is implying that it is something she proudly tells when introducing herself to new people. Which not only affects how she experiences being on a season in Lofer, but it might also influence other instructors in Lofer to view the job identity as something positive and something to be proud of. Furthermore, this sense of pride might spread to people Isabel is talking to in Denmark or wherever she meets people, since they hear about this way of working seasonally from a positive perspective, from someone who passes experiences from this way of working on with pride.

4.10. Development in the meanings given to the ski instructor uniform

In practices one or more material elements often play a central role, and the meanings the practitioners give the material elements change along with this (Pantzar and Shove, 2010). Among the Nordic privileged lifestyle-oriented temporary seasonal workers in Lofer, the material element that seems to contain the most meaning is the uniform. The uniform is worn during the working hours, partly as a practical piece of clothing to keep warm while allowing movement for the instructor to ski with flexibility. The uniform is also a way of distinguishing the ski instructors from other people on the mountain, and it serves the purpose of advertising for the specific ski school. The meaning that the seasonal workers put into the uniform and how they perceive it, is interesting to look at, as well as how these meanings change throughout the engagement with the practice.

Frank expressed great joy about wearing the uniform:

“Well, as I started by saying. After all, it was my role model for many years. Or at least those who wore the uniform. My role models, they were the ones who drove around the slopes in their uniforms. I think it was so cool, and I have almost only good experiences and connections with the uniform. But it is also a uniform with obligations.” (Frank interview 1)

The obligations mentioned by Frank is something Signe can relate to: *“There is also clearly a responsibility with it, when you wear it. So, like this, you are like the face to the outside. So, there are*

some things you don't do." (Signe interview 2) Implying a certain awareness about wearing the uniform and the symbolism it involves, Mie adds: *"You are kind of advertising, somehow"* (Mie interview 2) This way of being the face to the outside and advertising the ski school, seems to be part of their consciousness while wearing the uniform. However, these obligations are not necessarily a negative thing: *"I enjoy wearing the uniform, I enjoy that people look up to you. I also like that people have certain expectations of me."* (Isabel interview 1) Isabel seems to somehow enjoy the obligations that comes with the uniform, and she comes with an example of how the uniform affects the behavior of others:

"And an example, as recently as yesterday, when I'm down and around in the supermarket, there is one of the Danish tourists who is here this week, who can see that I'm wearing a uniform, and thereby know that I am part of society down here, and know things she does not know, who then asks me about something with a sunscreen. And she would not want to ask another tourist that"

(Isabel interview 1)

She indicates how the uniform also symbolizes a belonging to Lofer as well as certain knowledge about the area, which can be seen as part of the meaning she puts into the practice. However, to Cathrine the expectations could be a bit much in the beginning of her season, before developing a skill set that would make her comfortable in the practice:

"Also, because there's this, especially when we got the uniforms, that expectation that you just know everything because you're wearing a uniform. And then you just stand there, not knowing a thing, at least not during the first weeks, where someone would come up and just talk German to you, and ask all possible question, but you just stand there, okay, I understood three words of what you said." (Cathrine interview 1)

Before she felt that she had the expertise to live up to the expectations, it seems like wearing the uniform could get uncomfortable for her, leaving a kind of unworthiness. This indicates how the meaning that she puts into wearing the material element the uniform is related to the skill set required for the practice. This connection of the three elements is imminent to analyze according to Pantzar and Shove (2010): *"That said, there is still value in taking seriously the view that practices depend upon the interconnection of elements."* (Pantzar and Shove, 2010, p. 450). As the elements affect each other and each evolves as practitioners engage with them.

Isabel commented on Cathrines sense of feeling unworthy during her first weeks: “But I definitely also had that feeling in the beginning.” (Isabel interview 1) She emphasizes the feeling of being unworthy to wear the uniform in the beginning, or at least not being able to fulfill the obligations that it comes with. This identifies a change in the meanings they give the uniform over time, as the worthiness of wearing it seems to increase during time, as they develop the skills that they feel are needed to fulfill the obligations that comes with wearing the uniform. This way that the three elements change over time, is something Pantzar and Shove (2010) emphasize the importance of acknowledging: “*Consistent with this view, we suggest that practices and systems of practices should not be seen as stable or fixed phenomena, without history or future*” (Pantzar and Shove, 2010, p. 450). However, the general attitude towards the uniform seems quite positive, and there seem to be a degree of pride attached to the uniform, which may positively influence their perception of the practice.

4.11. Job satisfaction and the attitude towards the management in the ski school

Alyere´n et al. (2012) argues that the intention to return among seasonal workers is closely related to their job satisfaction, and they identified camaraderie, management attitude, and responsibility as the most important factors influencing the job satisfaction among seasonal workers (Alyere´n et al. 2012). Camaraderie has already been identified as a factor that is very satisfied among the Nordic privileged lifestyle-oriented temporary seasonal workers. However, this section will investigate the participants perception of management attitude and responsibility, along with their general job satisfaction, and the potential effect on the intention to return.

When discussing her relationship with the management team Signe said:

“Yes, so it's a little different. That is, among the three bosses. They are very different bosses. An Austrian man who I find super inappropriate, super unprofessional at times. Super bad manager. And an Austrian woman who just has it under control, who has just full control, but she doesn't have that much this year. She was more there last year. Yes, and then a Danish man who just, who is just a bit more like a part of parties. Yes. And that way, you don't get the same, Such employee

professional or employee manager relationship. So, it gets a bit blurred, because then you also party together.” (Signe interview 2)

She also adds that she can live with the way things are in the ski school, but she would not be satisfied with the same conditions for a job in Denmark:

“So, you do things differently here now. It's not the same as Denmark, and that's okay too. I can be in it. It's not that at all. But I don't think it was, I mean, I would not ask for it for my future job.” (Signe interview 2) Which is very interesting in relation to the topic of being outside the everyday life, which has been discussed earlier. Something about the whole situation about being in Lofer, and being outside her everyday life in Denmark, makes it okay for her with a more unprofessional management team, and she is very positive about her job: *“Have a super cool job, and you can ski every day if you want.”* (Signe interview 2) Whether it is due to the temporality, meaning that she only has a short, fixed period, where she has to live with it, or if it is because the positive aspects in her situation makes up for it. Signe seems to have a loose attitude towards her job: *“It's not that serious”* (Signe interview 2) which may also be part of the reason why she is okay with the management that she finds unprofessional, since she herself is relaxed about the job she sees as temporary. Mie also compares her relation to the management team, with management in Denmark: *“I don't really notice that they are my bosses in the same way that I would have done if I had been at home in Denmark, you also party together, and you are also together in your spare time. In that way it is a bit more equal”* (Mie interview 2) Which again emphasizes the “outside the everyday life” and she is expressing that she spends her free time with her managers and parties with them, which may be very different from most people’s relations to management in ordinary jobs in Denmark. Isabel further indicates a special bond to the management team: *“And I feel that you really are a part of the family. And then our current division manager, who is partner with our old division manager's husband, he is also one of my really, really good friends personally back home from Denmark”* (Isabel interview 1) Expressing that she feels part of the family, and really good friends with one of her managers, indicates a close personal relation, which also differs from most ordinary job situations, however this might positively affect the intention to return according to Alyere´n et al. (2012) The fact that Isabel has been on several seasons in Lofer, might influence her relationship with the management team, since it may take time to build such close relations. However, the fact that someone build close relations to the management team, suggests that it is something that they focus

on, and it would therefore be possible for every seasonal worker in Lofer, which may increase the general intention to return.

It does not seem random that the relation between the management team and the seasonal workers is quite personal, since there seem to be a focus on making the workers feel welcome and social activities from the ski school Herbst, as expressed by Inge: *“Herbst are very good at being very welcome, for example this one, what was the name of that party we went to last Wednesday, end of season party”* (Inge interview 2) Mie also expresses how she sometimes has a good talk with her managers: *“And the thing that if you come down to the office, Martina is sitting there, then mamma Kathy is sitting there, and sometimes you stand there for 20 minutes because they just want to talk to you and hear how things are going.”* (Mie interview 2) This quite simple thing of a good conversation, seems to mean a lot to Mie. Inge further indicates a great amount kindness from the management: *“They invite us to things, and they are also so nice to offer to drive us on that bus there when we have to go to all sorts of places. I would never have expected that anywhere else.”* (Inge interview 2) This indicates that the seasonal workers experience a general helpfulness and kindness from their management, which might be another part of the reason why, they are okay with chaotic and unprofessional aspects that they would not live with back home in Denmark, and it may positively influence their relationship with the management team and increase the general intention to return to the destination.

4.12. Responsibility within the practice

According to Alyere´n et al. (2012) responsibility is one of the aspects that influence the job satisfaction among seasonal workers the most. Working with people and especially kids come with a certain degree of responsibility. According to Signe this responsibility becomes even bigger on a mountain: *“So, for example that you have quite a lot of responsibility, more than you might want on a job at home. So, maybe you would not want to stand there alone, with the responsibility for 12 children on a mountain.”* (Signe interview 2) She is again comparing with “at home” saying that she sometimes has more responsibility than she would accept back in Denmark, suggesting again that she is willing to cross some boundaries during her time in Lofer. Exactly what makes this okay for her

is hard to suggest, but it may be a mix of it all, the temporality, the good community, and personal development.

Frank expresses that the job comes with a lot of responsibility: *“But in terms of salary, we are not well paid, considering how much we work and how much responsibility we have.”* (Frank interview 1) And he mentions that they get into stressed situations: *“Like the fact that we have 14-16 children in our group, and we are also stressed.”* (Frank interview 1) Inge emphasizes how situations with kids can get stressed: *“When you are in Kinderland and there are just too many children and they are crying, and then the lift does not work.”* (Inge interview 2) The degree of responsibility coming with the job is something Cathrine has noticed and something she will add to her curriculum: *“And then, of course, it is only a plus that you can also just write it on the CV that you have worked abroad and been a ski instructor and had a lot of responsibility in the whole thing.”* (Cathrine interview 1)

Signe expresses how responsibility in the job is not only related to the work with kids, but also as a role model and a symbol and advertisement for the ski school, when they wear their uniforms: *“There is also clearly a responsibility with it, when you wear it. So, like this you are like the face to the outside.”* (Signe interview 2)

In general, the Nordic privileged lifestyle-oriented temporary seasonal workers seem to feel a certain degree of responsibility with their job, which can be related to the sense of pride they feel about the job, and this may also be part of the long-term outcome of the investment this job situation seems to be for them. Furthermore, it may positively influence their job satisfaction and thereby their intention to return according to Alyere´n et al. (2012). All three of Pantzar and Shoves´ (2010) elements can be linked to the feeling of responsibility among the Nordic workers. The responsibility itself is part of the meaning that they put into the practice, and the material uniform seems to come with an extra sense of responsibility, which seems uncomfortable before they develop the skills that they feel are required to carry the uniform and the responsibility it brings.

4.13. Teaching happy families

Regarding the job in practice, which involves teaching people how to ski during their holiday, Isabel says: *“And then concretely about the work itself and the working day, I really like working with children and young people, and I really like being a kind of teacher-facilitator-like.”* (Isabel interview

1) Showing a very positive attitude towards the aspect of teaching, which is also present in Cathrines statement:

“I have to agree with Isabel completely, that is what I also enjoy about work, it is also both having an active everyday life and skiing in beautiful surroundings, and doing something you like, while at the same time being allowed to pass it on and teach, which I also really enjoy” (Cathrine interview

1)

Inge is also very positive towards teaching and the feedback she gets from kids: *“I just want kids all the time now. I love teaching them because they just get so happy all the time, just from the smallest things.”* (Inge interview 2) She even goes as far as saying “love teaching” which really indicates a satisfaction coming with the job. This relates well with the photograph she chose, when asked to find a photograph that expresses her season:



This photograph depicts Inge with two kids wearing a ski school vest while sitting in a chair lift during a lesson. Inge and the kids are smiling, and the fact that Inge chose this photograph says a lot about how she feels about teaching and passing on great skiing experiences. And she added the following:

“Yes, I have a picture of me sitting in the lift with two of the cutest German girls, um, I chose the picture because, well, it's my everyday life, so that's what fills it the most, it's my every day, it's to be with these children that I teach, and make their holiday better, and give them core memories. But it's like, even them who gives me core memories as well, I'm having fun too, I just have a little more authority than them.” (Inge interview 2)

Especially the statement that the kids also give her core memories is strong, this really expresses a deep meaning in her job.

This aspect of passing a joy for skiing on seems to be a general motivation among the interviewees: *“So this thing about teaching someone something. And you are part of someone's holiday. So, you can feel how much it means to the students you have and their families.”* (Signe interview 2) This feeling of passing something you like on, and giving people great experiences like the ones the Nordic privileged lifestyle-oriented temporary seasonal workers had with their own families, seems to have great meaning among them, and Mie also expresses her perspective on this:

“Yes. So, it's such a big highlight that they have looked forward to it for so long. Also, when you yourself know how you have been looking forward to going on a skiing holiday. So, I think it's cool to be part of their skiing holiday in some way and pass on a joy and give them a good experience.”
(Mie interview 2)

This meaning that they related to the practice, seems to affect the satisfaction about the job and may also be linked back to the sense of pride that comes with the job, since it can be assumed that there is a sense of pride in teaching and passing these joyful experiences on to the customers.

4.14. Defecting from the Lofer-lifestyle

When analyzing what aspects influence the intention to return among the Nordic privileged lifestyle-oriented temporary seasonal workers, it is very interesting to look at statements from the two

former seasonal workers Neils and Peter, who stopped returning to work in Lofer, to see what influenced their decisions to stop returning.

To answer why he stopped returning as a seasonal worker in Lofer Niels replied:

“I think my interests lie elsewhere now. I don't think so, in relation to the skiing, but more to the job. That I do not think I want to do that anymore, having to deal with 15 kids who can't ski? I simply don't think so, because my patience has run out. But I just think I'd rather spend my vacation doing something else. When you have a full-time job and must look after it, and with limited holidays.” (Niels interview 3)

This indicates a combination of lack of motivation to teach and the fact that he has gotten a full-time job, which results in less time for holidays. While discussing what he misses from his time in Lofer, Niels mentioned: *“It must be the community. Yes. Definitely the community.”* (Niels interview 3) And when he was asked if he would consider going back to Lofer without working, Niels replied: *“Yes. I have done that it's only been on a short stop on the way to summer vacation. Then we drove right inside. Then we were just there for a few hours, and then we drove on to France, just to say hello.”* (Niels interview 3) This indicates that he is still somehow attached to the community which he also misses, and Lofer must still mean something to him, even though he stopped coming back to work. However, his lack of motivation to teach combined with his full-time job and low amount of holiday, seems to have stopped him from returning as a seasonal worker. Peter mentions that he actually planned to go back to Lofer several times:

“Well, I really wanted to. And it's actually, I think when we've been in the fall, I've said, yes, I am going, and then when it comes, I have prioritized my school higher. Often, I have taken advantage of de-stressing myself school-wise by skipping an exam. And then being able to expand the exam period, which is usually where you want to go skiing. So, it has mostly been for school reasons.”

(Peter interview 3)

However, in the end he had to prioritize university above going back to Lofer. When asked if there is anything he misses about Lofer he stated: *“Yes indeed. Instagram is always a bit rough to look at in December, January and February. Because you see how nice the people you still know have it down there. Both with skiing and also the nice relations”* (Peter interview 3) Peter is following friends from Lofer on the social media Instagram, and thereby keeping contact, as well as suggesting that he

misses his time with these friends in Lofer. However, he further mentions that it has been a while since last went to Lofer, and he have kind of been distanced from the community down there:

“Now I’m also starting to reach a place where I don’t necessarily think I’m going every year. As I have thought and told people that I really want to. Now I think it’s starting to be so distanced or distanced for me. That maybe I don’t feel like I’m a close enough part of it to go down there. It would be a bit strange maybe. Also, because those I knew five years ago, not many of them are down there anymore.” (Peter interview 3)

This distance from the community seems like another reason for his defection from Lofer. Fuentes and Svingstedt (2017) argue that practices changes when practitioners defect from them: *“The defection of certain practitioners means that a practice potentially changes as these carriers and their specific sets of backgrounds, dispositions and competencies are no longer active in the reproduction of the practice”* (Fuentes and Svingstedt, 2017, p. 13). The fact that Peter is no longer engaging with the practice, he is no longer co-producing the practice and leaving his personal touch to it, and it seems like he is worried that the practice will not be the same for him anymore. Both in the way the practice is being practiced and that the social community he was part of, and that all the relations he created during his engagement with it, will not be there anymore. This emphasizes the importance of the continuity and relations the Nordic privileged lifestyle-oriented temporary seasonal workers create in Lofer, in relation to the intention of coming back, as well as the importance of continued contact during the off season, which may prevent this feeling of being distanced from the community that may negatively affect the intention to return.

For Niels and Peter, it seems that choices related to their career paths, like going to the university or getting a full-time job, has highly influenced their decision to not return to Lofer as seasonal workers, which has also been identified as a general factor among seasonal workers intention to return by Walker et al. (2020).

4.15. A temporality in the attitude towards the Lofer-lifestyle

There seem to be a tendency that these ski instructors see the life as a ski instructor in Lofer as something temporary, not only due to the seasonality of skiing, but it does not seem like the long-term career plan for any of them.

“So, I definitely see myself coming back again. But whether it will be a whole season or a few weeks between semesters. Or whatever it will be, it all depends on what my life has to offer this summer. But yeah, I definitely see myself coming back and not just once either, but also several years into the future.” (Cathrine interview 1).

This suggests that Cathrine wishes to come back, however when and how much depends on factors as future studies etc. And her mentality towards coming back, seems more like one linked to a holiday destination than a workplace, by describing a plan on coming back when it is convenient, and not when she needs money. Isabel seems to of a similar mindset:

“I definitely think I'll be back next year. And I think I'll keep coming back, I think so. Now, as mentioned, I start my master's degree this summer. So, I imagine the model will be a bit different. Just like when I studied my bachelor, then I was here as many weeks as possible. In relation to exams and attendancy and so on. But. I will definitely come back. And it will with a high probability also be more than a week.” (Isabel interview 1)

Isabel also expresses how being in Lofer, must fit into her schedule with her studies, implying that it is second in priority, which probably would not be the case if she planned on making a future career out of it instead of her studies. This seems very similar to the findings in the previous section, where career choices for Peter and Niels, seemed to be the main reason for their defection. Isabel further emphasizes this with the following quote: *“I think it will be difficult for me to take a full season again. As I do now, both because. I'm getting older. And I get more and more like a life in Denmark.”* (Isabel interview 1), it is interesting how Isabel describes her life in Denmark as a very natural hindrance for being in Lofer a full winter. It suggests that she sees her time in Lofer, as something “outside” of her normal life, and the more responsibilities she gets back home, the less time she can spend in “the outside”. The only interviewee who has future plans compatible with winter seasons in Lofer is Frank: *“So that is what I have to continue with when I'm not in Lofer in the winter, I also have seasonal work in the summer at a campsite in west Jutland.”* (Frank interview 1) This seasonal summer job he got in Denmark, seems like the perfect match with winter seasons in Lofer, and he also talks about returning to Lofer:

“I will probably come back. Or back again next year. Which I think is quite unique about Lofer and the ski school: that they really like to see old ski instructors coming back. And it is pretty nice while

studying, then you have a pretty good opportunity to come down here in the high season for a paid ski holiday.” (Frank interview 1)

However, Frank mentions Lofer as becoming a possibility for a cheap holiday during years of studying and does not seem to think of this as something permanent. The reference to holidays, again suggests that being in Lofer is something “outside” of the regular everyday life for him. Furthermore, it suggest that The general view upon being a ski instructor in Lofer among these seasonal workers, seem affected by the perspective that it is something you do a few years, while you have a gap year or as much as possible during your years of studying, to break away from the regular life in and go “outside” to experience something and get the opportunity to ski a lot. Therefore, it can be assumed that their motive is very lifestyle-oriented. Which is well described by Signe; *“I just think I’ve been on skiing holidays with my parents. And I think it was really cool, and then it was a good opportunity to ski more.”* (Signe interview 2). This applies well to the work by Underthun et al. (2018), stating that certain seasonal workers prioritize the opportunity for leisure activities and individuality above regular working conditions such as wages and worker rights, when seeking temporary seasonal employment (Underthun et al. 2018). Which can be seen as a way of living outside the norms of everyday life.

5. Discussion and conclusion

During the analysis, a new type of seasonal worker was identified: the Nordic privileged lifestyle-oriented temporary seasonal worker. These workers are motivated by lifestyle-oriented employment, such as temporary positions as ski instructors. Their privileged Nordic background provides the economic means to pursue such opportunities. The study revealed that the most significant aspect of this experience for these Nordic workers was the sense of community, despite their initial primary motivation being the opportunity to ski extensively. Ultimately, it was the community at the destination, rather than the destination itself, to which they became attached. This thesis contributes to theory building by examining this new type of seasonal worker through the lens of social constructivism, utilizing practice theory as the main analytical framework. The

social constructivism has been helpful in the way of understanding the community within the practice, and the socially constructed meanings the practitioners put into the practice.

The Nordic privileged lifestyle-oriented temporary seasonal workers proved to perceive themselves as somewhere in-between tourists and locals in Lofer, as they have skills that regular tourists did not possess, which they seem to enjoy, and the fact that these workers do not live permanently in Lofer, appeared to be the main reason for why they did not see themselves as locals. A sense of being in-between often comes with negative associations, it has often been related with feeling in-between two states or identities as a challenging state without belonging in either. However, these workers are very attached to their own social bubble within their practice, and they seem satisfied with their position in Lofer, since they put themselves above the tourists in the hierarchy and show no sign of striving to become local or engage more with the local population.

Within this practice among the Nordic workers social traditions and rituals are developed over time, and they are influenced and changed by the practitioners engaging with them each winter. The drinking culture clearly affects this community of practice, and it seem especially affected by certain rituals, and the findings indicates that these rituals and traditions are a big part of how practitioners are recruited into the hearth of the practice, and how the social community is being formed and strengthened. The special rituals in the practice might gain extra value for the practitioners as they co-produce them and gain a degree of ownership or attachment to them, and they may symbolize part of the community within the practice. Thereby, the meaning they give to for example their turbotuesdays and the material element used for this: the beverage turbomilk becomes more personal and special for the practitioners, since they are part of co-producing the ritual.

The analysis showed that the interviewees in a lot of ways saw their engagement with the practice as something similar to a holiday. However, at the same time they would be more skilled and knowledgeable about the destination, which seemed to give an extra layer to this, which the tourists that were actually on holiday would not experience. The ritual of drinking turbomilk, can be seen as an example of this, since it gives extra value to the “holiday”, and is not something the ordinary tourists are a part of. This way they perceive it as something similar to a holiday, can be related to the phenomenon of being “outside the everyday”. Even though these Nordic workers had an everyday job and lived at the destination, their practice seemed far from a normal every day in

several ways. This was something they expressed themselves, for example by stating that they would drink more alcohol, eat less healthy, and wear more relaxed clothes than they would back home in Denmark. This relates back to the perception of being in-between, as the practice can be seen as something in-between work and holiday, and this seems to affect how the Nordic workers behave in a way that they really enjoy, but only for a short period of time during their winter season.

The explanation behind this aspect of the practice, seemed to be the fact that it was something temporary. The general attitude was that they enjoyed this more relaxed lifestyle during their time in Lofer, however they would not continue this way of living back home in Denmark.

The temporality in their winter season is very natural, in the sense that the jobs seasonal nature limits it to a certain period each year. However, there lies another dimension of temporality in the practice among the practitioners, in the way they perceive it. There lies a general attitude towards the practice, reflecting a temporality in the period they expect to be a part of it. This attitude is clarified by expressions about their future careers, involving studies or full-time jobs in Denmark, as a hindrance for engaging with the practice on the long run, and they therefore defect from the practice. Therefore, it seems more like a rite of passage, where they prepare themselves for the life beyond their winter season(s) than a start to a new career in the skiing world. This temporal meaning the practitioners put into the practice, is a factor that tourism managers and scholars should consider when dealing with Nordic privileged lifestyle-oriented temporary seasonal workers. Since it has been stated that qualified employees are key to success in the tourism industry: *“In this industry, firm success is largely dependent on customer satisfaction, and much of the customer’s experience is dependent on employee behavior”* (Jolliffe and Farnsworth, 2003, p. 314). And one way to secure qualified employees, is by maintaining a loyal workforce (Terry, 2015). Therefore, the possibility to change the Nordic workers temporal attitude towards the practice and attract this type of worker to become closer to permanent seasonal workers, or permanent residents in Lofer is very interesting to investigate, however it would require further studies to identify if this is possible.

The tendency that the Nordic workers plan to study or gain a full-time job in Denmark, may be affected by the Nordic culture that expects young people to aim for a successful career (Mustosmäki, 2017), since a career as a ski instructor might not be seen as a sustainable career. However, according to Benson and O’Reilly (2009) there is an increased tendency towards rethinking career and life

quality among certain types of workers, where life quality and ones' living situation is being prioritized above career and economy. (Benson and O'Reilly, 2009). If such a tendency gains increased influence, the choice of working long-term as a ski instructor might become more respectable, and it may be a factor that affects the Nordic privileged lifestyle-oriented temporary seasonal workers meaning towards the practice and increase the chance that they become permanent seasonal workers or even residents at a ski destination like Lofer.

If this temporality attitude changes, the Nordic privileged lifestyle-oriented seasonal workers could be expected to become more loyal to the practice, since they seem generally very positive about factors as the job, and especially the community. This increase in loyalty towards the practice would particularly be possible, if the practitioners agree to stay within the community and keep each other aware of Lofer and the practice. During the analysis it was revealed that some of the Nordic workers stay in touch outside of the winter season back home in Denmark, which may lead to a social way of maintaining each other's awareness of and interest in Lofer, and thereby lead to an increased intention to return and loyalty towards the ski school, by breaking with the temporality of the period they engage with the community they created in Lofer, which is an important factor for the intention to return (Alyere'n et al. 2012).

The interviewees seemed to agree that their management team in the ski school are very welcoming, and that they contribute positively to the social life among the seasonal workers. The fact that the community has become the most important part of the practice for the Nordic workers, suggests that this behavior from the management is affecting the workers positively, and that they should continue to focus on enhancing the social community among their workers, to increase their intention to return. However, the analysis showed a general opinion that the management could get a bit chaotic and unprofessional at times, which did not seem like an issue among the Nordic workers with their temporal mindset towards the practice. Nonetheless, it could be argued that to change this temporal mindset and increase the intention for these workers to return as more permanent workers and potential future residents, they would have to work in a more professional manner that would appeal to a more permanent career at the ski school. However, they would still have to find a balance between this professionalism and a loose personal approach that seems to positively affect the Nordic privileged lifestyle-oriented seasonal workers meanings toward the practice.

6. References

- Ainsworth, Susan and Purss, Alice (2009) Same time, next year? Human resource management and seasonal workers. *Farnborough* Vol. 38, Issue 3.
- Alyere'n, Ellen. Andersson, Tommy, D. Erikson, Karin. Sandoff, Mette. Wikhamn, Wajda (2012) Seasonal employees' intention to return and do more than expected. *The service industry journal*. Vol. 32, No. 12.
- Benson, Michaela & O'Reilly, Karen (2009) *Migration and the search for a better way of life: a critical exploration of lifestyle migration*. Blackwell Publishing Inc.
- Bourdieu, Pierre (1977). *Ecole des Hautes Etudes en Sciences Sociales, Paris*. Translated by Richard Nice (2013) Cambridge University.
- Brien, Anthony. Thomas, Nicholas, J. Brown, Eric, A. (2017) How hotel employee job-identity impacts the hotel industry: the uncomfortable truth. *Journal of Hospitality and Tourism Management* 31.
- Brinkmann, Svend. (2022) *Qualitative interviewing: conversational knowledge through research interview*. Oxford university press
- Bryman, A. (2012). *Social research methods*. New York: Oxford University Press.
- Cardano, Mario. (2020) *Defending qualitative reserach: design, analysis and textualization*. Abingdon and New York, Routledge.
- Creswell, J. W. (2003). *Research Design. Qualitative, Quantitative, and Mixed Methods Approaches*. Third edition. University of Nebraska-Lincoln.
- De Cantis, Stefano. Ferrante, Mauro. Vaccina, Franco (2011) :Seasonal pattern and amplitude – a logical framework to analyse seasonality in tourism: an application to bed occupancy in Sicilian hotels. *Tourism economics: the business and finance of tourism and recreation*, 655–675.
- Duncan, T., D. Scott, and T. Baum. 2013. The mobilities of hospitality work. *Annals of Tourism Research* 41: 1–19.

Ericsson, Birgitta. Övervåg, Kjell and Möller, Cecilia (2020) Seasonal Workers as Innovation Triggers. In Walmsley, Andreas. Åberg, Kajsa. Blinnikka, Petra. Jóhannesson, Gunnar, Thór (eds), *Tourism Employment in Nordic Countries Trends, Practices, and Opportunities* (pp 235-256). Palgrave Macmillian.

Gary, Andrew and Holmes, Darwin (2020) *Researcher Positionality - A Consideration of Its Influence and Place in Qualitative Research - A New Researcher Guide*. School of Education, University of Hull, Hull, England

Gelencsér, Martin, Gábor Szabó-Szentgróti, Zsolt Sándor Kőmüves, and Gábor Hollósy-Vadász (2023) The Holistic Model of Labour Retention: The Impact of Workplace Wellbeing Factors on Employee Retention. *Administrative Sciences* 13: 121.

Ismert, Mathew and Petrick, James, F. (2004) Indicators and Standards of Quality Related to Seasonal Employment in the Ski Industry. *Journal of Travel Research*, Vol. 43

Fuentes, Christian and Svingstedt, Anette (2017) The practice of slow travel: Understanding practitioners' recruitment, career and defection. James, Laura. Ren, Carina. Halkier, Henrik (eds), *Theories of practice in tourism*. London and New York: Routledge, 10-28.

Jolliffe, Lee & Farnsworth, Regena (2003). Seasonality in tourism employment human resource challenges. *International journal of contemporary hospitality management*.

Kóczy, László T., Dalia Susniene, Ojars Purvinis, and Márta Konczosné Szombathelyi (2022) A New Similarity Measure of Fuzzy Signatures with a Case Study Based on the Statistical Evaluation of Questionnaires Comparing the Influential Factors of Hungarian and Lithuanian Employee Engagement. *Mathematics* 10: 2923.

McCole, Dan (2015) Seasonal Employees: The Link between Sense of Community and Retention. *Journal of Travel Research*, Vol. 52

Morgan, D. L. (2012). Focus groups and social interaction. In J. F. Gubrium, J. A. Holstein, A. B. Marvasti, & K. D. McKinney (Eds.), *The SAGE handbook of interview research: The complexity of the craft* (2nd ed., pp. 161–176). London: Sage.

Möller, Cecilia. Ericsson, Birgitta. Övervåg, Kjell (2014). Seasonal Workers in Swedish and Norwegian Ski Resorts – Potential In-Migrants? *Scandinavian journal of hospitality and tourism*, 2014-10, Vol.14 (4), p.385-402.

Mustosmäki, Armi (2017) *How Bright are the Nordic Lights? Armi Mustosmäki Job Quality Trends in Nordic Countries in a Comparative Perspective*. the Faculty of Humanities and Social Sciences of the University of Jyväskylä.

Noy, Chaim and Cohen, Erik (2005) *Israeli Backpackers: From Tourism to Rite of Passage*. State University of New York Press, Albany.

O'Reilly, K. (2009) *Key Concepts in Ethnography*. SAGE Publications Ltd.

Price, James L. (2001) Reflections on the Determinants of Voluntary Turnover. *International Journal of Manpower* 22: 600–624.

Reckwitz, A. 2002. Towards a theory of social practices: A development in culturalist theorizing. *European Journal of Social Theory* 5, no. 2: 243–63.

Risse, Thomas (2018) *Social Constructivism and European Integration*. Page 144-160

Pantzar, Mika & Shove, Elizabeth (2010) Understanding innovation in practice: a discussion of the production and re-production of Nordic Walking, *Technology Analysis & Strategic Management*, 22:4, 447-461.

Terry, C. William (2015) *Solving seasonality in tourism? Labour shortages and guest worker programmes in the USA*. Department of History and Geography, Clemson University.

Thulemark, Maria (2016) *Community Formation and Sense of Place – Seasonal Tourism Workers in Rural Sweden*. School of Technology and Business Studies, Dalarna University, Falun, Sweden.

Tuulentie, Seija, and Bente Heimtun. 2014. New rural residents or working tourists? Place attachment of mobile tourism workers in Finnish Lapland and Northern Norway. *Scandinavian Journal of Hospitality and Tourism* 14 (4): 367–384.

Underthun, Anders. Jordhus-Lier. David, Christoffer (2018) *Liminality at work in Norwegian hotels*, *Tourism Geographies*.

Veal, A.J. (2017) Research Methods for Leisure and Tourism. Pearson, London, UK.

Walker, Kevin. Čuljak, Ivana. Agušaj, Besim (2020) SEASONAL WORKFORCE MANAGEMENT: EXPLORING EMPLOYEES' INTENTION TO RETURN. Econviews.

Walmsley, Andreas. Åberg, Kajsa. Blinnikka, Petra. Jóhannesson, Gunnar, Thór (2020) Tourism Employment in Nordic Countries Trends, Practices, and Opportunities. Palgrave Macmillian.

7. Table of appendices

7.1 Appendix 1: transcript focus group interview 1

Speaker E

Velkommen til. Tak fordi I ville deltage. Jeg vil gerne i bare lige hurtigt beskrive jer selv.

Bare lige navn, alder, hvad I lavede før I var på sæson hernede i Danmark. Og så også om det er første sæson, eller hvor længe I har været her før.

Vil du starte Cathrine?

Speaker B

Ja, jeg hedder Cathrine, jeg er 21 år gammel. Jeg er på mit sabbatår nummer to efter gymnasiet. Og har egentlig bare arbejdet i Danmark lidt.

Og ja, så betuttede jeg mig for, at jeg skulle på sæson. Har så taget mit skilærerkursus her i november. Og nu er jeg skiinstruktør i Løfer.

Speaker C

Yes. Og jeg hedder Isabel, og jeg er 25 år gammel. Og jeg er her på min tredje hele sæson, og så har jeg været her to år, hvor jeg har været her nogle uger og undervist. Så det er femte år, jeg er her. Og det regnestykke går op, fordi der lige var et år med corona.

Ja, så jeg var på to hele sæsoner i min sabbatår. Og så startede jeg på universitetet, hvor jeg egentlig fortsatte med at komme. Og nu er jeg så blevet færdig med min bachelor her til januar.

Og derfor tager jeg så en hel sæson igen, inden jeg starter på min kandidsabelt.

Speaker A

Yes, jeg hedder Frank. Og det er min anden hele sæson i Lofer, inden jeg er toogtyve år gammel. Men jeg har sådan set været her som skilærer, siden jeg var 16. Og i Lofer på ferie, siden jeg var tre år gammel.

Og jeg startede umiddelbart lige efter min afgangseksamen på handelsskolen. Altså mit første sabbatår havde jeg min første hele sæson i Lofer.

Speaker E

Yes, hvad har du lavet før du var hernede?

Speaker A

Jamen lige efter handelsskolen, der startede jeg på en campingplads. Jeg var på en campingplads og blev ret hurtig campingchef, konstateret campingchef, da min chef døde.

Så der fik jeg ret mange timer der. Så det vil sige, at det jeg skal fortsætte med, når jeg ikke er i Lofer om vinteren, så har jeg også sæsonarbejde om sommeren på en campingplads.

Speaker E

Så er vi sgu i gang. Skål! Skål! Så vil jeg gerne høre lidt om, hvorfor I har valgt at tage på sæsonen.

Og hvorfor I har valgt, eller hvordan I er havnet her i Lofer. Vil du starte?

Speaker A

Jamen for mig var det meget nærliggende lige præcis Lofer. Jeg har som sagt været hernede, siden jeg var tre år gammel på ferie. Og så var jeg på en skilinje på SINE efsterskole i Sønderjylland.

Og der fik jeg så uddannelsen, hvilket også gav mig muligheden for at komme ned og undervise.

Så da jeg var lige fyldt 16, der skrev jeg som jeg var nede på skilskolen og spurgte, om de havde brug for hjælp fra en ekstra underviser i uge 7, hvor jeg alligevel skulle derned med min familie.

Og så siden der har jeg så holdt ved til at starte med de første fire år. Ja, der var så lige det år med corona, men altså de første tre sæsoner.

De første tre sæsoner et par uger af gangen, og så de sidste to år på en hel sæson.

Speaker E

Ja, hvad har inspireret dig til at blive skiinstruktør? Er det nogle bestemte personer, eller har det bare været skiferier generelt?

Speaker A

Ja, man kan sige, at jeg selv har været i skiskolen, den skiskole jeg arbejder i i dag, der jo også selv lærte at stå på ski. Jeg tror altid, at skilæreren for mig har været et forbillede. Jeg synes altid, det var sejt at se dem der køre rundt i de røde uniformer.

Det synes jeg har været ekstremt inspirerende. Men også lige så meget at give børn den, mulighed at lære at stå på ski, fordi jeg selv har den store interesse også i skiløb.

Det er det, jeg gerne vil give videre også.

Speaker E

Ja, fedt. Så går vi videre.

Speaker C

Jeg kom til Lofer faktisk, man kan sige, rimelig meget ved et tilfælde, jeg fandt ud af i løbet af gymnasiet, jeg ville gerne have et sabbatår, og jeg ville gerne til udlandet, og jeg vidste, at jeg gerne ville til udlandet i længere tid. Så jeg tænkte, det giver god mening at finde noget arbejde i udlandet og kombinere det med det.

Og så tænkte jeg, jeg kan godt lide at stå på ski. Jeg havde egentlig ikke stået på ski i 5-6 år, dengang jeg besluttede mig for, at jeg godt ville være skiinstruktør.

Men så læste jeg bare lidt op på det, og nogle af mine forældres venner havde en af deres døtre, der havde været skiinstruktør og skrev, hvordan hun var blevet det. Og så var det egentlig bare samme firma, som hun brugte, som jeg skrev til.

Og så sagde de, du kan komme til Lofer. Og så sagde jeg, nej, det gider jeg ikke, fordi det er alt for småt for mig, og jeg vil gerne til Wagrain. Og så sagde de, jamen nu prøver du lige Lofer.

Og så var jeg sådan, okay, jeg giver det en chance, når I siger det er godt. Og så kom jeg hertil, og nu sidder jeg her 5 år efter, og jeg er her stadig.

Speaker E

Dejligt.

Speaker C

Ja.

Speaker E

Hvad med dig?

Speaker B

Jamen, jeg er lidt i samme båd som Isabel. Jeg vidste også, at jeg godt ville have ud og have lidt større rejse i udlandet, og måske også gerne kombinere med noget arbejde i løbet af mit andet sabbatår.

Så jeg fik også fat i firmaet Snowminds, og blev egentlig også tilbudt at komme til Lofer igennem dem,

og var egentlig også lidt ligesom Isabel, lidt skeptisk til at starte med, men fandt jo egentlig ud af, at det faktisk var nok et meget godt match alligevel. Så ja.

Speaker E

Ja. Hvordan hørte du om muligheden for at blive skiinstruktør? Kendte du nogen, der havde været det før?

Speaker B

Ja. I løbet af mit første sabbatår havde jeg nogle veninder og kammerater, som alle sammen også var forskellige steder i Østrig på sæsonen.

Og da de kom hjem, og vi snakkede, så forelskede jeg mig egentlig bare helt vildt meget i tanken, og synes, at det lød fedt.

Jeg har aldrig selv været i skiskole, så det er aldrig fordi, at jeg har haft den der idé om, at det har været et forbillede eller noget. Men det lød simpelthen bare så fedt, det de havde lavet.

Speaker E

Ja. Hvad i forhold til Lofer? Valgte du Lofer, eller var det bare en af de muligheder, der var?

Speaker B

Jeg krydsede af sådan i forhold til, hvordan min personlighed var, og hvad jeg godt ville med min sæson. Og så har jeg kigget på det, og vurderet, at jeg passede godt ned i Lofer.

Det var sådan nogle spørgsmål som, hvordan kan man godt lide afterski, og hvad med fællesskab omkring det, og hvordan er man selv? Kan man godt lide det lidt mere hyggeligt? Er det her, skal det være stort og stort?

Og har man brug for 10.000 km piste? Eller er det også okay med noget lidt mindre, til fordel for noget hygge?

Speaker E

Ja. Så går vi videre. Og jeg snakker lidt videre om Lofer. Jeg vil gerne høre, hvordan I ser den lokale tur i Lofer.

Vi kan f.eks. starte med, hvordan er jeres forhold til de lokale? Er der nogle gode oplevelser med lokale, og nogle dårlige oplevelser med lokale? Vi starter med dig.

Speaker B

Ja, jeg er helt vild med det, da jeg kom hened. Jeg er helt vildt positiv overrasket over det lokale fællesskab.

Alle bare hilser på en. Første gang man kom gående ned igennem gaden med sin uniform på om morgenen, at alle stort set bare hilser.

Fordi det er som om, når man ligner en del af det lokale, så hilser alle også bare. Man føler sig en del af et fællesskab. Folk der sludrer nede i sparer, man kender også nogle ned på barerne. Alt muligt. Det er stort set kun en god oplevelse, vil jeg sige.

Speaker E

Hvis vi går videre.

Speaker C

Jeg er meget enig, og jeg synes også, at jeg har fået ægte venner blandt de lokale. Vi er taget hjem til folk. Jeg havde også en oplevelse, hvor jeg var her på ferie for i sommer, hvor en af de lokale tog mig med ud at rafte efter.

Og sådan noget. Altså også nogle gange, at der godt kan være den der, åh dumme danskere, I er bare turister og sådan. At de ikke lige sådan helt orker at snakke med en. Hvilket jeg også rimelig godt kan forstå.

Men overall synes jeg, at der er god stemning, og at de godt gider.

Og jeg tror også, at lokale, der bor i en by som i Lofer og engagerer sig i f.eks. skisæsonen, vintersæsonen, også er nogle, der godt gider det der. Fordi ellers så ville man jo bare trække sig tilbage og ikke være en del af det.

Speaker E

Er det noget, I andre har oplevet, at der også kan være sådan lidt, åh dumme sæsonarbejdere?

Speaker B

Ja, ja lidt. I hvert fald måske med danskerne. Altså sådan, hvor vi er også lidt gode til som danskere hernede, at så finder man også det fællesskab.

Og så er det måske lidt ærgerligt, at man lukker andre ud ved f.eks. at snakke dansk og sådan noget. Men ja, så det kunne være, der er en lille smule.

Speaker C

Jeg synes heller ikke, det er en sådan stor og negativ ting, men det er noget, man kommer lige nok på.

Speaker A

Helt sikkert. Helt sikkert.

Speaker E

ja altså hvis vi lige gør, altså hvad, Det har jeg ikke lidt svaret på. , jeg føler, I gør en indsats for sådan at møde de lokale.

Og er det mest andre lokale skiinstruktører, I er sammen med? Eller sådan, ja hvad gør I for at møde de lokale, skal vi starte med dig?

Speaker A

Jamen, helt sikkert, så det tænker jeg, der er sådan i alle arbejder. At ens omgangskreds, den er meget dannet af både ens arbejde og hvordan man bevæger sig hen i fritiden. Og som skiinstruktør er det nok meget naturligt, at ens arbejde det er blandt andre skilærere.

Og det er formentlig også med en øl i hånden efter arbejde på en eller anden afterski eller på, ja, hvad der nu er af muligheder. Det vil sige, det er som regel, dem vi møder, det er jo som regel også folk, der bevæger sig derhenne i.

Og det er meget kun selve skidelen i Lofer. Jeg føler dog også, at Lofer bygger meget op om skisportsstedet.

Også økonomisk. Jeg tror, at Lofer afhænger meget af selve skidelen. Så der er mange hoteller, restauranter og så videre.

Det vil sige, det er også manges arbejde, der ligesom afhænger af det.

Speaker E

Ja. Gør du en indsats for at møde lokale, som ikke arbejder i skiskolen? Synes du, det er spændende og lidt sjovt at møde lokale?

Eller vil du helst bare være sammen med andre skiinstruktører?

Speaker A

Vi kunne godt gøre en større indsats, eller jeg kunne godt gøre en større indsats, men jeg synes, at det er meget spændende også at høre om deres billede af os og skisportsstedet, og snakke med de lokale.

Nogle gange så er vi også så heldige at få lokale skiinstruktører ind, som helt sikkert også har et andet billede på både skiskolen og skisportsområdet, end os danskere eller hollænder eller hvem der nu kommer herved på sæsonarbejde,

så man ligesom får et lokalt billede ind i perspektivet af det.

Speaker E

Hvad er det for nogle lokale, I bruger tid på at møde?

Speaker C

Jeg er meget enig med Frank. Jeg vil sige, at klart størstedelen af de lokale, jeg møder, har været lokale, der arbejder med turismen og med skidelen.

Så det kan være liftpersonale en hel del, de andre lokale skiinstruktører. Det kan også være nogle af dem, der arbejder på hoteller rundt omkring eller på barer, men typisk dem, som selv kommer på afterski-baren.

Det tror jeg er dem, som jeg har snakket mest med. Men så er der jo også nogle som fx, vi køber mange sandwich nede ved slagteren. Så dem snakker man også med, men det er mere sådan professionelt øjemål.

Men det er jo også nogle, man møder hver dag og vil kunne genkende. Sige hej til på gaden og sådan noget.

Speaker A

Måske mere overfladisk.

Speaker C

Ja, helt klart mere overfladisk. Men det er den måde, jeg synes, man møder lokale på. Og så vil jeg egentlig også gerne sige, at jeg føler, at i takt med, at vores skiskole er blevet større, og der er kommet flere både hollandske og danske instruktører, så er der også et mindre behov, hvis man kan sige det sådan, for at snakke med de lokale. For da jeg var i mit første år, der var vi en del færre.

Så hvis man ville snakke med bare lidt flere end 5-7 mennesker, så var man også nødt til at snakke med de lokale. Hvor nu, hvor vi er en del flere skiinstruktører, både fra Danmark og Holland, så er det mindre nødvendigt at tale med de lokale, og derfor tror jeg også, at det er blevet mindre, er mit klare indtryk.

Speaker B

Det kan jeg godt genkende til som helt ny instruktør, at når I snakker om det, så lyder det, som om I har snakket meget med de lokale før, end hvad vi i hvert fald selv gør nu, og jeg også gør.

Speaker A

Det føler jeg også, når man kan se på nogle af de lidt ældre skiinstruktører, at de har også et meget bedre forhold, i hvert fald forhold til de lokale, end sådan en som mig, som bare har været her et par uger de første mange år. Det har jeg heller ikke, fordi der var også så mange i skiskolen.

Når man står på restauranten på bjerget, og man måske lige møder en, så kan man snakke med dem, fordi man måske har kendt dem og snakket med dem før i tiden.

Speaker C

Og så er der helt klart også sprogbarieren i det. Jo jo, vi kan godt tale tysk til husbehov, men vi taler ikke flydende tysk, og det er bare svært at have en samtale, hvor man ikke helt forstår halvdelen, og de har også en ret tung dialekt hernede, så det kan være ret svært at tale med de lokale. Og så føler man sig måske bare lidt dum, eller som et lille barn, når man står der og ikke forstår, hvad de siger,

og så er det bare lidt nemmere at gå over og snakke med danskerne.

Speaker E

Hvordan føler I, hvis jeg først lige kan svare på, om I føler, at de lokale godt kan engelsk, og så bagefter om, føler I, at de er okay til at snakke engelsk, hvis man snakker engelsk til dem for eksempel?

Speaker B

Altså jeg føler faktisk, at der er ret mange af de ældre lokale, der har ret svært ved engelsk.

Altså sådan lidt ligesom vi måske har det på tysk, at vi forstår meget mere, end vi selv kan snakke. Altså de måske egentlig godt forstår det, men de har svært ved at formulere sig på det.

Men jeg føler heller ikke, at de er så villige til at snakke engelsk. Så sent som den anden dag, hvor Camillas veninder er kommet på besøg, som ikke kan et ord tysk,

så har de gået ind og snakket engelsk på en restaurant, hvor de skulle have morgenmad, og så fået svaret tilbage på tysk. Ja. Så der er tysk i den ene ende af samtalen, og engelsk i den anden. Men alligevel forstår man lidt hinanden.

Men jeg synes som lokal også, så virker det også mere som om, at de nogle gange også lidt i protest snakker tysk.

For at sådan man selv bliver presset lidt ud i at snakke det hele tiden, når man ved, at det er det, man har.

Speaker E

Det kan jeg genkende i hvert fald.

Speaker A

Jeg føler også, at det er et større problem i Lofer, end det nu var i forrige fredags i Saalbach. Hvor det måske også er et større turistområde. De har mange flere turister, end vi har igennem i Lofer. Ja. Hvor de er meget mere villige til at snakke engelsk.

Speaker C

Lidt mere internationalt.

Speaker A

Præcis. Og der er Lofer stadigvæk meget gammeldags. Min opfattelse var i hvert fald, da jeg startede i skiskolen, det var, at cheferne heller ikke gad snakke engelsk. Om du skulle have snakket til dem på engelsk, så fik du et svar på tysk, eller de kiggede bare på dig.

Og det synes jeg, det er da også noget fint ved en arbejdsplads. Fordi man kan sige, det lærer vi også selv meget med tysk, at vi bliver tvunget til at snakke tysk. Ja. For imod de større skiskoler, de snakker engelsk til deres instruktører, og det lærer de ikke noget tysk af.

Og skal man undervise på tysk, så får man faktisk et reelt problem, hvis man aldrig snakker det. Så der er både plusser og minusser ved det.

Men jeg føler, de er meget reserverede i forhold til at tale andre sprog end ikke bare tysk, men faktisk østrigsk.

De har et meget tungt dialekt, og man skal virkelig lige en stor spørgsmålstegn, før de slår over i det, vi ville kalde hochdeutsch.

Speaker C

Det er præcist det samme, jeg ville sige. At på nogle punkter synes jeg, det er godt, fordi jeg synes, der er noget fedt i at få virkelig gode sprogkundskaber, og vi får virkelig noget kultur, som man vil få mindre af, er mit indtryk på nogle af de større, mere internationale steder. Så jeg føler virkelig, at jeg har forståelse for østrigsk kultur og østrigsk sprog, og virkelig har lært at tale det meget.

Men til gengæld har jeg også stået i ret mange ubehagelige situationer, hvor jeg ikke har kunne forstå, hvad det er, der sker rundt omkring mig, og der er nærmest svaret lidt flabet tilbage.

At stå lidt og grine af en, fordi man har sagt noget, eller ikke forstår noget. Det kan være lidt ubehageligt. Så lidt ligesom Frank, der er positive og negative sider ved det. Men det er ikke meget engelsk de snakker.

Det er nogle få personer, der er her, som gerne vil tale engelsk.

Speaker A

Ja, min opfattelse er også, at de er generelt meget dårlige til engelsk. Altså også nogle af vores chefer, som er 30-35 år gammel, kan næsten ikke snakke engelsk. Hvorimod i Danmark er det jo noget helt andet.

Der kan alle kommunikere på engelsk, så alle forstår det næsten. Ja. Så det er i hvert fald det, der fungerer.

Speaker E

Jeg har også oplevet det der med, at mange gange, så får man sagt noget, især de første år, jeg var her. Så får man sagt noget eller svaret på et misforstået spørgsmål.

Og så står man bare virkelig og ser dum ud, fordi man ikke har forstået deres dialekt.

Speaker C

Og det gør jo måske, at man holder sig lidt mere tilbage til at snakke til dem, der taler østrigsk.<g

Speaker A

Jeg synes dog heldigvis, at i vores skiskole, der vil de også gerne have en bare prøver på et tysk. Så prøver de at forstå, hvad vi har sagt. Ja.

Speaker C

Der er stor forståelse for, at man ikke kan det flydende, hvis bare man prøver. Præcis. Der er mange point i bare at prøve. Ja.

Speaker A

Helt sikkert.

Speaker E

Cool. Nu nævnte du før, at du for eksempel har haft en oplevelse i sommer, eller en sommer, hvor du var ude at riveraft med en lokal. Var det en fra skiskolen?

Speaker C

Nej, det var en, som, Han arbejdede egentlig som liftmand, men jeg føler, at jeg kendte ham mere igennem byen og barerne og sådan noget.

Og så tror jeg egentlig efterfølgende, at efter jeg lærte ham at kende, begyndte han at arbejde som liftmand. Og så skrev jeg bare til en af mine venner, en dansker, der boede hernede over sommeren.

Og så var han sådan, hey, har man en lokal? Petrus, som du også er venner med. Han vil gerne tage med os. Er det fint? Og så var vi sådan, ja, selvfølgelig. Og så havde vi egentlig bare en hel dag med ham, og det var mega hyggeligt.

Og sådan nogle oplevelser, synes jeg også er sådan, Hvis bare man lige selv det at åbne, så er der masser af ting.

Speaker E

Har I andre haft noget lignende? Det behøver ikke være så stort, men bare haft nogle gode oplevelser med lokale? enten om det har været en sjov oplevelse eller en spændende oplevelse, eller bare er blevet hjulpet lidt ekstraordinært af nogle lokale?

Hvis I kommer i tanke om noget?

Speaker A

Jeg ved ikke, om jeg kan nævne noget sådan decideret, men jeg synes også sådan, især med liftmændene, at der er sådan en god forståelse overfor hinanden.

Og de fleste vil rigtig gerne hjælpe os, både sådan arbejdsmæssigt, men også i fritiden, hvis der skal være et eller andet. Og det er måske igen også lidt, hvor man møder og har mødt dem på aftenski. Jamen, det er meget det, det er bundt op på, synes jeg.

Men jeg synes, der er noget forståelse, og de er generelt et ekstremt sådan venligt folkefærd hernede. De vil gerne hjælpe folk, og de vil med alt muligt forskelligt.

Altså, det er, det synes jeg sådan helt sikkert, det er generelt lidt venligt. Men jeg tror ikke, jeg har nogen specielle oplevelser, jeg lige kan nævne.

Speaker C

Jeg føler, at alle sammen, eller sådan, det har jeg set mange gange i hvert fald, at nogen, man kun har mødt på arbejde, f.eks. en liftmand, som man har kørt forbi 20 gange i løbet af en dag, så

dagen efter, hvis man sidder og drikker en øl et sted, så kommer de lige over og siger hej eller sådan.

Speaker A

Lige præcis.

Speaker C

Så man er i hvert fald bevidst om, at de ved, hvem man er, og de godt kan genkende en, og ved, du arbejder i skiskolen.

Speaker A

Også selvom vi er civile på bjerget, når vi har fri.

Speaker C

Og hvis man kommer tilbage året efter, så kan de også godt genkende en. Vi sad i liften for ikke så lang tid siden, Alex, hvor der var en liftmand, der spurgte,

jamen, I har også været her i mange år, ikke også? Er det 4-5 år efterhånden, eller sådan? Så de har også styr på, hvem vi er, og hvor lang tid det har været her, og sådan noget.

Speaker E

Har du ellers nogle specifikke oplevelser?

Speaker B

Kan I ikke lige umiddelbart komme i tanke om noget?

Speaker E

Nej, det er så fint. Nu har I lidt svaret på det, men føler I generelt, at der er et godt samarbejde, ikke kun mellem skiskolerne, men også mellem liftfolk og dem, der arbejder på restauranter osv.,

når vi er på bjerget og arbejder, føler I generelt, at der er et godt samarbejde og en positiv indstilling for, at vi er et team på bjerget? Eller hvordan føler I, det er, hvis du vil starte?

Speaker B

Jeg føler virkelig, at hvis man selv går ind til det med den indstilling om, at vi er et team og også lige hjælper. For eksempel dem på restauranterne med lige at høde tallerkenerne sammen, eller sådan noget.

Så bliver man også mødt med et smil, når man går ind, og de er også søde til at hjælpe og det hele. Så det ville jeg egentlig umiddelbart sige.

Speaker C

Ja, der er jeg meget enig med Cathrine. Jeg føler både, jeg har selv haft oplevelser, som er gået den ene vej og den anden vej, hvor man lige er gået skævt af hinanden.

Og så kan de sagtens blive irriteret og være sådan, jamen så gider jeg bare heller ikke lige at hjælpe dig med den ekstra ting i dag, som jeg plejer at gøre. For eksempel får vi gratis vand inde på restauranten, for eksempel til både os og vores børn en gang imellem.

Og hvis så der har været en periode, hvor der har været lidt dårligt samarbejde, så kan de sagtens på lige pludselig sige, nu koster vandet noget. Men jeg synes langt overvejende, så er de helt færre og meget, meget søde omkring det.

Når vi lige viser lidt velvilje over for at gøre arbejdet nemmere for dem, så vil de helt klart også gerne give det tilbage. Også ofte gang i to. Både liftmændene og restauranterne.

Speaker A

Jeg er enig. Altså det er, Generelt synes jeg også, at det er super fint. Der er altid nogen, der måske ikke har den indstilling, at vi alle sammen er i et team, og vi skal hjælpe hinanden.

Men til dels synes jeg, at det plejer at fungere godt. Når vi når højsæsonen, og der er travlt, så kan vi også godt mærke, at restauranterne er stressede. Ligesom at vi har 14-16 børn i vores gruppe, og vi også er stressede.

Og så kan man måske gå lidt mere på tværs af hinanden, end når vi kommer hen her. Nu her, hvor vi er snart i starten af marts, hvor der er lidt mere roligt. Jamen så er det klart, at så er der mere overvejende. Mere overskud og mere tid.

Og man kan måske også lige få en sludder med enten dem på restauranterne, eller liftmændene. Eller sådan noget.

Speaker E

Flere kommentarer til det her, ellers så går vi videre.

Speaker C

Det tror jeg ikke.

Speaker E

Nu går vi over og snakker lidt mere om jobbet som skiinstruktør her, og kulturen i skiskolen. Hvis du vil starte, Frank.

Med hvad der er godt ved jobbet. Hvad kan du godt lide ved at være skilærer og arbejde for skiskolen Lofer Herbst?

Speaker A

Jamen jeg var lidt inde på det også i min introduktion til mig selv. Det var, at jeg synes det er mega fedt at give muligheden for andre. Til også at blive god til at stå på ski, eller til at lære at stå på ski.

Ligesom jeg selv fik den mulighed, da jeg var lille. Derudover, der synes jeg det er super fedt, at vi er mange danskere. Men også, at vi heller ikke er et større team, end vi er.

Fordi vi er de der kun som 20-25-30 stykker, hvis man også har vores holdnemmer med. At man egentlig føler det lidt som en familie. Og der er skiskolen også ekstremt gode til ligesom at tage os ind.

Og der er ikke noget, man ikke kan sige det er næsten sådan lidt. Jeg vil sgu sige, lige meget hvor langt op vi kommer, om det er så vores jobskifte. Men de er super venlige at komme hen og snakke med os. Og man opfatter det lidt som om det er en familie, man egentlig er i.

Og så bor vi ret godt, synes jeg. Altså vi har alle sammen nogle relativt fine forhold. Og det er også et kæmpe plus, at man ligesom også kan komme hjem og slappe ordentligt af.

Og vi ikke alle sammen er blevet kastet 6-8-10 manden på et enkelt værelse. Så vi har nogle super gode forhold dernede. Og det er næsten ligesom at være i en familie.

Hvis man i hvert fald har det uden for arbejdstiden med at arbejde i skiskolen.

Speaker E

Hvad ellers med selve jobbet, synes du? Ja, nu nævnte du lige, at du vil godt lide at give skiløbet videre. I forhold til arbejdsmængden osv.

Føler du, at du arbejder for meget? Eller føler du, at lønnen er okay osv.?

Speaker A

Det er klart, at vi ikke betaler godt. Det er vi ikke. Og vi møder som udgangspunkt ved 8-tiden om morgenen.

Og er nede igen halv 4-4, hvis man kører lige efter målet og er færdig med at arbejde. Men jeg synes jo, det er helt fantastisk. Det første man gør, når man skal på arbejde, det er at tage skistøvler på og tage sin skihånd og smutte over til kondolen.

Det er en rimelig fin måde at starte sin arbejdsdag på. Men lønmæssigt er vi ikke godt betalt, taget i betragtning af, hvor meget vi arbejder og hvor meget ansvar vi har.

Og så kan vi også godt se, hvad skiskolen tjener på eleverne.

Speaker E

Hvis du vil starte generelt, hvad du synes er godt ved jobbet, Isabel?

Speaker C

Det jeg synes er overordnet og godt ved jobbet, det er, at man er lidt i en boble, og man er væk fra sin hverdag. Man føler lidt, man er ude at rejse.

Men at man samtidig er hjemme, for mit vedkommende især, eller i hvert fald det, jeg selv føler, også efter jeg har været her i så mange år, så synes jeg, det er sindssygt dejligt.

Og det er noget af det, jeg ikke vidste hjemmefra, i forhold til, at jeg ikke var så glad for, at jeg fik lov til at starte med. Dermed, som Frank også sagde, er det en ret lille skiskole. Så vi kender hinanden ret godt. Alle cheferne kender alle de ansatte.

Vi kender alle instruktørerne. Der bliver altid sagt tillykke med fødselsdagen, når der er nogen, der har fødselsdag. Folk ved, hvis der er en, der har fået en skade, og lige er ved lægen, og man hører, hvordan det går,

og kender hinandens familie også ret langt hen ad vejen. Det synes jeg er virkelig dejligt. Det er virkelig noget, der går igennem hos alle, det her med at beskrive det som en familie.

Og det er også noget, der gør, at man kan holde ud til at være her så længe, på trods af, at lønnen måske ikke er mega god. Jo, vi bor godt i forhold til, at vi er skilærere, men det er langt fra den standard, jeg har derhjemme.

Speaker A

Selvom lønnen måske ikke er god, så er der stadigvæk en grund til, at vi bliver ved med at komme tilbage.

Speaker C

Ja, præcis. Så det er sådan de overordnede forhold. Så det er meget en følelse, der gør, at man bliver her, og ikke så meget de omgivelser.

Så er det også bare det, at jeg elsker at være i bjergene, og jeg elsker at stå på ski, og jeg elsker at køre der, hvor man lige er lidt alene, inde bag sin egen hjelm, og ikke rigtig kan snakke med nogen, og så bare kigge ud på den smukkeste udsigt.

Det sætter jeg virkelig, virkelig stort pris på. Og så konkret ved selve arbejdet og arbejdsdagen, der kan jeg sindssygt godt lide at arbejde med børn og unge mennesker,

og jeg kan sindssygt godt lide at være en form for underviser, facilitator-agtig, og det er også noget, jeg har arbejdet meget med hjemme i Danmark, både som lærervikar,

men også i mit mere, professionelle jobs, nu har jeg læst statskundskab, har haft nogle studiejobs indenfor det, og det synes jeg er helt klart for noget ud af.

Så synes jeg, det er dejligt at være udenfor hele dagen og røre sig, og der er sindssygt meget socialt i arbejdet, og man møder en masse mennesker og sådan noget.

Så både overordnet de store omgivelser, det mere konkrete ved arbejdet, synes jeg, der er rigtig mange fordele i. Der må jeg gøre mig helt vildt enig med Isabel,

Speaker B

at det, jeg også nyder ved arbejdet, det er også både det med at have en aktiv hverdag og på ski i smukke omgivelser, og gøre noget, man godt kan lide, samtidig med, at man får lov til at give det videre og lære fra sig,

hvilket jeg også helt vildt nyder i et job, og have en aktiv hverdag. Og ja, så også bare, at det egentlig er en super super fed mulighed,

det er jo i hvert fald ikke for mit eget vedkommende, noget, jeg gør sådan for mit, man kan sige, professionelle liv fremad, fordi jo, der er da helt klart nogle fordele ved at have arbejdet udlandet og sådan noget,

Speaker C

noget sådan med lønmæssigt og noget studiemæssigt,

Speaker B

man kan sige, kan drage så mange paralleller til, igen fremadrettet, så for mig er det lidt mere sådan en hygge, noget, jeg gør for oplevelsen. Og så er det selvfølgelig kun et plus, at man også lige kan skrive ud på CV'et,

at man har arbejdet udenlandet og været skiinstruktør, og haft mega meget ansvaret i det hele.

Speaker C

Ja. Cool.

Speaker E

Ja, hvis vi går lidt mere ind til selve arbejdet igen, så hvis du vil starte sådan, hvordan er dit forhold til sådan cheferne i skiskoen, hvis du sådan skulle beskrive det kort?

Speaker B

Jamen, det vil jeg sige er sådan meget godt. Der er selvfølgelig den her sprogbarriere, som jeg synes, det er svært at komme ind på, man kan sige på et personligt niveau, især som, man kan sige, første års skiinstruktør.

Men jeg synes egentlig, de alle sammen er supersupersøde og gode til at vise, at de også bekymrer sig om os og godt vil hjælpe os. Så jeg vil alt i alt sige superfint.

Speaker E

Hvad med dig, Isabel?

Speaker C

Jeg synes, jeg har et rigtig godt forhold til cheferne. Jeg vil sige især vores, altså sådan, vi har vores øverste chef, som er sådan en far i familien Herbst, altså helt bogstaveligt talt, som er i slutningen af arbejdslivets alder, kan man sige.

Ham har jeg aldrig haft noget med at gøre på sådan et personligt niveau. Han har altid været den der mand, der sådan lidt sidder på kontoret nogle gange, når vi ikke rigtig møder så meget og sådan noget. Når jeg har mødt ham, har han været flink og sådan noget, men det er meget sådan professionelt.

Men hans datter, som så var skilærerchef i starten, mens jeg var her, synes jeg har et rigtig, rigtig godt forhold til. Og hendes mand, som så er skilærerchef nu, mens hun er lidt på barsel og sådan noget,

synes jeg også, jeg har et fint forhold til. Og har kendt dem i mange år, har fuld familie, når de har fået børn og er blevet gift og sådan noget, mens jeg har kendt dem. Så det har også en betydning, at man ligesom har været med på siden under det. Og det føler jeg, man har, at man kommer rigtig ind i familien. Og så er vores nuværende skilærerchef, som er sådan et makkerpar med vores gamle skilærerchefs mand og ham,

han er også en af mine rigtig, rigtig gode venner personligt hjemme fra Danmark og også fra de tidligere sæsoner her. Så ham har jeg selvfølgelig også et rigtig nært forhold til. Så jeg synes, det er sådan, jeg vil ikke sige, det er et flat hierarki,

fordi der er en tydelig afgrænse mellem, at de er chefer, men jeg synes, at de er nemme at være på bølgelængde, men de er nemme at være med på mange punkter.

Speaker A

Jeg synes også, at vi er så heldige, og især for os alle de nye, at vi sidste år fik en dansk skilærerchef, som nu har været dernede i 10-11 år.

Det tror jeg, der gør det, det tror jeg, det får det hele til at glide lidt nemmere, at hvis man måske ikke har forstået det, jamen så er der i hvert fald en chef, der kan slå over i dansk til alle dem, der måske er knap så stærke på tysk. Så på den måde føler jeg også,

at det fungerer super godt, at vi har en dansk chef, der er med i de store beslutninger, men også kan viderefremde det 100%, så alle danskerne i hvert fald har forstået det, altså den største del, den er skildret for noget, det er danskere i vores skiskole,

så jeg føler, det giver super god mening, at man har en dansk skilærerchef.

Speaker E

Jeg har også, nu har jeg været her i 7 år, har også et nært forhold til alle de lokale chefer, hele familien der,

men det bliver også på et niveau, hvor man kan have en god snak med dem, og ønsker dem en tillykke med deres fødselsdag, selvom man er i Danmark om sommeren,

men det er stadigvæk sådan, at jeg kan godt lide dem, og vi har et godt professionelt forhold, men det er ikke sådan, at det bliver mine bedste venner nogensinde, på grund af den her sprog, hvor jeg er.

Speaker C

Det er jeg meget enig i.

Speaker A

Det tror jeg, det er for mange, helt sikkert, men der er jo også en professionel afgrænsning, især til vores østriske chef, Kathi, og hendes mand.

Er der måske en større afgrænsning, end der er til vores danske chef Dennis.

Speaker E

Ja, nu har vi i hvert fald nogle stykker, der har haft Dennis som kollega, på samme niveau tidligere, som også bruger tid med ham i Danmark,

hvor det selvfølgelig er anderledes. Kan du kunne sige, at dit forhold til Dennis er anderledes, end dit forhold til Martin og Katzi?

Speaker C

Ja, helt klart,

Speaker B

fordi den der sprogvarietet er slet ikke den samme. Så det gør det meget nemmere, at komme til dem med spørgsmål, hvis der skulle være noget, og det er helt klart også ham jeg vil gå til først, selvfølgelig i afhængighed af, hvad det er. Men man kan også godt mærke, at det slet ikke er det samme forhold, som jeg har, i forhold til jer der har været her flere år, og også har været kollega med ham. Der er han lidt mere chef, men stadig man kan sige, tættere end de østrigske.

Speaker E

Hvis I lige skulle prøve at nævne, måske de to-tre ting, der betyder mest ved jobbet for jer, hvad I synes er det vigtigste og det fedeste ved jobbet,

hvis du vil starte fra?

Speaker A

Jeg synes helt sikkert, at sammenholdet er ekstremt fedt. Derudover nyder jeg også ekstremt meget fritiden. Der er den her fritid med, at vi bor i Østrig, og når vi har fri,

så kan vi tage på ski sammen, og lave alt muligt fedt. Det er måske lidt som et højskoleophold for mange, bare i udlandet.

Så der nyder jeg ekstremt meget. Derudover synes jeg, at dagligdagen er super fed også på arbejdet. Vi møder ind om morgenen, og der er som regel god stemning, og vi kommer op, og det er klart, at det er sjovt på de gode dage, og dem har vi heldigvis rigtig mange af i år,

med godt solskinsvær. Og for at få hjulpet hinanden med at gøre, hvad der skal gøres om morgenen, og måske køre lige en tur på ski inden arbejdet går i gang, og så igen klokken 3, når folk ligesom er blevet færdige med arbejdet, så får man lige snakket igennem, hvordan dagen har været i dag, og hvem har måske haft en lidt træls oplevelse, og hvem har haft en mega god oplevelse, og jeg synes bare sådan helt generelt, også dagligdagen er super super fed hernede.

Speaker E

Hvis du skulle overordne og sige, hvad du synes er fedt.

Speaker C

Ja, altså jeg vil helt klart, med længde over alt andet, sige fællesskabet. Og jeg har fået nogle af de bedste venner i mit liv hernede, som jeg også ser rigtig meget i Danmark.

På samme måde som Frank siger, man er kollegaer, man er venner, man er roomies, og man fester sammen, og man bliver kæresten, og man slår op igen, og altså alt muligt. Præcis ligesom,

at du også beskrev en lidt højskole-agtig følelse måske. Så fællesskabet over alt andet. Og derudover, så vil jeg sige, at naturen også betyder rigtig meget for mig,

og betyder rigtig meget for mig, at være i bjergene, og være aktiv i naturen. Det er også rigtig vigtigt for mig, og så, hvis jeg skal sige en tredje ting,

så tror jeg, at det bliver svært, fordi så kommer der rigtig mange små ting ind over. Så er det sådan noget som, at man har mulighed for ligesom at trække sig lidt ud af sin hverdag derhjemme, og slå sig lidt løs,

og drikke mere, end man plejer, og gå i noget grimmere tøj, end man plejer, og gå mindre i bad, end man plejer, og spise dårligere, end man plejer, og sådan lidt få den der lidt rebelske side frem i en, som man synes er ret sjov at leve,

men man heller ikke kan leve meget mere end et par måneder ad gangen. Så glæder man sig også til at komme hjem igen. Men det er rart.

Speaker B

Jeg vil helt klart også sige fællesskabet, og sammenholdet som det allervigtigste og bedste ved det hele. Og så,

Speaker C

ja,

Speaker B

jeg er også vild med det her med at være aktiv i naturen, men jeg er helt klart også ret vild med det her med at kunne give skiløbet videre, og de fede oplevelser jeg selv har haft videre til nogle andre, om det så er børn eller voksne og sådan noget.

Speaker C

Jeg vil bare det med at lære nogle andre noget fedt. Man griner også bare virkelig mange gange i løbet af dagen. Altså man griner af sig selv, og man griner af sine børn, der gør dumme ting, og man griner af turister, der er fjollede, og man griner af kollegaer, der gør sjove ting, og folk, der siger sjove ting. Det er bare virkelig dejligt at løst dernede. Super uformelt.

Speaker A

Det er lige præcis. Altså arbejdslivet er meget, meget anderledes end derhjemme. Det er lidt mere sådan løssluppen, hvor man har det meste af tiden et smil på læben, hvorimod derhjemme kan det godt være lidt mere arbejde, arbejde, arbejde, så er det lidt mere hernede.

Præcis. Og hernede er det bare altid super sjovt. Eller for det meste i hvert fald.

Speaker E

Der blev hurtigt nævnt lidt med, at man drikker en øl og fest osv. Hvis I skulle tage én ad gangen, hvor meget det betyder det meget for jer, at der er fest hernede.

Hvordan ville I beskrive festkulturen, hvis du ville starte der?

Speaker B

Jamen, da jeg kom herved, så jeg vidste godt, at det var en lidt vild kultur, men jeg vil sige, at jeg var også lidt overrasket over, at det var betydet så meget i alt.

Speaker C

Altså også i arbejdet.

Speaker B

Jeg tror, det var en af vores første dage. Vi havde lige haft introduktion på bjerget og kom ned i skikælderen,

Speaker C

og så siger vi lige hej ind i værkstedet.

Speaker B

Det første vi bliver mødt med, det er bare, at vi får stået og gået en øl i hånden, og så står de bare og slipper at ski, mens de er på arbejde, og drikker en helt masse øl. Og jeg tror sådan, det var lidt en øjenåbner for mig, og sådan hold da op.

Virkelig, øl og druk, det er bare så stor en del af hverdagen her i skilivet, at de også gør det, mens de er på arbejde. Men nu har vi selv vækket mig til det, og jeg synes, det er rimelig fedt. Sådan.

Men, yeah. Jeg tror også, jeg er enig med dig i det der med, at jeg er jo ret overrasket over, hvor meget man drak, og hvor meget man jokede med at drikke,

og hvor hård man kunne være ved folk, der ikke drak, og hvor mange jokes, der blev lavet omkring, at ej, hvis du har det lidt dårligt, så må det være, fordi du har drukket for lidt,

ellers så skulle du jo have din reparationsbajer om morgenen, og hvis man siger nej til noget alvorligt, så er det også sådan rimelig skidt.

Og sådan, hvis man går meget imod det, og ikke køber ind på de præmisser, så kunne man godt få det rigtig hårdt og noget, og ikke super sjovt.

Jeg tror heldigvis for mig, og ligesom du siger, Cathrine, så synes jeg, det er ret sjovt og dejligt, og noget, jeg sagtens kan leve med i en kortere periode, men jeg føler også nogle gange, jeg synes, det har været lidt ubehageligt,

hvor meget det har været, og hvor svært det er at sige nej. Jeg synes heldigvis, at jeg har fået det lettere ved det, efter jeg er blevet ældre, både af alder, men også i lov for alder,

at jeg har været her i sådan fem år nu. Det gør, at jeg nemmere kan sige nej, det har jeg ikke lyst til, og det er også okay. Hvor da jeg var i starten, der var det da noget, jeg nogle gange gjorde, selvom jeg ikke havde lyst.

Og også nogle gange, jeg synes, det var ubehageligt. Og sådan noget, som at de nemt kan finde på at køre, når de har drukket hernede, og arbejde, mens de er fulde.

Altså, der er mange ting i det, som objektivt set er super nederen, men egentlig, når man er her, så køber man lidt ind på det, og det er meget sjovt, og jeg er ung,

og jeg har lyst til at feste og have det sjovt. Men jeg synes ikke, objektivt set, at det er en super god ting.

Speaker B

Jeg synes også nogle gange godt, at jeg kan mærke, at sådan puha, nu bliver jeg faktisk lidt træt af at drikke i den her uge, hvis det lige er blevet sådan lidt meget.

Speaker E

I forhold til det, du siger, Isabel, med, at du er blevet bedre til at sige nej, hvorfor sagde du ikke nej i starten, og hvad var det, der gjorde, at du ikke rigtig følte, at du kunne sige nej?

Speaker C

Jeg tror, at det har noget at gøre med, som Cathrine siger, at fællesskabet handler meget omkring alkohol hernede, og når man kommer som ny, så vil man jo sindssygt gerne være en del af fællesskabet,

både med danskerne, men man vil også gerne vise de lokale, at man vil være en del af det, de er, og deres DNA, og man ikke ligesom vil komme og fordømme, og være bedrevidende overfor deres kultur,

eller blive set på som værende kedelige, eller et eller andet i den stil. Og nu føler jeg ligesom, at jeg på en eller anden måde er,

både lidt har bevist, at jeg ikke er kedelig, og de ved, at det er jeg ikke, men også, at jeg hviler lidt mere i, at hvis de synes, jeg er kedelig på grund af det, så er det dem og ikke mig, der er noget galt med.

Speaker E

Hvad tænker du om det, Frank?

Speaker A

Jeg har nok ikke noget helt dertil nu, hvor jeg er så god til at sige nej til at gå med og få nogle øl. Men jeg føler faktisk også, at der er en positiv side ved det,

især i starten af sæsonen, hvor man helt sikkert danner sig nogle meget hurtige relationer, og en meget større fællesskab.

Speaker C

Der er nogle barriere, der ryger hurtigt.

Speaker A

Lige præcis, og det er en kæmpe, kæmpe fordel de første to uger, hvor der ikke er særlig mange, der kender hinanden, og dem, der kender hinanden hjemmefra og så videre. Der er en kæmpe fordel, at man måske lige har fået et par øl,

men der bliver virkelig kigget skævt på en, hvis man ikke drikker. Eller hvis man virkelig boykotter alkohol. De er bare på samme måde en del af fællesskabet.

Og det er jo på en måde lidt ærgerligt, men sådan tror jeg det er.

Speaker C

Men kan du se, at der har været nogle hernede, som ikke har drukket? Og de følger med på mange punkter, og man er søde med dem og sådan noget. Men de er ikke med på samme måde.

Speaker A

Overhovedet ikke. Man har slet ikke den samme relation til dem, som man har med dem, man stod indtil klokken fire nede på en eller anden afterski bar. Så står ikke dem klokken halv otte nede i skilærer rummet, og så griner man lidt af det.

Derfor danner man sig meget rundt i nogle relationer og nogle gode forbindelser. Og det synes jeg, der er super positivt. Selvfølgelig er det ærgerligt, at det skal være på grund af alkohol,

men jeg tror bare, det hører sig til i Østrig og ikke bare i Lofer. Og måske endda i de større skisportssteder, hvor det er endnu værre.

Speaker E

Ja, det er også helt klart, at det har altid været min opfattelse, at det største sociale fællesskab bliver bare skabt med druk.

Speaker A

Ja, det gør det. Det er vildt nok, men som du sagde, der er bare nogle barriere, der ryger. Der er noget med at åbne op.

Speaker C

Jeg kan også snakke meget bedre tysk, når jeg er fuld.

Speaker A

Det føler man i hvert fald selv. Det bliver lidt nemmere.

Speaker E

De lokale, som jeg igennem alle de år, jeg har været her, føler, at jeg har et rigtigt venskab til, er klart oftest opstået til en eller anden festlig sammenhæng med alkohol.

Speaker C

Det er jeg meget enig i.

Speaker E

Ja, nok både på grund af sporebarriere, men også bare på grund af alle mulige andre barriere, der bliver brudt ved alkohol.

Speaker E

Hvis vi så går videre. Cathrine, du har været kort inde på det.

I forhold til, om I tænker det at være på sæson, det gavner jeg på lang sigt. Først og fremmest vil jeg nævne karrieremæssigt, og hvad I vil med jeres liv uddannelsesmæssigt osv.

Men også personligt, om I føler, at I får noget ud af det på lang sigt. Du kan måske starte bare med personligt.

Speaker B

Jeg føler helt klart, at der er en masse personlig udvikling i det. Med at både sprogligt arbejde i udlandet. Man får en fed form for arbejds erfaring med at møde med en anden kultur.

Det var i hvert fald blandt andet. Derfor jeg også valgte at skulle til Østrig. Det var for eksempel også for at, Jeg synes den Østrigske kultur var mega fed de gange, jeg har været til skiferie og har noget.

Men også for at komme helt ind i den. Og lære det tyske sprog lidt bedre end bare lige det skoletysk, man har lært hjemmefra.

Så det er jo helt klart nogle fordele, at man kan arbejde på tysk. Få noget virkelig fed arbejds erfaring. Få noget fedt ansvar.

Selvom det er lidt klogeligt at stå med 13-14 små børn, der gerne vil ud og se sig tosset på ski. Så er det da helt klart også et fedt ansvar at have.

Speaker C

At man kan tøjle alle dem alligevel.

Speaker B

Så der synes jeg der i hvert fald er noget helt klart personligt udvikling i det. Som man kan drage godt udnytte af. Tænker jeg.

Men nu er jeg lidt mere i noget naturfaglige retning. Til noget fremtidig studiearbejde.

Så man kan sige på den side, så er det mest den læredelen, der er i det. Det med at arbejde med mennesker og lære fra sig. Som jeg ville kunne bruge i fremtiden og ikke så meget.

Speaker C

Selve skiløbet og børnearbejde. Eller det med at arbejde direkte med børn.

Speaker B

Der ser jeg nok mere mig selv. Man kan sige, hvis jeg skal undervise, så bliver det nok voksne eller unge. Hvis det er det jeg beslutter mig for.

Other speaker

Men i hvert fald noget naturfagligt.

Speaker B

Så der er ikke så meget kryds indover.

Speaker E

Så som du sagde før. Det er mere noget du gør for din egen oplevelse. For bare at have det sjovt. Hvem er I da?

Speaker C

Jamen, hvis jeg også lige skal dele det op i sådan mere professionelt virke. Og mere sådan personligt. Så hvis jeg starter med det personlige. Så synes jeg helt klart, at jeg har fået sindssygt meget ud af det.

Jeg har fået virkelig, virkelig mange gode venner. Også mennesker, som jeg ikke tror, jeg var blevet venner med i Danmark. Altså folk, der kommer fra helt andre baggrunde. Helt andre landsdele.

Helt andre uddannelsestyper. Og sådan noget. Som jeg, selv hvis jeg mødte dem hjemme i Aarhus, hvor jeg bor. Så tror jeg ikke, at det var deres bord jeg var gået over til til festen.

Og det synes jeg er mega dejligt. Og noget, der udvider ens horisont sindssygt meget. Hvor i Danmark, der bliver man jo typisk først venner med dem, man går i folkeskole med. Og dem, man har samme fritidsinteresser som.

Og dem, man har samme faglige interesser som senere hen. Når man begynder på gymnasiet og universitetet. Så man kan hurtigt finde nogen, der ligner sig selv meget hjemme i Danmark. Og der synes jeg, at jeg har fundet nogen hernede.

Som jo ligner mig på det punkt, at de også kan lide at være på skisæson. Men på nogle andre punkter er meget, meget forskellige for, hvordan jeg er hjemme i Danmark. Og det synes jeg er rigtig, rigtig rart.

Og fagligt. Og det synes jeg faktisk også, at jeg har fået sindssygt meget ud af det. Jeg har selv læst en bachelor i statskundskab. Og som kandisabelt skal jeg regne med at læse. Eller regner jeg med, at jeg skal læse.

Som jo handler meget om samfund og tendenser og kultur og ledelse og sådan noget. Og der kan jeg se rigtig meget ind i det.

Jeg håber også på at komme i praktik på den danske ambassade i Østrig. Hvor jeg også vil trække, drage helt vildt mange paralleller til, hvad jeg har lært her.

Både af kultur og sprog og forståelse for at være i et andet land og sådan noget. Men også rigtig meget ledelse.

Og det er ligesom at kunne finde en balance mellem, hvordan man ligesom sætter foden ned og sætter sig i respekt.

Men også sørge for, at andre har det behageligt og er i et miljø, hvor de f.eks. kan lære noget. Eller have det sjovt. Eller overvinde nogle grænser, der er svagere.

Når man skal køre ned ad et bjerg på et par ski, som jo kan være sindssygt angstprovokerende.

At man ligesom både får noget sådan lidt psykologisk ledelse og noget mere sådan lidt administrativ ledelse. Nu når man står der og har ansvaret for sindssygt mange børn og tid.

Og kan man nå op med den her lift derned. Og nej, ham der han vælter meget. Vi har også egentlig en løs ski, som hele tiden falder af. Så det kan vi faktisk ikke. Men den her, jeg har nu, den er jo lige god. Så nu kan jeg godt. Så man får sindssygt meget overblik og sådan noget.

Som jeg også allerede har brugt på mit CV. Og som jeg også til jobsamtaler, jeg har været til, kan mærke gør en forskel. Rent faktisk.

Speaker E

Var det noget, du havde overvejet, inden du tog på sæsonen?

Speaker C

Nej, det ved jeg så ikke, det var. Der tror jeg mest bare, at jeg gik i gymnasiet og tænkte. Nu skal jeg sædsvært over, og det bliver mega sjovt. Hvad kunne jeg lide? Jeg kan lide at være social. Jeg kan lide at være aktiv. Og jeg kan lide at rejse.

Så der passede skiinstruktøren bare godt ind. Jeg kunne selvfølgelig også godt lide at stoppe ski. Så det er helt klart noget, jeg har erfaret mig, mens jeg har været hernede.

Speaker E

Ja, hvis jeg lige skal byde ind. Jeg synes også, det du siger om kæmpe ledelse. Jeg synes også, vi får et ret godt indblik i, hvordan vores chefer. Jeg synes, det er en meget åben virksomhed at bringe med.

Fordi vi har meget kontakt med vores chefer. Så der ser vi meget, hvordan de gør. Og man mærker hurtigt, hvad der fungerer godt, og hvad der fungerer knap så godt.

Speaker C

Jeg føler også, vi tit har en diskussion om, at det er lidt mærkeligt, de ikke gør det på den her måde. Så finder man nogle gange ud af, at det var på grund af det her, og så gav det faktisk sindssygt god mening.

Og er med inden hele de nye computersystemer, de har, når vi i slutningen af dagen repræsenterer, hvilke børn vi har. Hvad der er godt, og hvad der er skidt. Så det synes jeg også, at det vil jeg give dig ret i.

Også når man har været her i længere tid, får man også lidt mere ledelseserfaring. Hvor for eksempel du, Alex, stod og var med til at inddele børnene i går. Og det er jo også noget, der kommer med tiden, at man får lov til det.

Og det er også noget, du måske ikke vil sige noget mere om, Frank.

Speaker E

Ja, hvis du kan godt gå videre.

Speaker A

Ja, men hvis jeg lige starter i hvert fald med, måske også på det personlige plan. Så vil jeg også sige, at det har udvidet min horisont ret meget.

Jeg tror, derhjemme er man meget god til at finde sammen i grupper, hvor man kommer med meget samme baggrunde. Og man har samme interesser.

Hvorimod man kommer herved og lærer 30 nye mennesker at kende, som alle sammen kommer fra forskellige baggrunde og har forskellige interesser. Så det der med at udvide sin horisont, det er i hvert fald noget, jeg har lært meget af og taget meget med.

Også til mit arbejde derhjemme, hvor jeg allerede nu har en lederstilling. Så også at møde folk i forskellige højder. Altså vi møder ekstremt mange mennesker hver uge.

Det er slet ikke grundet, at vi har 20 mennesker igennem i løbet af en uge. Og det er igen alle mulige mennesker, der kommer fra forskellige baggrunde. Og det er mennesker, man skal lære at læse og møde med.

Speaker C

Og forskellige kulturer og forskellige lande.

Other speaker

Lige præcis. Altså de er forskellige lande.

Speaker A

Men hvis vi lader os bare tage Danmark som udgangspunkt, så er der rigtig meget. Der er nogle, der er skolelærer, der er nogle, der er direktører. Det er meget, meget forskellige mennesker. Man skal ligesom lære at kunne snakke på forskellige niveauer. Det synes jeg, man lærer ekstremt meget af hver dag.

Og jeg synes, vi har mere. Der er måske mere kommunikation med en dansk gruppe eller en dansk familie eller en dansk privattimer, end der er med en tysk. I sprogbanen er der ikke.

Men det er i hvert fald noget, jeg synes, der er værd at tage med. Det er det her med at møde folk i forskellige højder.

Og så karrieremæssigt, så har jeg også taget det med ind i arbejdet derhjemme. Hvor jeg, Det her med, når jeg står med mine 15 ansatte derhjemme,

og de kommer også alle sammen fra forskellige baggrunde og fra forskellige standarder osv. Jamen også kunne sætte sig ned og tage en slak med dem alle sammen og sige, Nåh, hvordan går det derhjemme osv.

Så det er ligesom den her small talk, vi har hernede med folk i liften osv. Men det er også noget, man kan tage med hjem og bruge derhjemme. Ja, som du lige nævnte, så har jeg også været ved at tage ud og inddele nogle gange. Og det her ledere,

Den her ledestilling, vi har derhjemme, den har jeg så også fået lov til at bruge en lille smule af hernede i jer lige over.

Speaker E

Så hvis vi, Nu har I været meget inde på det personlige, men i forhold til identitetsmæssigt, er det at være skilærer, er det noget, der betyder noget for jer personligt?

Selve den her identitet som skilærer, er det noget, I fortæller derhjemme, når I møder nye mennesker, eller fortæller jeres venner om osv., hvis du vil starte på det?

Speaker A

Helt sikkert. Og jeg føler også at vi nu har været her i mere end bare et år, og måske har været her i mange år, at det er også lynhurtigt, den som man godt kan være kendt på, at man er ham skillren, hvis folk ikke kender en super godt.

Og så er det det, snakken lynhurtigt går ind på. Nå, hvordan er det så? Og så videre. Så jeg er helt sikker på, at der er noget identitet i det derhjemme, at man er skilærer, og man er meget i østrig. Og især nu her, hvor man har været på sæsoner i sine sabbatår.

Speaker C

Ja. Det er jeg rigtig, rigtig enig i. Og jeg vil også sige, at det er noget som, f.eks. da jeg startede på universitetet, og vi skulle have sådan en intro-uge,

hvor man fortæller en masse om sig selv, og 100 gange fortæller, hvem man er, der er det da helt klart noget, jeg har nævnt, fordi jeg synes, det siger noget om en som person,

i forhold til at man måske er aktiv, man kan lide at rejse, man er måske udadvendt, man er villig til at prøve nogle grænser af og sådan noget.

Så jeg synes, det har rigtig mange sådan positive koordinationer for mig i hvert fald, at være skiinstruktør. Så derfor er det også noget, jeg er sådan er stolt af at sige. Jeg synes også, det siger noget om, at man er sådan ret sjov, og man kan lide at feste,

og drikke, og også være den der lidt klovn, eller ikke tage sig selv så i tid lidt, når man kører foran en børnegruppe og laver alle mulige ønske af leje og sådan noget.

At det på den måde siger meget om en person, synes jeg, og også meget om en person, som jeg er stolt af at være.

Speaker A

Og så er man måske god til at snakke meget om mennesker.

Speaker C

Ja, præcis.

Speaker A

Det er det, man virkelig er nødt til at kunne som skilærer.

Speaker C

Så derfor så kan jeg rigtig godt lide at nævne, at jeg er skiinstruktør. Både når jeg skal møde nye mennesker, som jeg skal være venner med, men egentlig også i sådan arbejdsøjeblikke med. Selvfølgelig er det forskellige ting, jeg lægger vægt på,

men det er helt klart noget, jeg er stolt af, og noget, jeg synes former mig som person, at jeg har været hernede, og at jeg stadig er det.

Speaker E

Hvad tænker du? Nu har du jo ikke været hjemme, men tror du, det er noget, du kommer til at sige til folk? Er det noget, du kommer til at stå på sociale medier og så videre?

Speaker B

Ja, det tænker jeg helt klart. Det er da noget, jeg er stolt af at være, og så siger egentlig også man meget om en som person.

Så ja, det har jeg da også allerede postet på sociale medier, at det er da det, jeg bruger min tid på nu, og jeg tænker da også, at det er noget, jeg introducerer mig selv på,

både i arbejdsmiljøet, men også noget socialt, når det er det, man skal introducere sig selv på.

Speaker E

Så vil jeg gerne høre lidt af, hvad ser I jer selv som, når I er hernede? Ser I jer som lokale? Ser I jer som turister? Er I ude at rejse?

Hvordan vil I selv beskrive jer, hvis du vil starte, Frank?

Speaker A

Jeg synes, det er sådan lidt en god mix, eller en god blanding af lidt det hele. Jeg føler, jeg bosætter mig i Østrig i tre måneder, når jeg er hernede. Jeg føler ikke som sådan, at det er en rejse.

Jeg føler lige så meget, at det er tre måneder i Østrig, hvor jeg også er fra arbejde. Men det er klart, at man bliver da også betegnet som turist, og vi er jo også til dels turister i et andet land.

Men jeg føler mig helt klart, at jeg vælger at bosætte mig hernede i tre måneder, og jeg ligesom rejser væk fra Danmark for også at bosætte mig i et andet land.

Speaker C

Jeg er meget enig med Frank, at man er måske et eller andet sted midt imellem, hvor Østrig'erne, der er hernede, de ser altså ikke som turister på samme måde som dem, der er i en uge.

Men de ser os heller ikke som lokale, og jeg ser da ikke mig selv som lokal. Men jeg er trods alt en del mere lokal, og jeg føler også, at jeg bor hernede,

og har min dagligdag hernede, og går til lægen hernede, og alt sådan noget, som man nu gør. Frisøren. Det, man nu gør, når man har en dagligdag derhjemme også.

Og et eksempel, så sent som i går, hvor jeg er nede og hen tele i supermarkedet, er der en af de danske turister, der er her i den her uge, som kan se, at jeg har uniform på,

og dermed ved, at jeg er en del af det hernede, og ved ting, hun ikke ved, som spørger mig om noget med en solcreme. Og det vil hun jo ikke spørge en anden turist om.

Det spørger hun jo om, fordi hun ved, at jeg er mere inde i tingene hernede end en almindelig turist. Og det synes jeg egentlig er et ret godt billede på det. At man er mere end en turist, helt klart.

Og det føler jeg mig som. Men jeg vil ikke sige, at jeg føler mig som en lokal. Det gør jeg ikke. En arbejdende sæsonarbejder.

Speaker A

Helt enig. Altså man er bosat, men man er ikke lokal.

Speaker B

Ja, sådan har jeg det også lidt. Altså man kan slet ikke måle sig med de lokale, men man er jo også, man kan sige, steppet over en lidt almindelig turist der er hernede en uge.

Other speaker

Ja.

Speaker E

Har det været sådan, siden I ankom? Nu ved jeg ikke, om I kan huske de første gange, I har været her som instruktør?

Jeg husker det i hvert fald som om, da jeg kom, så var det jo bare, så var det, jeg var jo så ny, som man kunne være, og følte mig som en forvirret turist, og havde ikke hørt noget som helst om stedet.

Kom bare, og så fik de en hurtig rundvisning. Men så løbende føler jeg, at jeg er blevet mere og mere lokal. Jeg føler mig, jeg vil aldrig sige, at jeg er lokal, men føler mere og mere, at jeg hører til i Lofer, på en eller anden måde. Er det noget, I kan genkende?

Speaker C

Jeg synes, at da jeg kom, er jeg enig i, at jeg følte mig meget ny og dum og turistagtig, og sådan, gør man overhovedet det her, og spiser man de her ting sammen, og alle de der ting, man nu føler, når man er turist. Men jeg synes også, der kom en autoritet i at have uniformen på, som ligesom gjorde,

at jeg følte, at jeg var mere end en turist, og at jeg vidste, at de lokale forventede, at de godt kunne snakke tysk til mig, for eksempel.

Og det synes jeg også er noget af det, der gør, at man føler sig mere lokal, hvor der vil I nok mere på at snakke genbrugt engelsk til en turist,

eller sådan, så man bliver også mere behandlet som en, ja ikke lokal, men en tilflytter, måske, er meget godt beskrevet.

Og jeg kan da også mærke, at når jeg kommer til Lofer hvert år, så er det ligesom sådan, så er jeg hjemme, og jeg ved, jamen her går man hen, når der er det her, og her går man hen, hvis man vil have det her,

og så kan man jo gå til slagteren om morgenen og købe en sandwich, og supermarkedernes åbningstid er det her, og det er den her frisør, der er bedre end den her frisør, og sådan nogle ting, som egentlig er ret lokale at vide.

Så måske en tilflytter er meget godt beskrevet.

Speaker A

Man er i hvert fald lokalt kendt, vil jeg sige, altså man, uden at man, jeg føler mig stadigvæk som lokal, men jeg føler, at jeg er lokalt kendt i Lofer. Nu har jeg så været hernede, siden jeg var tre år, så for mig er jeg jo i hvert fald de første mange år,

føler jeg mig også som turist, også selvom jeg ellers lever hernede. Men de sidste to år føler jeg mig meget lokalt kendt, og så går vi hver dag rundt i hele Lofer nu. Lofer er ikke så stor, men man ved som du sagde, hvilken frisør skal man gå til,

eller hvor går man hen og henter morgenmad, og så videre, og så videre, og så videre. Så lokalt kendt, vil jeg ret gode som udtryk.

Speaker B

Ja. Jamen jeg, sådan til at starte med, så følte man sig virkelig også bare som den der, jeg tror egentlig aldrig, jeg har følt mig som turist i Lofer, men som den der dumme person, der ikke ved en skid.

Altså, tror jeg mere, vi følte os som, for der var heller ikke så meget.

Speaker C

Følte måske ikke helt, at man var værdig til at bære den der uniform.

Speaker B

Nej, præcis. Også fordi der er den her, især da vi fik uniformerne, den der forventning til, at du ved bare alt, for du har uniform på. Og så står man bare der, og ikke ved en skid.

, ikke i hvert fald nogen af de første på uger, hvor der var nogen, der kom hen og snakkede bare tysk til en, og stillede alle mulige spørgsmål, men man stod bare, okay, jeg fattede tre ord af hvad du sagde, , prøv at gå den vej.

Speaker E

Nej. Ja, hvis vi skal snakke lidt mere om uniformen, og de forventningerne, og, men også sådan, måske lidt autoriteten det giver og så videre.

Jeg husker det i hvert fald, som om første år, at jeg følte mig så åndssvag. Når jeg fik den uniform på. Altså, jeg kunne måske godt lære nogen at stå på ski, men jeg følte ikke, at jeg gjorde det godt nok,

og mit tysk var elendigt, så jeg synes, det var lidt pinligt på nogle måder. Når jeg var i en situation arbejdsmæssigt, hvor jeg ikke følte mig god nok,

men så når jeg også kørte rundt i den, så synes jeg også, det var lidt sejt. Hvordan har I det med uniformen, hvis du vil starte kort?

Speaker B

Ja, jamen altså, man føler sig jo lidt sådan, lidt sejere, på en eller anden måde. Og man kan også godt mærke, at folk, de ser også en autoritet i en.

For eksempel når man står i liftkøen med sin uniform på, og hvis man lige skal have nogle børn med. Folk giver også plads til det. Hvor man kan mærke, når man kommer i sit civiltøj, så giver folk sgu ikke en fuck.

Altså, de møver bare ind foran. Hvor når man kommer der i sin uniform, så giver de lige lidt ekstra plads og har lige lidt mere respekt.

Men det er også det der med, at man skal lige nå til det punkt, hvor man føler sig sådan værdig til det. Og kan godt også få, altså, det kan jeg da også stadig få, som bare førsteårsinstruktør.

At man får lidt nøje, når man ved, at alle de kigger, man har sådan en skrig rød uniform. At så skal man også køre pænt, og man skal opføre sig pænt. Og stoppe når folk de falder, og lige hjælpe lidt ekstra.

Altså, der er mange forventninger til en også. Men der er så også en respekt fra folk.

Speaker E

Kan du godt, hvis det bare er sådan hurtigt, kan du godt lide at have en uniform på?

Speaker B

For det meste ja. Men når man er lidt i et humør til, hvor man bare godt vil føle sig lidt anonym.

Og ikke lige har behov for, at folk kan måske lige øve et eller andet, som man ikke er helt sådan sikker på. Så synes jeg næsten, det er en ubehagelig uniform på. Fordi man føler, at folk bare kigger og dømmes lidt sådan, hvorfor kan du ikke finde ud af det.

Men generelt, når jeg underviser, kører rundt og arbejder, så synes jeg, det er rart. Fordi folk de også, man kan sige, giver den ekstra plads. Og er gode til at hjælpe med, hvis der skulle være noget med at arbejde.

Speaker E

Hvad med dig?

Speaker C

Jeg kan ikke meget genkende til det, Cathrine siger. Der er helt klart en autoritet i at have uniformen på. Og der er nogle ting, man gør, og der er nogle ting, man ikke gør.

Man bryder f.eks. ikke reglerne på skisportsstedet med uniform på. Det ville jeg måske godt kunne finde på, hvis jeg ikke havde min uniform på. Hvad ved jeg, køre ud af steder, hvor man ikke kører.

Være måske lidt mere ligeglad med andre mennesker. Et eller andet, hvor man måske kan opfatte sig en lille smule mere egoistisk. Eller være lidt lallet eller frit, når man ikke har uniform på.

Men jeg kan overhovedet også godt lide at have uniformen på. Jeg nyder at have uniformen på. Jeg nyder, at folk ser op til en. Jeg kan egentlig også godt lide, at folk har nogle forventninger til mig.

Om, at hvis der ligger et barn på pisten, så vil man altid også en voksen for den sags skyld. Men jeg synes, det er en god idé, at man har uniformen på. Men altid lige hjælpe op og høre, er du okay? Forstår du? Hvor er dine forældre henne? Eller er du med en skilder? Den slags.

Det kan jeg egentlig godt lide, at der er de forventninger til mig. Og jeg synes også efterhånden, at jeg i hvert fald kan indfri dem langt hen ad vejen. Men jeg har helt klart også haft den der følelse i starten.

Jeg ser sgu godt nok lidt latterlig ud, når jeg kommer kørende på skiden af uniformen. Og jeg ikke står bedre, end halvdelen af turisterne følte jeg. Det gjorde jeg jo nok. Jeg vidste jo nogle ting, som de ikke vidste.

Men man kan jo nemt komme til at tænke de tanker om sig selv. Eller det kunne jeg i hvert fald nemt komme til.

Så ligesom klar. Overall helt klart positivt og sjovt og dejligt. Men der er jo også nogle ting, hvor man alligevel bliver sådan lidt, Det er med en vis æresfrygt, at man trækker i den uniform.

Fordi man jo repræsenterer en hel masse andet, end bare sig selv som person.

Speaker E

Hvem er dig, Frank?

Speaker A

Jamen som jeg startede med at sige. Så var det jo i mange år mit forbillede. Eller i hvert fald dem, der bar uniformen. Mine forbilleder. Det var dem, der kørte rundt på pisterne i uniformen. Jeg synes, det var så sejt.

Og jeg har næsten kun gode oplevelser og forbindelser med uniformen. Men det er også en uniform med forpligtelser.

Der følger virkelig mange forpligtelser med. Altså man skal være, Man kan ikke køre lallende rundt på ski. Man er nødt til at se en lille smule, Sådan, Sportslivet på skiene.

Speaker C

Folk skal jo gerne have lov til at sige, Dem, der vil jeg gerne lære noget af.

Speaker A

Lige præcis. Så jeg føler, det er en uniform med rigtig mange forpligtelser. Og det er, om der er nogen, der vil lede på pisten. Så er man nødt til at stoppe hver gang. Er du okay? Og så kan man selv gøre ved igen, hvis de er,

Eller har fat i en, Sneskule eller et eller andet, der skal komme og hente dem. Så det er en uniform med rigtig mange forpligtelser. Men jeg kan rigtig godt lide at bære uniformen. Den giver også noget frihed.

Den giver også nogle muligheder i skisportsområdet. Og man får, Ja, som Cathrine sagde. Man får lidt mere plads. Så man kan selv komme rundt lidt steder. Og på restauranterne, så er tjenerne måske også lidt mere venlige. Og så videre.

Så det er en uniform med forpligtelser. Men også muligheder.

Speaker E

Jeg synes også, Jeg tror måske i starten, var jeg meget opmærksom på det. Og gjorde det sådan lidt søgt. Det der med at være meget sådan, Hjælpende. Og meget et forbillede. Og tænkte meget over, hvordan er jeg et forbillede.

Hvor jeg tror, det er blevet en del af den, jeg er på bjerget nu. Efter så mange år. Selvom jeg ikke har uniform på. Så hvis der er en, der vælter. Helt sikkert. Så spørger man lige.

Og jeg kan faktisk bare virkelig godt lide det nu.

Speaker A

Jeg tror måske også, jeg ville have lavet lidt ondt i maven. Hvis jeg bare kunne vide, at der virkelig havde været ondt. Men det er måske bare, at man har gjort det så mange gange. Og er helt vant til, at nu stopper man hver gang. Og så ser man det måske også mere, end man ville gøre, hvis man bare var turist. Så det kan man ligge oven i, uden for pisten og hvis nogen har slået sig.

Speaker C

Til gengæld er det også ret sjovt nu. Når man i civiltøj, gør nogle af de der ting, som er lidt mere normale. Og gør i uniform. F.eks. hvis der er en, der har svært ved at komme fremad i liftkøen, og de glider at man lige rækker dem en hånd.

Og det er jo sødt, at folk bliver glade. Men folk synes også nogle gange, det er måske lidt underligt. Eller grænseoverskridende. Når en eller anden fremmede rækker hånden. Hvor hvis jeg med uniform på, rækker hånden til nogen. Så ser de jo, at det er en skilærer er der rækker hånden ud.

Som ved, hvad de gør. Og der kan man godt mærke, at folk tænker anderledes om personer med uniform. Det kan være nogle meget sjove oplevelser ud af. Men overvejende positivt.

Fordi at folk tænker, at en skilærer har styr på det.

Speaker A

Jeg tror også, vi drager vægtig mange ting med fra vores uniform. Over i vores civiltøj. Helt klart. Om vi er i lofo. For to år siden, da jeg var i Saalbach. Der så jeg et eller andet lille skiskolebarn. Der kom blæsende nedover fra uden skinstruktør.

Uden kontrol overhovedet. Og jeg stod der i mit eget tøj. Et helt andet sted, hvor jeg selv var skinstruktør. Men jeg kunne ikke bare lade ham stå over i hjørnet. I hans lille væsk på fra skiskolen. Så jeg tog ham med ned.

Han kørte efter mig helt ned til en lift. Så satte jeg ham af der. Og sagde, at jeg måske kan bruge hjælp med et eller andet. Og så overtog de det. Men det ville man jo måske ikke gøre som turist. Men fordi jeg normalt bærer en uniform. Fordi jeg normalt er skinstruktør.

Så kunne jeg ikke bare lade ham stå derovre.

Speaker C

Måske også fordi man vil hjælpe den instruktør, der har mistet et barn.

Speaker A

Lige præcis. Lige præcis.

Speaker C

Hvad man gerne ville, at andre skulle have gjort. Nemlig.

Speaker E

Ja, så der kommer måske sådan en eller anden stolthed. Ikke kun på uniformen. Men også bare ved det der med at føle, at man har overskud til at hjælpe. Og være et forbillede at prøve. Jeg synes også.

Jeg synes, at der er en okay kultur her. Men jeg vil gerne bidrage til, at der kommer en endnu bedre kultur på bjerget generelt. Så folk hjælper hinanden. Og at man ikke snøder foran i køen osv.

Speaker C

Ja, helt sikkert.

Speaker E

Yes. Så går vi til det sidste lille mini-tema her. I forhold til, så nu er Isabel og Frank i at vende tilbage. En del år.

Og Cathrine, du er her første år. Først og fremmest. Kan I forestille jer at komme igen næste år? På en hel sæson eller en uge?

Eller hvis du vil starte langt.

Speaker B

Altså jeg ser helt klart mig selv komme tilbage igen. Men om det bliver en hel sæson eller et par uger mellem semester.

Speaker C

Eller hvad det lige bliver.

Speaker B

Det kommer helt an på, hvad mit liv det lige byder på her til sommer. Men ja, jeg ser helt klart mig selv komme tilbage.

Og heller ikke kun bare én gang.

Speaker C

Men også flere år frem i tiden.

Speaker E

Ja. Ja, og så hvis du lige vil nævne, hvor du har haft dine bedste oplevelser i Lofer.

Er det på barerne? Er det hjemme der hvor du bor? Eller på pisterne? Hvis du kan nævne nogle rigtig dejlige oplevelser, du tænker du kom til at tænke tilbage på.

Speaker B

Jamen det tror jeg er en sådan lidt god blanding af det hele. At det sådan ligger lidt i hele fællesskabet. Men jeg tror nogle af de bedste oplevelser jeg har haft.

Det har næsten været nogle af de dage efter arbejde. Eller på nogle af frilsabelgene, hvor man har kunne køre med sine kollegaer. Og vejret har været godt.

Speaker C

Og man har bare kunnet køre og have det sjovt. Og nyde det.

Speaker B

Og nyt hinanden. Og nyt det fællesskab man har fået i løbet af sæsonen.

Men lige så vel også de dage hjemme i lejligheden med ens roomies. Hvor man ligger på sofaen og ser en eller anden serie og hygger.

Og alle sammen har dynerne med ind på sofaen og drikker varm kakao. Det kan også være super super hyggeligt. Så. Jeg tror sådan generelt.

Oplevelser der kredser rundt om fællesskabet. Tror jeg vil være nogle af dem jeg tænker mest tilbage på.

Other speaker

Ja.

Speaker E

Hvem er Isabel? Kunne du forestille dig at komme tilbage næste år?

Speaker C

Jeg tror helt klart at jeg kommer tilbage næste år. Og jeg tror jeg bliver ved med at komme tilbage. Jeg tror at. Nu starter jeg jo som nævnt på min kandIsabeltuddannelse til sommer. Så jeg forestiller mig at modellen bliver lidt anderledes.

Ligesom da jeg læste min bachelor. At jeg var i de uger hvor det kunne lade sig gøre. I forhold til. Eksamen og mødepligt og så videre. Men. Jeg kommer helt sikkert tilbage. Og det bliver. Med stor sandsynlighed også mere end en uge.

Speaker C

Ja. Det. Det er jeg meget overbevist om. Jeg tror det bliver svært for mig at tage en hel sæson igen. Som jeg gør nu. . Både fordi at. Jeg bliver ældre. Og jeg får mere og mere sådan liv i Danmark. Jeg også rigtig godt kan lide. . Så jeg tror lidt at det her. Det bliver sådan lidt. Kronen på værket. For mig. Med den her hele sæson. Men. Altså. Jeg kunne sagtens tænke at komme en hel måned.

Igen. På et tidspunkt. . Og som sagt. Så regner jeg også med at søge. . Praktik på den. Danske ambassador i Wien. Til næste forår. Som jo betyder at jeg har. En hel. Vinter. I øh.

Eller januar februar marts. I øh. I Østrig. Så det kunne man jo sagtens forestille sig. At det kunne kombineres med nogle. Øh. Ture til Lofer. Og sådan. Det er da også. En af. Årsagerne til at. Det måske er mere attraktivt. End Den danske ambassador i Tyskland. Som jo også har. Fordelene med sproget. Og måske også lidt kulturen. Og sådan noget.

Other speaker

Ja.

Speaker E

Hvad med dig Frank?

Speaker A

Jamen. Jeg kommer da nok igen tilbage. Eller tilbage igen. Øh. Næste år. . Hvor jeg synes der er ret unikt ved. Ved Lofer. Og især skiskoen. Med det er at. . De ser rigtig gerne. Gamle skilærer. Også kommer tilbage.

Og det er godt ret godt. Derefter. Det vil sige. Mens man læser. Så har man en ret god mulighed. For at komme herved. I. I højsæson.

Speaker C

For en betalt skiferie.

Speaker A

Simpelthen for en betalt skiferie. Og det kan godt være man arbejder. Så det er mest for skiferierne. Men. Men man har ligesom stadig. Den her stemning med. At man er i Østrig. Og man.

Speaker C

Og man er sammen med sine gode venner.

Speaker A

Ja lige præcis. Så. Så ja. Jeg kommer der helt sikkert. Igen. Og.

Speaker E

Kender du da nogen. Der har været hernede. Med mens de har studeret.

Speaker C

Ehh.

Speaker A

Den tror jeg var hos Kære interviewer. Han har.

Other speaker

Ha haha.

Speaker A

Par gange. Har jeg et par gange ja.

Speaker E

Det er jo fint ja. Det er jo bare en fantastisk mulighed. At komme ned. For man kan sagtens i sin ferie mens man er studerende.

Speaker C

For. Og i sin ikke ferie. Men så kan man jo kombinere det med. Ja ja. Så finder man jo ud at man kan skrive specialløgt. Og så virker det alligevel.

Speaker E

Hører det er ret smart.

Yes. Yes. Jeg tror, at hvis du vil nævne nogle af dine bedste oplevelser i Lofer.

Speaker A

Det skal der ikke nogen hente af, når jeg skal vise folk om det, når jeg kommer hjem. De fleste videoer er det, da jeg har stået nede på karusellen bare inden klokken fire. Lidt over på roset.

Men jeg synes, at det allerfedeste er faktisk sidst på sæsonen, hvor det hele er lidt mere roligt, og alt ikke behøver at handle om alkohol. Men man også godt kan være sammen uden man drikker.

Der har man ligesom også skabt sig en masse relationer, og man kender hinanden ret godt. Og de barriere, der måske var i starten af sæsonen, de er sådan mere eller mindre væk. Så jo, det er også de vilde og sjove byture. Men også sidst på sæsonen, synes jeg. Det er måske det mere seriøse svar sidst på sæsonen. Hvor man ligesom får dannet sig. Hvis man har dannet sig nogle relationer, og man kan hygge sig sammen.

Som de andre sker der, når man er fri. Og det er klart, når der bliver lidt mere roligt, men så har vi også flere dage fri. Så kan vi nemmere tage alle sammen ud og gå på ski sammen. Eller lave et eller andet andet. Så det bliver mere tid til.

Speaker E

Hvis du så skulle prøve at nævne nogle af de lidt hårdere oplevelser. Er der noget hårdt ved at være på sæsonen?

Speaker A

Det er da klart torsdag morgen efter skishow onsdag. Det er, Der står man der og har lidt om det hoved. Jo, det er hårdt.

Men det kan også være ekstremt anstrengende nogle gange. At have nogle bestemte typer grupper. Det kan være, at man får en decideret lortegruppe.

Speaker C

De findes.

Speaker A

De findes, og de findes ret ofte også. Der er altid minimum én gruppe hver uge, som bare får sit liv ud af noget lort. Og det er en hård uge at komme igennem. Altså det er en hård uge at komme igennem, hvor man virkelig,

Efter arbejdet er man bare færdig mentalt. Og man er nødt til simpelthen at få noget søvn og være klar morgen efter. For ellers så går man ikke igennem den uge. Uden sætter der sig tårer i øjnene og begynder at græde.

Speaker C

Altså, Enten det, ellers så kan man bare drikke rigtig meget.

Speaker A

Ja, men det er klart, at man kan også sørge for, at man er gået så sent i sengen, at man først er ædru år man er fri. Det er også en mulighed. Ej, men det kan være rigtig hårdt at have nogle af de der hårde grupper.

Det kræver rigtig meget mental og rigtig meget overskud og overblik. At have en gruppe, der bare ikke vil høre efter. Så det er nogle af de hårde oplevelser. Det er også på undervisningsdelen og på arbejdet.

Det er, når vi har nogle af de let og uheldige grupper. Men der kan også være ekstremt gode oplevelser ved det. Hvis man lige skal tilføje det. Altså, der kan også være ekstremt gode oplevelser ved det.

Man kan også gå derfra klokken 15 og have et kæmpe smil på læben, fordi man bare har haft en fantastisk dag med supersøde børn. Så det kan, Det er heldigvis ofte sådan. Men der er også nogle meget hårde oplevelser ved at være i nogle af de grupper.

Other speaker

Ja.

Speaker E

Fik du nævnt nogle af dine bedste oplevelser i LOFER?

Speaker C

Ikke lige i denne omgang, tror jeg. Jeg føler, at nogle af mine bedste oplevelser, det er igen lidt i to kategorier. Der er arbejdsmæssige oplevelser, hvor man virkelig får at vide, at du har gjort en forskel,

og du har ikke bare lært mig at stå på ski, men du har også lært mig, hvad ved jeg, at tro på mig selv. Man kan godt lære at stå på ski, selvom man er 60 år gammel, og det, Jeg troede slet ikke, at jeg kunne lære at noget mere, men det kunne man så godt.

Den måde, du håndterede på, da jeg var bakken, var bare det rareste, jeg har prøvet. Eller et barn, der bare synes, at man er den sjoveste og sejeste. Det er jo nogle mega, mega gode oplevelser.

Men så er det jo også bare en virkelig god oplevelse at få et meganært venskab og ligge i en kæmpe klump inde i en seng og se en film eller bare snakke.

Eller feste til sent ud på natten og danse og hænge med hovedet nedad fra bjælkerne i loftet eller stå og spille nakel i fire timer i et streg og sådan noget.

Speaker A

Det kan også være en dårlig oplevelse. Når der er 20 andre med, så er det egentlig hårde oplevelser.

Speaker C

Og alligevel lærer man det ikke til dagen efter.

Speaker E

Og man gør det dagen efter igen.

Speaker C

Men så, også lidt som Frank var inde på, der er også et rigtig psykisk hårdt miljø at være i på den måde, at du ikke er i din egen venteomgivelse.

Du har ikke dit eget værelse, hvor du lige kan gå ind og lukke døren. Du er omgivet af rigtig mange mennesker hele tiden. Og selvom de er meget, meget søde, så kan de også godt være meget, meget meget.

Det kan være, at der er mange, der spørger dig, om du vil med ud og drikke, selvom du ikke har lyst til at drikke. Eller det kan være, at du er lidt småsyg, fordi du er udenfor og drikker meget alkohol og måske ikke behandler din krop,

som man ville gøre det efter en skolegå. Så man kan også blive rigtig både fysisk og psykisk træt af at være her og have brug for en Lars Lars dag.

Og det kan være svært at få, fordi der bare er mange mennesker omkring en. Men jeg vil sige, at i 95% af tilfældene, der ender det med at være en god dag alligevel.

Og selvfølgelig kan man godt trække sig på nogle områder, og man kan sige, at man bliver hjemme i dag, men nogle gange finder man også ud af, at så var det egentlig meget fedt at tage afsted alligevel.

Og så kom man over sit dårlige humør og fik en krammer af en, der kunne se, at man havde brug for det. Og det er der, man finder ud af, hvor meget et fællesskab også kan gøre, når man ligesom er lidt nede og savner sin mor og far.

Speaker E

Hvis du klart lige skulle nævne dine dårligste oplevelser, eller måske hårdeste oplevelser?

Speaker B

Jeg tror egentlig ikke, at jeg kan sætte fingeren decideret på noget helt specifikt. Jeg tror, som Isabel siger, at det ligger rigtig meget i det med,

når det er blevet hårdt i, at man på en eller anden måde er blevet lidt overstimuleret med, at man hele tiden er sammen med mennesker. Man har måske haft en lidt dårlig gruppe, som man har arbejdet med.

Man er lidt halssyg, man har lidt tømmermænd. Det har været sådan en opbygning af nogle små ting, men heldigvis rigtig langt ind ad vejen, så er det også bare korte øjeblikke, der måske er lidt hårdere.

Eller måske lige en enkelt dag, men så er det mange små ting, der lige har fyldt glasset,

Other speaker

og så er det over igen bagefter.

Speaker B

Så blev ens gruppe måske lidt bedre, og så kunne man måske godt lige overskue sine gode kammerater alligevel,

Speaker C

og så fik man lige en øl. Eller man havde en dårlig time i en, der simpelthen bare syntes, man var en dårlig skilærer, uden at man egentlig har været det. Så snakker man med sine venner, som siger, at man er en dårlig skilærer,

og sådan en har jeg også prøvet at have, og det var simpelthen ikke fordi, jeg var dårlig, det var bare fordi vedkommende var simpelthen dum, eller selv havde en dårlig dag, eller et eller andet.

Så når man lever et liv, så har man jo dårlige oplevelser, og man møder mennesker, der også lige har en dårlig dag. Og så finder man jo langt ind ad vejen ud af,

at det her kan jeg gøre bedre, fordi jeg lige gjorde noget forkert, eller man finder ud af, det var sgu ikke dig, der var galt på det. Det var den anden.

Speaker B

Man kan sige, at det hårdeste, jeg har prøvet hernede, det har nok egentlig bare været udmattelsen af at være på hele tiden.

Og så har man lige taget lidt tid til sig selv, og så er det egentlig godt igen det hele.

Speaker A

Der gør man det jo heller ikke nemmere for sig selv, ved at drikke så meget. Man gør det ikke nemmere for sig selv, og tit er det også selvforskyldt, at vi er presset. Ja, man føler også. Selvforskyldt. Selvforskyldt.

Speaker B

Selvforskyldt.

Other speaker

Selvforskyldt.

Speaker A

Selvforskyldt, at vi drikker så meget. Ja. Ja. Ja.

Other speaker

Ja.

Speaker E

Så afslutningsvis her, så hvis I skulle lige beskrive sådan, hvor i Lofen, både sådan på bjerget og i byen, I sådan opholder jer mest, hvis du vil starte Cathrine.

Speaker B

Jamen, det må jo helt klart være på bjerget,

Speaker C

at man bruger allermest tid.

Speaker B

Og så er det sådan lidt en blanding af, både at være i kinderlandet, men også på de, man kan sige, de nemme undervisningspister. I hvert fald for mit vedkommende.

Og så, ja, så i fritiden, så kører man jo så det, der er lidt mere udfordrende på bjerget, når man så kører der.

Og så derhjemme, så er det super, super meget barerne, og så er det også det, der sker i områderne. Og hjemme i de forskellige lejligheder,

man også bruger en hel del tid på, om det er hygge med roomies på sofaen,

Speaker C

eller om det er at holde tukker på tirsdag,

Speaker B

eller andre skilærerfester.

Speaker E

Er du meget i din egen lejlighed, eller besøger du også meget de andre skilærere?

Speaker C

, nu bor jeg i Heimath House,

Speaker B

som er en af de lejligheder, der er mest oplagte til at holde ting i. Så der vil jeg jo sige, vi er rimelig meget, men vi er også gode til at komme rundt og besøge hinanden.

Speaker E

Hvem er I da?

Speaker C

Jamen, jeg tror, det er også sådan en time-wise, at man bruger mest tid på bjerget. Og I er sådan ældre steder på bjerget. Nu har jeg været her i ret mange år efterhånden,

og har også overbygningen til den basis-ski instruktøruddannelse, hvilket betyder, at jeg har fået nogle bedre grupper, så på den måde er jeg også meget rundt på alle pisterne på hele bjerget i løbet af ugen,

både når jeg arbejder og når jeg er fri. Og når man så har fri og ikke er på bjerget, som man jo også nogle gange er, når man har fri, så vil jeg også sige, at afterski er helt klart

noget af det, der dominerer, men også bare hivile mange hyggeeftermiddage, hvor man lige får en lille eftermiddagssnack, eller nogen står ude i køkkenet og laver mad, og andre sidder og spiller et spil,

og man ser en serie sammen, og man er inde på sit eget værelse og slapper lidt af, og man er ude i fællessalmerne og slapper af,

og sådan helt, ja, måske egentlig sådan klassisk, hvordan man er hjemme, når man er sammen med venner, mens man er hjemme.

Det er nok sådan den heldige treenighed af festarbejde og hjemme.

Speaker E

Hvad med dig, Frank?

Speaker A

Ja, det tror jeg egentlig, at i beskriver de meget godt. Vi bruger meget tid på bjerget, vi bruger rigtig meget tid på afterski, men vi bruger også flere aftener på bare at hygge os derhjemme, og lave noget mad, spille nogle spil, se en serie, se en film, et eller andet. Så det handler meget hele tiden om fællesskab, og at være sammen, vi er meget sjældent alene.

Other speaker

Ja.

Speaker E

Hvis I skulle nævne sådan specifikt, når I nævner afterski, hvor meget er det på bjerget, hvor meget er det nede i byen, altså hvad for nogle bar er I på, hvis du vil starte?

Speaker A

Det afhænger faktisk bare af vejret, synes jeg. Vi har en rigtig fin bar, der hedder Kuba, der ligger oppe på toppen, og er det godt vejr, så er vi også meget gode til at køre deroppe og sætte os udenfor, når vi er fri.

Og så er der desværre sådan en lille regel, at vi skal være nede inde klokken fem. Så afhænger det lidt af, hvor meget man har fået, hvor man skal ned og feste videre, eller om man enten har fået alt for meget, så er det faktisk direkte hjemme,

eller om man har fået for lidt, så kan man bare gå hjem og hygge sig med det. Men så går vi ned, og så er vi nede på karrusel baren. Den er vi nok også mest på. De har lidt fine tiltag en gang imellem, hvor vi så enten høre live musik om søndagen efter arbejde, eller et eller andet andet. Så mest i bunden vil jeg stadigvæk sige

Speaker E

Og er det én bar i bunden, eller er det flere barer?

Speaker A

Der er to barer, som vi jo selv er oppe på, men hovedsageligt den her, Karruselbar.

Speaker E

Hvad med andre? Er der andre steder i er?

Speaker C

Nej, det vil jeg sige, at jeg er egentlig meget enig med Frank. Der er sådan lidt, som Frank siger, lidt forskellige traditioner, der gør, at man havner på nogle forskellige barer. Selvfølgelig Solskin, så er man oppe på Ku-barer,

som ligger dejligt i solen oppe på bjerget, med dejlig udsigt. Så har vi også den torsdagstradition om, at vi skal på den bar, der ligger halvvejs ned ad bjerget, der hedder Harsensdal,

som giver rigtig god mening at køre ind på der. Den er også brugt efter en skilæretning, hvor man træner lidt på vej ned ad bjerget. Også når man er næsten ved at være i bunden, så er det meget hyggeligt lige at samles der.

Der er lidt noget rart i at feste oppe på bjerget, hvor man er sådan lidt isoleret, og hvor man stadig er i skiverbnen. Altså man har stadig sine skistøvler på, og man skal have sit skitøj på.

Dem der er der, kommer fra pisten, for det er den eneste vej hjem til den bar. Der er der ligesom en helt særlig stemning i. Men der er også bare noget praktisk, der gør, f.eks. hvornår man skal være nede, fordi at pisterne bliver præpareret,

eller man skal lige ned og have sine sko på, inden at skirummet lukker, eller man skal lige hjem og ordne noget, inden man skal ud og drikke, eller man tager måske hjem og spiser aftensmad. Som gør, at det ofte er rigtig oplagt,

at feste på den bar nede i bunden, der hedder karusellbar eller skirumbar. Så er det så tit, når den er lukket, eller hvis der er fodbold i fjernsynet, så går vi så ind på den anden bar, der hedder kromareg.

Så det er sådan lidt, der er nogle omstændigheder, der gør, hvilke barer, der lige giver mening.

Speaker E

Og hvem er det, der primært kommer på de barer? Er det andre skilderi, er det turisterne, er det andre lokaler på byen?

Speaker C

Ja, jeg vil sige lofer, der trækker skildrerne en meget stor del af trækket på barerne. Hovedsageligt fordi det er sådan et meget, meget familieområde, så der kommer ikke sindssygt mange unge mennesker og festerne.

Så er det typisk en familie dernede, hvor forældrene måske får en øl, eller den er på rolle i solen om eftermiddagen, og børnene kan kave. Men om aftenen er det helt klart skildrerne, og de lokale, der kan lide at feste.

Som også ofte er de lokale, der arbejder på bar, eller restauranter eller beværtninger, eller lokale, der sælger skilderi.

Speaker E

Hvad med dig Cathrine, er der andre steder, du også kommer?

Speaker B

Det er meget det samme. Men jeg vil sige, at i starten af sæsonen, der var vi ret meget på krämrei,

Speaker C

sammenlignet med hvor meget vi egentlig var nede på Karruselbaren.

Speaker B

Fordi vi også var bare det færre skilærer,

Speaker C

og den er lidt mindre og lidt mere hyggelig.

Speaker B

Og lidt mindre vild, har jeg også lyst til at sige. Så der var vi mere der, end vi var på Kram og Rej.

Speaker C

Men i takt med, at der begyndte at komme flere og flere skilærer,

Speaker B

i løbet af højsæsonen også begyndte at starte, så begyndte vi også at tage mere derhen. Og det kan man også mærke, at det er der, vi er mest nu.

Speaker E

Tror du, det kan have noget at gøre med, at I måske havde nok i jer selv i starten, de skilærer, og gerne ville lære hinanden der? Og måske har I fået mere behov for at møde andre nu?

Eller tror du bare, det er fordi, der er kommet flere skilærer?

Speaker B

Ja, jeg tror, det er en blanding i, at vi både har haft lidt i os selv,

Speaker C

men også, at vi var relativt nye,

Speaker B

og man kan sige, det hele nye, det var lidt skræmmende. Så der var det mere trygt måske, at gå hen på et af de mindre steder. Og man kan sige, starte med at hygge sig der, end at tage hen på karusselbaren, der er det større.

Speaker E

Ja, fedt. Andre kommentarer? Afslutningsvis?

Speaker C

Jeg føler, at jeg i hvert fald har fået sagt det, jeg synes, der er vigtigt at sige, om at være på skidt og sølv. Ja. Det har vi gjort flot.

Speaker E

I har gjort det flot. Tusind, tusind tak. Det var altså rigtig, rigtig dejligt.

7.2. Appendix 2: transcript focus group interview 2

Speaker A

Hvis i vil give en hurtig beskrivelse af jer selv? Navn alder hvad I har lavet før sæsonen hvor I er fra i Danmark. Og så også om I har været på flere sæsoner. Hvor mange sæsoner har I været på eller om det er den første?

Speaker B

Jeg hedder Inge. Bare fornavn eller hvad? Jeg er 21. Jeg blev færdig med gymnasiet her til sommer. Jeg er 23.

Og så har jeg ellers prøvet at tjene så mange penge som muligt så jeg kunne komme på min første sæson. Som det her jo så er. Var du med?

Speaker A

Det er perfekt. vil du gå videre?

Speaker C

Jeg hedder Mie. Jeg er 20 år gammel. Kommer fra Holstebro. Har min første sæson i år så jeg sluttede også gym i sommers. Og ja det er også min første sæson.

Speaker A

Hvad lavede du inden sæsonen?

Speaker C

Arbejdede på et plejehjem tjente penge.

Speaker D

Jeg hedder Signe og jeg er 23 år gammel jeg kommer fra Amager og jeg har arbejdet i børnehave. Og det er min anden sæson. Og jeg har arbejdet i børnehave mellem mine sæsoner også.

Speaker A

Ja og så lidt om hvorfor I er taget på sæsonen. Til at starte med. Hvornår og hvordan startede idéen?

Hvis I kan huske det. Hvis du vil starte.

Speaker B

Jeg kan huske. Man skulle sådan i efterskolen eller i 10. klasse der skulle man skrive sådan en oso. Så jeg skulle planlægge mit liv. helt til jeg har arbejde altså til pension og jeg ville gerne have et sabbatår. Og så tænkte jeg vil gerne lave noget i mit sabbatår.

Og så kom jeg i tanke om at Henrik havde været på en skisæson. Og så var jeg sådan jeg skriver bare jeg vil være skilærer. Og så har det egentlig bare holdt ved siden jeg gik i 10 men det blev seriøst her for et år siden i marts hvor det var at jeg begyndte at kigge på det. Hvad jeg tænkte det er sådan når man bestiller ferie så skal man være ude i god tid. Og så Snowminds de var i gang med en af de der deadlines. De havde skrevet 1. marts. Så jeg skrev mig op den 1. marts sidste øjeblik fordi jeg troede at det var sidste chance. Det var det jo ikke. Og jeg prøvede jo at få fat på Dennis men han hjalp heller ikke en skid.

Speaker A

Ja. Ja. Og heller ikke det din bror.

Speaker B

Han hjalp heller ikke en skid. Nej.

Speaker A

Perfekt. Hvad med dig Signe?

Speaker D

Jeg tror bare jeg har været på skiferie med mine forældre. Og synes det var mega fedt og så var det sådan en mulighed for at stå mere på ski. Og ja så tror jeg jeg ved faktisk ikke præcis hvor det er kommet fra.

Jeg tror det er meget sådan noget man har hørt om at nogen har været det. Og så kendt nogen der har prøvet det. Og så sådan fået lidt kendskab til det derigennem.

Jeg tror det er det ja. Jeg har også bare altid stået på ski sammen med min familie.

Og så kom jeg til at snakke med en af mine veninder om at hun gerne ville være skiinstruktør. Og så synes jeg bare det lød som en fed idé. Og jeg vidste ikke hvad jeg ellers skulle lave.

Jeg gad ikke rigtig være i Danmark mere. Så synes jeg bare det var en god mulighed for både at arbejde men også opleve noget og se noget andet.

Speaker A

Er der sådan nogle bestemte personer i sådan tænker der har inspireret jer til at i gerne ville på sæsonen?

Nogen eller noget? Eller er det bare sådan det kan jo bare være at du har hørt om nogen der har været det som du sagde før. Eller er der episoder eller personer i som man tænker tilbage på

Speaker B

Ikke sådan én bestemt tror jeg. Ja. Altså Måske min storebror lidt. Altså han har ikke været instruktør men han har været altså på sæson på den måde. Han har haft et arbejde på et hotel og så stod han på ski i sin fritid. Så der er måske lidt i det der.

Speaker A

Hvad med dig Mie?

Speaker A

Jamen jeg tror også det er jo ikke sådan hvor jeg tænker at jeg er blevet sådan virkelig inspireret. Altså sådan jeg tror bare at jeg har hørt om det igennem min veninde der og bare tænkt det lyder som en fed idé. Men det er ikke hvor jeg sådan har haft en oplevelse med.

Hvor jeg sådan har mødt nogen der sådan har været det. Fordi det var faktisk da jeg sådan havde besluttet mig for at jeg skulle på sæsonen.

At folk kom til at snakke om at de havde egentlig også været det og. De syntes det var fucking fedt og sådan noget. Og så blev jeg bare mere sådan ja det skal jeg.

Speaker A

Hvad med dig?

Speaker B

Ja så i forbindelse med min storebror. Ja. Men han har egentlig ikke rigtig snakket om det. Jeg vidste bare at han var i Østrig og stod på ski imens han studerede.

Men jeg kom lige i tanke om at en af mine sidste skiferier inden altså min tredje skiferie. Der var det kun min far og jeg og vi kedede os så meget at vi meldte os til et hold med nogen der ikke var skiinstruktører men sådan skiguide og de var danskere det tænkte jeg det kunne da egentlig være meget sjovt.

Men så spurgte jeg dem sådan hvad deres job indebar. Og jeg var sådan jeg var ni år gammel eller sådan noget. Og de sagde: at jamen vi skulle hjælpe dem ud af bussen og vi skulle kende hele området og vi skulle guide dem rundt og vi skulle basically tørpe dem røven og så var jeg sådan ej det gider jeg ikke. Men jeg vil gerne undervise folk.

Så det var måske også sådan en ting der lige fangede mig der. Og så det at Henrik gjorde det det gjorde det så bare meget mere spændende.

Speaker A

Good. Så i forhold til hvordan i endte i Lofer. Hvis i lige hurtigt vil sådan gå igennem om i selv har ønsket Lofer eller hvordan i er havnet her. Hvis du vil starte.

Speaker B

Jeg var originalt på sæsonen med Snowminds i Sölden. Men fordi jeg havde en lorte-chef så blev jeg lidt desperat efter et andet sted. Og så blev jeg så nødt til at tage fat i min bror.

Og han hjalp mig for en gang skyld. Og han fik mig hurtigt i kontakt med Dennis og Mama Kathy. Jeg skrev en formel mail til Mama Kathy først men så går jeg ud fra at hun snakkede med Dennis.

Og så svarede han endelig mig på Messenger. Så jeg har egentlig selv opsøgt Lofer.

Speaker A

Ja. Good. Og jeg så igennem din bror. Ja. Hvad med dig Mie?

Speaker C

Jamen Jeg har jo taget det igennem Snowminds så altså når man søger der så kan man enten vælge at ønske et sted eller så får man bare tildelt et sted.

Og jeg var sådan. Altså jeg er egentlig ligeglad med hvor jeg kommer hen for jeg har aldrig. Det er min første gang i Østrig nogensinde. Så jeg kender ikke rigtigt til stederne hernede og sådan noget. Så var jeg sådan i sætter mig bare på et sted men det behøver sikkert ikke være for stort fordi det er slet ikke mig. Og så fik jeg til det i Lofer og så ja.

Speaker A

Hvordan kan det være at du endte i Østrig eller var det bare det der var muligheden?

Speaker C

Jeg tænkte altså sådan min veninde som også er på sæson i år de har altid stået på ski i Østrig. Og hun har altid talt mega godt om det.

Og så var jeg sådan. Jeg gad ikke rigtigt til Norge heller. Og så tænkte jeg. Det er sådan. Tæt nok på derhjemme men heller ikke for tæt-agtigt. Ja. Så det er derfor jeg har valgt Østrig.

Speaker A

Hvad med dig?

Speaker D

Jeg var også tilmeldt kursus gennem Snowminds. Og Ja så havde man sådan en samtale med nogen af dem.

Altså nogen af dem der fra Snowminds. Inden så de havde lidt et indtryk af hvad man ønskede og sådan måske. Lidt hvilken type man var og sådan noget. Ja.

Og så havde jeg ikke selv ønsket nogen bestemte steder. De foreslog Lofer. Altså man var fri til at sige det vil jeg ikke.

Speaker A

Også lige en ting jeg skal huske at sige. Det er sådan I må også meget gerne kommentere på hinandens ting. Hvis der er et eller andet hvor den ene siger noget hvor man så tænker sådan Ja. Det har jeg også oplevet og sådan. Det er selvfølgelig ikke så relevant endnu. Men sådan senere hen. Eller også hvis nu at der er noget hvor I tænker det tænker jeg også. Sådan har jeg det faktisk slet ikke. Så må Det må I meget gerne.

Speaker B

Mere flydende samtale.

Speaker A

Men det giver også mere mening når vi kommer længere ind. Jamen så går vi lidt over og snakker lidt mere omkring lofer.

Så først vil jeg gerne høre hvordan I sådan føler jeres forhold er til de lokale. Og sådan lidt hvad for nogle lokale det er I sådan møder i jeres hverdag hernede. Og hvor I møder dem osv. Vil du starte?

Speaker B

Altså først og fremmest ved bjerget jo. Altså liftpersonale og restaurantpersonale og så videre. Og så.

Har vi jo også kollegaer der er lokale. Og så. Altså fordi det er så lille en by. Så føler jeg også at hvis man sådan går på gaden. Så er det ikke sikkert at man.

Kender folk. Men man siger hej eller. Ja altså. Når de kan se man kommer gående i sin uniform. Så ved de sådan. Okay den. Fører lidt til her. Så. Hilser man på hinanden.

Speaker A

Hvad synes du om det?

Speaker D

Det synes jeg er mega hyggeligt. Det er meget noget andet end det jeg er vant til. Fordi at jeg. Altså kommer fra. En stor by. Og. Der kender man ikke. Altså sådan jeg møder ikke nødvendigvis nogen jeg kender. Hvis jeg går ude. Men jeg. Altså. Meget positivt overrasket. Altså. I forhold til hvad jeg måske kunne have frygtet.

Altså bare sådan. I forhold til fordomme om små byer. Altså. Ja. Så. Så tror jeg bare jeg trives helt vildt godt i det. Ja. At man. Ja. Kommer hinanden lidt mere ved.

Men jeg synes også sådan. Selvom man ikke har sin uniform på. Synes jeg at. Folk er gode til at hilse. Og bare sådan. Smile og sådan noget. Ja. Altså sådan. Der er ofte hvor jeg bare. Altså går på gaderne og sådan. Så bliver der sagt hej.

Og smilet og sådan noget. Så sådan. Jeg synes ikke kun det når man har sin uniform på. Nej. At. Folk. Er sådan venlige overfor en. Men det er sådan. En generelt ting. Ja. Og. Altså sådan. Liftpersonale og sådan noget.

Kan kende en. Selvom man ikke har sin uniform på. Og det er sådan. Ja. Jeg tror også det er det der med de lokale. Ja. Altså. Folk som har. Har startet med at se en uniform. Ja. Så ved de ligesom. Hvordan man ser ud. Også selvom man ikke har den på.

Speaker B

Der er jo mange turister. Så. Altså. Jeg tænker ikke at de går i hej til alle turisterne heller. Nej. Men. Lige med det der høflighed. Det synes jeg generelt meget er her i Østrig. At de er meget høflige overfor fremmede. I Sølken.

Altså. Der var en mand der lod mig gå foran i køen i supermarkedet. Så. Lokale er bare generelt meget venlige. Ja.

Speaker A

Ja sådan. Hvor meget tid bruger I med lokale hernede? Hvis du vil starte. Har du. Føler du at du har sådan gode lokale venner?

Speaker B

Altså. Jeg. Tænker ikke så meget over de lokale her i Lofer. Som jeg gjorde i Sölden. Jeg føler. Jeg havde bedre kontakt med dem på min. I starten af min sæson. Men. Sådan.

Når Signe hun lige ramte sig op med alle op. Så er jeg sådan. Når jeg. Der er jo. Restaurant personalet og. Der er jo dem vi arbejder sammen med. Så. Jeg vil mest sige.

Bekendtskab til deres ansigter. Og. Sådan. Hvordan man. At de. Agerer med hinanden. Altså. Forhåbentlig den er jo selvfølgelig Martin. På kameraet. Det er det Jeg har med lokale at gøre.

Speaker A

Ja. Hvem der er med til det? Hvad har du. Ja hvor møder du de lokale henne? Og hvordan synes du dit forhold sådan generelt er til de lokale nu?

Speaker D

Ja men altså. Det er jo meget på arbejde at møde de lokale synes jeg. Altså sådan. Jeg har jo kollegaer som er lokale og sådan noget. Øh. Og. Ja. Så altså.

Jeg føler jeg har et godt forhold til de lokale. Som. Jeg omgår smået. Men. Ja. Det er ikke sådan. At. Jeg går hen til nye lokale.

Og snakker med dem. Men. Så sådan. Dem jeg omgås med har jeg et godt forhold til synes jeg. Ja. Jeg tror også det er noget der kommer lidt over tid. Ja. Altså. Fordi. Jeg tror også fordi lokale.

Altså det der med at så kommer der nye hvert år. Ja. Så jeg forstår måske også godt hvis de ikke har lyst til at investere sindssygt meget i et helt nyt ansigt. Altså sådan.

Jeg tror det er også nemmere for dem hvis de kan se at man begynder sådan at komme igen. Ja. Altså så det. Ja. Altså bare er ligegyldigt eller sådan. Ja. Men måske også til og med at vi investerer noget i de lokale.

I sådan at det kun er dem. Ja. Agtigt. Så det går begge veje. Helt sikkert.

Speaker A

Hvad for et sprog snakker I med de lokale?

Speaker D

Tysk.

Speaker B

Tysk. Og en gang imellem engelsk. Ja. Hvis man altså sådan. Hvis det er vigtigt. Ja. Eller hvis man lige sådan. Ikke lige helt kan tingene på tysk.

Så kan man godt lige hurtigt altså snakke engelsk. Og så forstår man hinanden. Ja. Men det er oftest med de yngre. Ja. Altså de lokale.

Speaker A

Føler I de er. Føler I de er åbne nok over for engelsk? Og føler I at de generelt sådan. Føler det er okay når I snakker engelsk til dem? Eller er I sådan.

Kan I nogle gange sådan frygte lidt og skulle spørge. Snakke engelsk til nogle af de lokale?

Speaker B

Jeg tror faktisk nogle gange jeg har lidt en følelse af at de hellere vil snakke engelsk. Ja. Nogle af dem. Nå. Altså hvis de. Nå. Altså jeg tror hvis de selv er sådan komfortabel i at snakke engelsk så.

Og de kan fornemme at man selv måske er lidt usikker. Ja. Så har de sådan nogle gange en tendens til at slå over i engelsk. Ja. Så gør de det egentlig for en. For at sådan. Ja. Jeg tror altså 100% for at være venlig. Ja det tror jeg også. Altså om man.

Kan jo. Altså så selvfølgelig kan de snakke bedre engelsk. Ja. Men også det der med at sådan. Så bliver det ikke så usikkert. Så misforstår man ikke hinanden. Nej. At sådan. Så kan man ikke. Ja. Der er engelsk måske lidt nemmere.

Det bliver en mere flydende samtale. Ja. Præcis. Ja. Ja. Så jeg synes faktisk også de sådan. Det kommer selvfølgelig også an på hvem man snakker med synes jeg. Ja ja. Altså jeg vil ikke gøre det over for dem der arbejder på Schoenblick. Fordi jeg synes bare deres attitude over for folk der snakker engelsk til dem får sådan dårligere service.

Speaker A

Nå. Okay.

Speaker B

Altså jeg har ikke rigtig. Jeg gør mit bedste for bare at snakke tysk.

Speaker A

Ja ja. Har du selv haft nogle dårligere oplevelser end dem?

Speaker B

Nej. Men. Men altså vores børns forældre kan jo ikke tysk.

Speaker B

Så børnene de fortæller at deres forældre har fået dårligere behandling.

Speaker A

Nå. Ja okay. Nå. Nederen.

Speaker B

Ja.

Speaker A

Ja. Ja. Hvordan føler I generelt de lokale anser jer instruktører og sæsonarbejdere? I har været lidt inde på det.

Men hvis du vil prøve at uddybe lidt.

Speaker B

Altså jeg synes de tager. Altså de. Ej det synes godt om også. Fordi vi hjælper jo også dem med at få en indkomst her i den her lille by.

Vi er jo en meget vigtig del af det. Så jeg tror de er meget glade for at vi er her. Så de er generelt meget venlige især overfor os. De er glade for at se den der er i røde uniformer. Ja.

Speaker A

Hvad tænker I andre? Er I enige?

Speaker D

Sådan både og. Men jeg tror også bare at der kommer også en lille personlighed ind i det.

Altså sådan at jeg har også oplevet nogen som bare synes at vi er indelukkede og ikke vil snakke med dem. Og sådan.

Ja. Måske bare synes vi er lidt lukkede om os selv. Altså. Ja. Og. På nogle punkter kan jeg jo sagtens forstå det. Altså. Vi har en tendens til at snakke dansk.

Når vi er sammen med hinanden for eksempel. Og. Vi kender. Altså vi bor sammen mange af os. Vi kender hinanden ret godt. Og. Så er det jo bare nemmere. Og hvis man så måske ikke har. Altså.

Så meget til fælles med. En lokal for eksempel. Altså sådan hvis det bare er én specifik. Altså. Så er det jo klart at jeg ikke måske lige søger. Derhen.

Ja. Der har jeg bare oplevet sådan. En eller to gange. Altså. Hvor at Jeg synes ikke der er lige. Altså jeg synes ikke der er nogen kemi. Jeg synes ikke vi har noget at snakke om. Hverken på tysk eller engelsk.

Men at man så får sådan en. I er også bare arrogante. Nej. Men jeg tror ikke det handler om. Sådan. Altså. At vi skal i en struktur. Eller sådan. Nej.

Sådan en arbejder. Jeg tror det er mere et personligt spørgsmål. Ja. Jeg tror også bare det der med at. Så føler de måske ikke at man. Gør noget for at blive en del af. Altså.

Ja. Samfund. Eller sådan. Hvad skal man sige? Sådan fællesskabet. Men det er jo ikke fordi at man. Altså ikke gider at være en del af det. Bare fordi man snakker med danskerne.

Det er bare fordi man måske har lidt mere tilfælles med dem. Og lidt nemmere ved at kommunikere med hinanden. Men altså sådan. Ja. Ja. Vi deler bare en meget stor.

Ting lige nu. Ja. Altså sådan det er jo. Sådan en ret stor omvæltning for os alle sammen. Og. Meget. At bo i et andet land. Og. Sådan. Det arbejde vi har. Er bare. Ja. Sådan.

Det. Vi har bare sindssygt meget tilfælles. Alle sammen.

Speaker A

Lige nu. Ja.

Speaker B

Men sådan. Altså generelt synes jeg egentlig. At folk er gode til at sådan. Ja. Også byde os ind i varmen.

Speaker B

Der er også bare nogen der. Måske. Så hører de vi snakker dansk en gang. Og så. Er de sådan Nå. Så gider vi jer ikke rigtigt.

Speaker A

Hvad tænker I selv om det? Synes I det er fair nok? Eller synes I det er lidt. Ja. Synes det er lidt noget. Går det ud over relationen? At de. Kommer med den sådan en hentydning?

Speaker D

Jeg tror måske at. Den havde været der uanset om. Jeg havde snakket tidligere. Altså med den måde jeg har oplevet det. Ja. Der tror jeg selv hvis jeg havde været herfra. Så havde vi ikke været venner. Nej.

Speaker A

Hvad tænker du om det Inge?

Speaker B

Jeg har. Ingen holdning til det her overhovedet. Nej.

Speaker A

Er det. Har du oplevet det?

Speaker B

Nej overhovedet ikke.

Speaker A

Hvor stor en indsats føler I selv I gør for at møde de lokale? Er det noget I sådan føler er en vigtig del af af det at være hernede? Og sådan I imødekommer de lokale. Og hvordan gør I det hvis I gør det? Og hvilke lokale bruger I mest energi på? Hvis du vil starte.

Speaker B

Jeg vil sige jeg bruger mest energi på de lokale som. Jeg ved jeg skal se ofte. Så for eksempel restaurant. Og. Og bartender. Ikke så meget lift men.

Men det tror jeg det er fordi at. I Sölden. Det var så stort at vi. Vi. Altså. Ja ja vi var søde mod liftmændene når vi havde brugt hjælp af børnene. Men vi sådan. Vi hilste ikke på dem. For vi så dem ikke. . Rigtig.

Så. Og. Det. Nu synes jeg selv jeg lærte rimelig mange lokaler at kende i Sölden. Så jeg. Da jeg kom her til Lofer så føler jeg ikke at jeg havde overskud til at lære nogle nye lokaler at kende. Så jeg har ikke rigtig. Været så aktiv med de lokale. Udover dem som jeg ser hver dag

Speaker A

Hvad med dig Mie?

Speaker C

Jamen jeg tror også det handler meget om hvem man ser. Altså sådan. Hvem man skal omgås med hver dag. Fordi at sådan. Altså for eksempel kollegaer og sådan noget dem vil jeg da gerne investere noget i fordi jeg ved at dem skal jeg ligesom være på arbejde med. Jeg skal arbejde sammen med dem og sådan noget. Så altså sådan.

På det punkt vil jeg gerne. Altså. Selvfølgelig have et godt forhold til dem. Men. Jeg har det også sådan. Jeg behøver ikke at være bedste venner med dem. Og jeg behøver ikke at være mega tætte med dem.

Men bare det der med at man kan hilse på hinanden og man kan snakke ordentligt til hinanden og sådan noget. Så synes jeg egentlig at. Ja. Det er fint nok. Altså sådan. Jeg har.

Jeg vil sige jeg har ikke det. Altså sådan. Det største behov for at være tætte med de lokale. Fordi at. Altså jeg ved at. Jeg skal være sammen med dem når jeg er hernede. Men.

Men når jeg er hjemme i Danmark så ser jeg dem ikke i et halvt år. Hvis jeg så kommer tilbage igen. Så sådan. Ja. Bare det at man kan undgås med hinanden synes jeg er vigtigt. Ja.

Speaker A

Ja. Føler du da at. Ja. Gør du så. Lægger du meget mere energi for eksempel i de danske kollegaer?

Speaker C

Ja. Det synes jeg. Også fordi. Ja. Som jo også. Altså sådan. Jeg føler også. Jeg har jo et lidt mere tilfælles med de danske kollegaer.

Speaker A

Hvad tænker du om det?

Speaker B

At jeg synes i hvert fald at. Jeg prøver at være imødekommende og sådan indbyde til. At. Man kan have en relation. Og. Men. Jeg ved ikke. Altså sådan. Jeg. Men. Altså. Man kan jo nok ikke komme udenom at ville. Jeg ligger ikke lige så mange kræfter i det Ja jeg ligger ikke lige så mange kræfter i Relationerne til de lokale. Altså sådan. Det kommer også lidt an på sådan. Altså. Hvem? Fordi. Det er også sådan. lidt med omstændighederne. Altså for eksempel hvis man er oppe på en restaurant og spiser til frokosten der har man jo ikke lige tid til at snakke med folk. De er stressede vi er stressede. Ja vi er stressede de er stressede. Der er ikke rigtig omstændighederne til at kunne snakke så meget. Så er det mere sådan der har du haft en god dag? Man kender at få fornøjelse med folk.

Speaker A

Ja. Tænker du også det er lidt fordi at du måske har nok i de andre skiinstruktører?

Speaker B

Helt sikkert.

Speaker A

Nu har jeg været her i mange år og jeg føler også at jeg lagde meget mere energi i det i starten. Der var vi ikke så mange instruktører. Så der fyldte det meget mere. For eksempel på baren og så videre.

Der fyldte det bare en meget større del. Også i skilærerrummet om morgenen så var der også bare lige så mange lokale nærmest som vi var danskere. Ja.

Og derfor har jeg også nogle relationer nu som jeg stadig prøver at pleje kun når jeg er hernede. Men jeg lægger heller ikke noget energi i nye lokale. Nej.

Så jeg kan virkelig godt følge det.

Ja. Hvis vi lige går videre. Hvis I kan nævne nogle gode oplevelser I har haft med lokal hernede. Det kan være bestemte personer eller nogen der har været hjælpsomme eller en sjov aften eller noget andet.

Hvis du vil starte?

Speaker D

Ja. Ja. Altså. Det er nok. Altså. Det er måske ikke sådan nogle. Det er jo ikke sådan nogle dybe øjeblikke man lige deler.

Altså det er mere sådan altså en sød liftmand der redder en fordi man har 12 børn der skal på liften.

Og man ikke både kan sætte dem på og spørge om nogen vil hjælpe eller. Øh. Øh. Ja. Altså. Jeg tror. Altså. Øh.

Så er der sådan en aften som i går for eksempel. Altså. Sådan en som Simon. Altså det er så nemt et menneske at være sammen med og have det sjovt med. Ja. Og sådan. Det er helt sikkert noget jeg husker

at jeg har brugt halvandet ting på at danse ninja-dans med Simon. Altså. Altså. Sådan. Det er så random. Men. Ja. Du ved det kommer hvis det kommer.

Speaker C

Så jeg tror det er en. Det er en. Helt klart også fordi at man er mere udadvendt når man er fuld for eksempel. Ja.

At så har man måske sådan lidt nemmere ved bare at snakke og bare være gakket. Og så er det lidt nemmere sådan. Ja. Man får de der sådan lidt sjove oplevelser. Ja.

Jeg tror også det der med at når man er fuld så tænker man ikke over om man lige siger noget på tysk rigtigt og om man sådan.

Ja fordi når man altså når man bare er på arbejde eller sådan noget så synes jeg man tænker meget over uh sagde jeg det her rigtigt eller sådan noget. Men altså når man er fuld så er man jo så ligeglads. Ja. Så sådan. Jeg tror ikke at.

Det bliver bare meget nemmere. Ja. På en eller anden måde at have en samtale. Ja. Fordi man ikke tænker nær så meget over tingene. Mm. Jeg har jeg tror i hvert fald jeg har de bedste sådan.

Eller sjoveste oplevelser mellem de lokale når vi har været på bar. Ja. Eller sådan. Ja.

Speaker A

Hvad med dig? Hvad tænker du i forhold til det?

Speaker B

Mm jeg tænker den første oplevelse jeg tænkte det var det vi havde sådan en game night øh på Krammerøje. Hvor Martin han kom Laura hun var lige kommet.

så Clara Laura og jeg vi tog ned for at spille og vi spillede Uno og så var Martin bare sådan skal I ikke prøve det her spil? Og så fortalte han os reglerne og alt sådan noget. Og han var mega sød omkring det.

Men også bare det at han satte hånd. Han havde en nagel og. Jeg synes bare han er han er ufattelig sød over mod os. Øh også på min fødselsdag så blev jeg ved med at købe de der lorte cheesecake shots.

Det var han også meget glad for.

Speaker A

Det lyder næsten lækkert.

Speaker B

Ja det var det også jeg startede med at tænke så det er mest det jeg tænker på altså det er selvfølgelig meget nemt med Martin når han kan tale dansk

men men jeg synes bare han er så sød. Altså han hilser på os hele tiden. Øh når vi ser ham. Og ellers vil jeg sige Herbert da jeg havde

da jeg fik lidt undervisning med ham da Camilla og Kurt skulle træne der var jeg også med og det blev bare mega sjovt synes jeg. Så. Fedt. Mest af noget.

Speaker A

Ja. Hvad så med dårlige oplevelser med lokale?

Speaker B

Der har jeg jo så for eksempel ham som bare synes at jeg var super arrogant. Ja. Og indelukket. Og aldrig gad at hilse og. Ja.

Jeg har et helt andet billede af det. Ja. Og jeg tror bare ikke lige vi er sådan hinandens match. Sådan. Nej. Og der der tror jeg der.

Sådan. Det var også lige så meget sådan hans sådan måde at komme til mig på som var sådan meget. Sådan. Altså sådan. Konfliktoptrappende. Sådan. Ja.

Nærmest sådan. Råbt lidt af mig og var lidt sur. Altså. Hvor jeg. Altså har et helt andet billede af det.

Så går man lidt skimt af hinanden og sådan. Ja. Men jeg tror at det er sådan den eneste egentlig sådan dårlige oplevelse. Ja. Jeg har af det. Ja. Af de lokale. Ja.

Speaker A

Hvad med dig Mie?

Speaker C

Jeg ved det faktisk ikke helt. Altså sådan. Jeg føler ikke at jeg sådan har haft nogen virkelig dårlige øjeblikke hvor jeg sådan. Det kan jeg bare huske-agtigt.

Men jeg tror der var jo nogen der havde haft flere små læseoplevelser hvor det så bare til sidst har været sådan.

Nu gider jeg ikke at bruge min energi på at snakke med dig mere. Og. Altså sådan. Det er også blevet sådan at det sådan lidt går min vej når sådan en person kommer for jeg sådan.

Jeg har ikke lyst til at sådan investere min gode energi på at. Skal. Altså. Ja det ved jeg ikke. Være i selskabet.

Så jeg sådan. Ja jeg synes. Nu er sådan. Det er jo for eksempel fordi at sådan. Han. Ja. Altså bare sådan.

Jeg føler måske nogle gange så er han lidt bedre fordi han kommer herfra og sådan. Ja. Jeg synes det er træls og så gider jeg ikke at bruge min energi på det og så går jeg bare lidt ved vej.

Speaker B

Jeg vil heller egentlig ikke sige at jeg har nogen sådan negative mega store negative oplevelser som Signe også snakker om. Men. Altså ellers er det jo bare sådan noget hvor begge parter er mega stressede som for eksempel i liften så. Liftmanden har den her lange kø og folk de kan ikke finde ud af at gå ind på den fucking stolelift. Så har jeg nogle nye børn der er sjov nok heller ikke kan finde ud af det. Så bliver han jo irriteret på mig fordi det er mine børn.

Nej. Det er mest bare sådan noget.

Speaker A

Ja. Hvad føler du da at det er sådan en. Irritationsudbrud der kommer fra folkene der? Eller er det mere sådan en belærende? Vi kan gøre sådan her næste gang.

Speaker B

Altså. Det kan være begge dele. Det. Altså jeg har prøvet begge dele.

Men jeg vil ofte sige at det stammer fra irritationen. Fordi. Altså. Nu er det jo bare en de kan se okay det er din skyld. I stedet for at I er bare en eller anden turist der bare er sådan.

Hvorfor kan du ikke finde ud af det? Nå det er jo nok fordi personen ikke har prøvet for at de ikke kan finde ud af det.

Speaker A

Ja. Ja det svarer lidt på det næste spørgsmål her. Vi føler at der er et godt samarbejde oppe på bjerget mellem for eksempel. Altså.

Skiinstruktører og liftfolk og personale på bar og restaurant og sidder deroppe. Du griner lidt Mie. Hvad vil du starte? Jeg griner ikke mister Signe.

Speaker B

Men. Jeg synes. Altså jeg tror. Generelt synes jeg egentlig der. Altså sådan at. Ja folk er venlige til at hjælpe og sådan. Men.

Så snart det bliver stresset. Ja. Så. Altså sådan. Så kan folk godt blive hurtigt irriterede. Hvor jeg sådan. Okay det. Det er måske ikke. Altså sådan. Lige en. Altså sådan.

Med det samme man skulle blive irriteret. Men jeg tror bare fordi at. Ja for eksempel i højsæsoner hvor. Hvor der er mange mennesker og sådan noget. Så bliver folk hurtigere irriteret. Fordi at.

Ja der er mere travlt. Men her i lavsæson synes jeg egentlig. At folk har været venlige og smilende og. Sådan noget. Men. Ja så snart det bliver lidt stresset så synes jeg. Nogle gange det godt kan blive.

Eller er lidt for gode til hurtigt at blive sure. Ja. Ja. Der har jeg også meget samme oplevelse. At. Det er i de der sådan lidt. Stressede situationer at man har den. Sådan. Ikke så gode kontakt.

Ja. Ja. Men. Men. Ikke sådan. Ikke noget alvorligt. Altså det er ikke sådan at man ikke så. Nej det er ikke noget. Bagefter kan. Ikke kan snakke eller sådan. Nej det er jo ikke noget man tager personligt som sådan. Og jeg synes egentlig også. For eksempel Jeg havde en Lidt altså sådan. På et tidspunkt hvor der var en liftmand der blev lidt sur på mig fordi jeg havde sendt to børn op alene som egentlig godt sagtens kunne tage stoleliften selv og sådan noget. Men jeg havde jo ikke lige tænkt over at de skulle have en voksen med.

Og så sådan. Begyndte jeg jo lidt at råbe af mig og sådan noget. Og. Så da vi kom ned igen og så var jeg sådan. Ej det. Det var simpelthen ikke for at skældre ud eller noget som helst men det var bare lige fordi at.

At du. Altså sådan. Du har jo alle svar for dine børn og jeg var sådan. Det ved jeg også fuldstændig godt og sådan noget. Så sådan. Jeg synes egentlig når man kommer tilbage igen at de sådan. Ej. Sorry at. Altså sådan. Jeg synes også.

Nogle gange er de gode til lige at sige. Det var jo sgu mig der kom lige lidt for hurtigt op i det røde felt. Ja.

Speaker A

Det er fedt at høre.

Speaker D

Og man lægger virkelig meget mærke til dem som lige sådan. Har. Altså. 10 sekunders længere lunte. Ja. Og sådan.

Selvom at det er sygt stressende at bruge os med. Altså børn der råber og sådan noget. At der så lige er en der bare er sådan. Ja. Hej hvordan har din dag været? Eller sådan. Åh hvad nu du hedder?

Eller. Har du det godt? Og sådan. Ja.

Speaker D

Det. Skal lige hurtigt bare lige tage samtalen. Så bliver ens altså sådan egen lunte jo også længere. Ja. Og sådan. Du ved så kan man godt. Nogle gange bare lige at man får vejret 5 minutter før man skal være tilbage igen. Eller sådan. Ja. Fordi. Ja. Så havde din lidt længere lunte og så har man det jo selv.

Speaker A

Ja så hvis I skulle opsummere kort sådan vildt. Sådan generelt hvordan synes I så det er? Er det. Er det godt? Er det nogenlunde? Eller er det skidt?

Speaker B

Selvfølgelig positivt.

Speaker D

Ja. Der er også meget af det som kommer med erfaring. Altså. Jeg var sådan. Jeg stod klart i flere situationer sidste år hvor at jeg. Altså Måske fik lidt skæld ud af en liftmand eller en tjener. Ja. Altså fordi man også selv er sådan lidt ny i det og ikke helt ved hvordan tingene skal foregå. Altså.

Hvor erfaringen i sådan. Præcis hvordan skal jeg forklare det her? Eller hvordan skal jeg bestille maden? Eller sådan. Ja. Altså når man får erfaring med det så undgår man også mange af de der. Ja. Trælsere situationer.

Ja for de har jo deres egne rutiner eller sådan. De vil gerne have det gjort på deres måde og det skal vi jo bare lige ind i. Så det er jo helt klart man kommer mere ud for de negative situationer i starten

Speaker A

hvor man ikke ved en skid ja.

Speaker C

Altså jeg kan allerede mærke altså bare på min første sæson i starten af sæsonen altså sådan. Jeg endte op i altså sådan lidt flere lidt trælsere situationer fordi jeg ikke helt vidste noget.

Men sådan allerede i slutningen af sæsonen så. Altså sådan. Så har man jo allerede fået den erfaring så man ender ikke op i at lige være lidt træls overfor tjeneren eller overfor liftmændene eller sådan noget.

Speaker A

Nå. Lad os hoppe videre. Jeg vil gerne snakke lidt om sådan jobbet som ski-instruktør og hvordan I sådan synes det er at arbejde fra Herbst og så videre.

Så hvis Inge du vil starte med hvad du synes der er godt ved jobbet hvis der er noget og også gerne sådan hvad du synes er knap så godt ved selve jobbet.

Speaker B

Den har jeg jo to at sammenligne med så jeg vil foretrække Herbst langt mere over Ødtsal. Det var et navn på min anden skiskole. Herbst er meget gode til at være sådan meget velkomne og generelt søde og. altså sådan vi møder hinanden.

Jeg kan især godt lide. Altså der er flere chefer til at sådan dele den her store bjørne. ved min anden skiskole var der egentlig kun en jo ikke to men en

og han var bare stresset hele tiden og han ville bare have det perfekt hele tiden det var pisseirriterende så jeg kan rigtig godt lide at Mama Kati hun er simpelthen så sød og

i højsæsonen der var Kati der også altså vi ser hende ikke så tit og så er der jo Dennis så jeg vil sige det er rimelig dejligt Herbst jeg føler også bare de er gode til at skabe et fællesskab det gør

altså også bare blandt andet skilærer men også bare dem der styrer eller dem der ejer Herbst er også bare meget gode til at skabe det her fællesskab det eneste jeg vil sige er negativt det er at jeg ikke ved hvornår jeg får løn

ja det er lidt uvist

Speaker A

det du siger med at de er gode til at skabe fællesskabet kan du komme med nogle eksempler på hvad de gør for det ja men altså

Speaker B

f.eks. bare det at de har et skishow til sådan en lille by altså og så bliver vi alle sammen samlet af det og alle er jo nede på Schirm efter det show

og ellers så altså f.eks. den her hvad hed den der fest vi var til i onsdags der var afslutningsmiddag ja altså sådan noget.

De inviterer os til ting og også de er så søde med at tilbyde at køre os med den der skide bus der når vi skal alle mulige steder hen. Det ville jeg aldrig have forventet et andet sted.

Også mamma Katja hun vasker vores uniform på min anden skiskole der skulle jeg selv sørge for det og den skulle være ren hele tiden. Så det er de lidt mere large med her.

Speaker A

Hvad tænker I andre om det i forhold til hvordan herbstfamilien og cheferne hvad de gør for at gøre jer tilfredse og skabe et fællesskab osv. i Inge?

Speaker B

Ja jeg tror I taler selv også. Altså det her med at man løfter i flok. Jeg synes de er gode til at investere i at vi har. De har det godt.

Og det der med at hvis man kommer ned i byrået så sidder Martina der så sidder mamma Katja der og nogle gange står man der i 20 minutter fordi de bare gerne vil snakke med en og høre hvordan det går.

Og man har haft en god dag på arbejdet. Alt muligt. Ja så jeg synes de er gode til at investere i at vi har det godt i at være her. De er interesserede i at.

Altså de er interesserede i en. Ja. Og man kan være. Så tror jeg faktisk at det er det bedste på en eller anden måde. Ja altså det der med at de virkelig gerne vil lære os at kende os.

Altså sådan. Ja. Ja. Det synes jeg er vildt godt. Ja.

Speaker A

Og hvis vi så lidt går mere ind til generelt det at være skilærer og sådan selve jobbet det med at undervise og være på bjerget og sådan noget. Hvad synes I om det? Hvad er de gode ting og hvad er det dårlige ved det?

Hvis du vil starte.

Speaker B

Altså sådan helt praktisk synes jeg det bare er mega fedt at man står på ski hver dag. Men.

Uh hver dag det tror jeg ikke. Ja det kommer jeg ikke til at følge med på. Tak du har fået. Ja. Altså man har altid muligheden for at stå på ski. Ja det er præcis.

Altså det job der foregår udenfor det er sådan der. For mig personligt er det bare at foretrække.

Altså jeg har også haft jobs hvor jeg bare var sidestillende eller sådan. Ja. Ja på sådan en reception. Og det trives jeg bare virkelig dårligt i.

Altså så det her med at man sådan er udenfor og man er aktiv. Og så tror jeg bare at jeg føler at jeg får helt vildt meget ud af det.

Altså det her med at man lærer nogen noget. Og man er en del af nogens ferie. Altså man kan mærke hvor meget det betyder for de elever man har og deres familie.

Altså. Det der med at man kan mærke at man giver noget videre. At man giver en glæde videre. Og man er bare en kæmpe stor del af deres ferie. Ja. Altså de har virkelig spredt op til at kunne komme på skiferie.

Ja. Altså det er så stort et højdepunkt. At de har gået og glædet sig i så lang tid. Også når man selv ved hvordan man selv har glædet sig til at komme på skiferie. Ja.

Så synes jeg at det er fedt at være med på deres skiferie på en eller anden måde. Og sådan give en glæde videre og give dem en god oplevelse. Ja.

Speaker A

Hvad med dig Inge?

Speaker B

Altså jeg kan også rent praktisk virkelig godt lide jobbet. Jeg troede faktisk at jeg ville have undervist børn. Jeg var sådan da vi to anvarede så så jeg sådan at jeg bare skal have voksne. Jeg skal bare have voksne. Og nu er jeg bare sådan at fuck jeg har voksne.

Jeg vil bare gerne have børn hele tiden nu. Jeg elsker at undervise dem fordi de bliver bare så glade hele tiden. Bare de mindste ting.

Speaker A

Er der nogle ting ved jobbet som selv det at undervise og generelt jobbet I synes er knap så gode? Hvis du vil starte Emil?

Speaker B

Hmm. Det er jo noget.

Nogle gange kan det godt være sådan meget uorganiseret men det er jo fordi der er mange mennesker. Og der er meget der skal holdes styr på.

Jeg kan ikke lige komme i tanke om sådan noget vildt specifikt udover bare generelt kaos. Det er jo selvfølgelig ikke særlig fedt.

Speaker A

Føler du det fra skiskolens side at det er kaotisk?

Speaker B

Nej alle par der gør deres bedste. Så det er bare omstændighederne der gør det.

Speaker A

Kan du nævne en situation et eksempel på noget der har været kaotisk?

Speaker B

Når man er i Kinderland og der er bare sygt mange børn og de græder. Så virker føtterbrændet ikke. Og så kommer Dennis over til en og siger hvad laver du i dem? Jamen kan du ikke se at jeg prøver? Ja.

Sådan noget bare når det græder hele tiden. Det er jo ikke nogen skyld det er bare et dårligt tilfælde. Alt muligt sker.

Speaker A

Hvad med dig Mie?

Speaker B

Jo selvfølgelig vil der altid være dårlige ting trælse ting med arbejdet. Det er der jo også derhjemme.

Men jeg tror for mig selvfølgelig kan man godt f.eks. have en trælse dag. Fordi så har man haft nogle trælse unger eller så er de bare slet ikke hørt efter hvad man siger.

Alt muligt. Men jeg tror i sidste ende så opvejer alt det gode for mig.

Nogle gange så glemmer jeg bare at man også har en dårlig dag. Fordi jeg føler at der er mere godt end der er dårligt.

Og der er meget mere godt. Og så er folk også gode til hvis man har haft en dårlig dag at være sådan Nå pyt med det skal vi lige tage en øl på det?

Det der med at der kan man virkelig mærke fællesskabet omkring skiskolen også. Jeg tror heller ikke at jeg har noget specifikt dårligt hjemme. Jeg tror heller ikke at jeg har noget specifikt dårligt hjemme.

Selve skil er jobbet. Der er gode dage dårlige dage på alle mulige andre jobs.

Speaker A

Det er bare det når man arbejder med mennesker. Især med børn. Det kan man bare ikke altid lige styre så det går som man gerne vil det.

Speaker B

Jeg tror den eneste det er måske ikke en dårlig ting men det er den ubevidsthed hver lørdag. Omkring klokken fem så venter man på at man får en besked.

Uh hvad får jeg? Det er sådan lidt nøjere synes jeg. Man ved aldrig om man skal møde op på arbejde eller ej.

Det synes jeg er lidt nøjere. Det er jo ikke en dårlig ting. Det kan være lidt nøjere nogle gange. Det er svært på en eller anden måde at gøre noget ved. De ved det jo heller ikke. De ved det ikke før.

De kan jo have regnet med at der ville være mega travlt. Ja præcis. Det vil jeg egentlig også sige.

Det er på den måde uorganiseret at der ikke rigtig er noget man kan gøre ved det. Ligesom det med løn. Vi har ikke nogen fast bakplan.

Jeg kan ikke nogensinde planlægge hvornår jeg kan have telefoner opkaldt. Jeg er bare sådan har du tid nu? Har du tid nu? Ja. Ja for eksempel.

Vi skal have det der forsikringsnummer. Det synes jeg også har været lidt bøvl.

Speaker A

Fordi det bare har taget lang tid?

Speaker B

Ja lang tid. Men også bare fordi vi er i et andet land. Og de har bare ikke overskud til at tage hånd om os alle sammen. De gør jo deres bedste. Men posten kommer da posten kommer.

Men det der skide forsikringsnummer.

Speaker A

Cool. Så i forhold til arbejdsforholdene. Ellers I har været lidt inde på det. Men for eksempel. Hvis der er en der lige vil forklare hvordan I bor. Og om I betaler for at bo osv.

Hvis du vil gøre det.

Speaker B

Altså jeg bor i noget der normalt er ferielejligheder. Så det er et stort hus. Hvor det er delt op i mindre lejligheder og værelser.

Så alle værelser har eget bedre toilet. Ellers så har man et bedre toilet i lejligheden. Og der bor vi jeg tror 25 år når det er helt fyldt op.

Og jeg tror lige umiddelbart at det er bare med i. Jeg tror vi er fra lønnen.

Det er ikke noget jeg betaler ved siden af min løn. Det er ikke noget man skal tænke over. Nu skal jeg også betale til at jeg bor hernede. Jeg har aldrig tænkt over. At jeg skal betale til at bo hernede.

Men nu får vi jo heller ikke nogen lønseddel. På min anden skisko fik vi en lønseddel hvor jeg kunne se hvor meget jeg havde betalt i husleje. Jeg har fået lønseddel og der står det ikke. Nå okay.

Speaker A

Der var en dag jeg startede med at komme her. Når vi fik løn så fik vi vores løn. Og så tog de 50 øre. Så der betalte vi 50 øre. Men det er de bare stoppet.

Synes du det er et godt boligforhold?

Speaker B

Ja så fint. Altså vi fik at vide at det var nyrenoveret. Det er det ikke. Og jeg tror måske at efter østrigsk standard så er det sådan rimeligt. Altså nyrenoveret det er pænt og rent.

Altså hvis man håndter det rent selvfølgelig.

Speaker A

I forhold til nogle af de rum nedenunder?

Speaker B

Ja i forhold til f.eks. Klejne som ikke er så lækkert. Så bor jeg i hvert fald rigtig godt. Meget tilfreds.

Speaker A

Hvad synes I?

Speaker B

Jamen altså vi bor i et lidt mindre hus hvor vi kun bor fem. Og jeg synes det er mega hyggeligt at bo der.

Fordi det er lidt mere et hus frem for det Signe bor i. Som er lidt mere en lejlighed. Jeg føler mig meget hjemme i at være der.

Jeg føler næsten at jeg er hjemme i Danmark. På nogle punkter. Ikke fordi at selve stilen er det samme.

Men det med at jeg bare kan være mig selv i at være der. Ja rammerne er lidt som en normal villa. Der er et køkken der er en stue der er et spisebord. Der er to værelser. Et toilet og et badeværelse.

Jeg synes det er dejligt. F.eks. efter tur på tirsdag eller et eller andet. Så er man selvfølgelig lidt træt af at bo der. Men generelt.

Speaker A

Fordi vi holder fest ved jer.

Speaker B

Fordi I ødelægger vores hus. Der er lidt meget at vaske en gang imellem. Men det tager man jo også med. Det er fair. Så har vi nogle gode fester. Jeg tager det sure med det søde.

Speaker A

Hvad synes du om det med at bo som mange der hvor i Bor?

Speaker D

Jeg er ret glad for det. Jeg boede samme sted sidste år. Og samme værelse osv.

Jeg synes faktisk det er ret fedt. Meget sjældent at man er hjemme uden at der ikke også er nogen andre.

Hvis man vil have selskab så kan man få det. Ud over i dag. Ud over i dag. Men meget sjældent er man helt alene.

For mig er det super fint. Jeg har mit værelse som jeg kan lukke døren ind til. Så det er ikke fordi jeg ikke kan være alene. Jeg kan ikke sagtens gøre det.

Men jeg kan også opsøge folk. Og for det meste er man bare sammen med hinanden.

Speaker A

Cool. Så går vi videre til arbejdsforholdet. Jeg har været lidt inde på det. Men i forhold til mængde af arbejde og lønforhold. Hvis vi lige starter med det.

Hvad synes du?

Speaker B

Jeg regner med at jeg skal arbejde hver dag. Så når der kommer en vagt med hvilken vagt jeg har fået. Så er det egentlig bare hvad for noget jeg har fået der overrasker mig.

Så der kan man ikke brokke sig over. Årh jeg har to år eller fire år i. Jeg kunne egentlig godt tænke mig at gøre

Og så lønmæssigt er jeg meget positiv over den gode løn. Fordi den var lort mit andre sted. Og jeg skulle betale rimelig meget.

Udover den løn jeg fik der blev også bare givet væk igen. Og jeg synes også at det er rart med de vagter vi har her. Det veksler meget synes jeg.

Jeg var fanget med de samme børn i fucking evigheder. I Sölden. Og jeg lavede det samme om og om igen. Her synes jeg at det veksler meget.

Det er hurtigt at der kommer fremskridt med børnene.

Speaker A

Hvad synes du Mie om mængden af arbejde og lønforhold?

Speaker B

Jeg vil sige at jeg har måske holdt fri sammenlagt i en uge mens jeg har været hernede.

Nu her er jeg også lidt mættet af at arbejde. Fordi vi arbejder så meget. Men på den anden side så er det også noget jeg selv har valgt.

At jeg jo gerne vil ned og arbejde. Som skiinstruktør og sådan noget. Men da vi kom hertil fik vi at vide at vi havde i hvert fald en uge hvor vi slet ikke skulle arbejde.

Så er man jo blevet lidt skuffet over at man ikke har fået den uge hvor man kan gøre alt muligt andet. F.eks. altså til andre skisteder. Og bare hygge lidt.

I stedet for at så skal man på arbejde fra 10 til 12. Og så kan man hygge fra kl. 12 af. Men der er man alligevel sådan lidt smuk.

Men jeg synes det er fint nok. Arbejdstid og sådan noget. Som er fri kl. 3. Altså i værste tilfælde.

Så det er jo ikke fordi det er slemt. Eller har også tid bagefter. Jeg tror vi er ansat til 34 timer i en uge. I gennemsnit.

Og det kan jo selvfølgelig ligesom veksle lidt. Men altså i år er jeg fint tilfreds med min løn.

Men sidste år der var det ikke helt det samme som jeg kan høre de nye få.

De får næsten dobbelt så meget som jeg gjorde sidste år. På mit første år. Det er vi heldige i år.

Også fordi man kommer og man er en af ingenting. Jeg kom hened og jeg regnede med at jeg måske tjente 2.000 kr. om måneden.

I danske kroner eller sådan et eller andet. Så der er jeg blevet positivt overrasket over hvor meget vi egentlig tjener.

Men jeg er også u i mavepustet da jeg hørte hvad I fik sidste år. Jeg fik sådan helt ondt af jer. På en eller anden måde. Det var helt vanvittigt. U hvor fik I så let.

Det var lidt en udgift faktisk at være henede. Og det kommer vi også an på hvordan man lever. Det var ikke umuligt at leve for den løn vi fik.

Men jeg tog selv fra min opsparing. Fordi ellers var jeg ikke nok.

Speaker A

Det var lidt rart da det skete sidste år.

Speaker B

Jeg tror at vi fik at vide i år at vi får en bedre løn fordi vi er så få der er kommet.

Speaker A

Ja altså vi arbejder mere.

Speaker B

Ja.

Speaker A

Cool. Så lige kort til jeres forhold til jeres chefer. I har været lidt inde på det der med at de er gode til at inddrage folk i fællesskabet og så videre.

Men sådan et mere professionelt forhold til jeres chefer. Hvordan synes I det er? Ja vil du starte sammen?

Speaker B

Ja altså det er sådan lidt forskelligt. Altså blandt de tre chefer. De er meget forskellige chefer.

Og en østrigsk mand som jeg til tider synes er super upassende super uprofessionel.

Super dårlig leder. Og en østrigsk kvinde som bare har styr på det. Og sådan en engelsk længere i valg som har bare fuld kontrol.

Og hun har altså ikke så meget i år. Det var hun sidste år. Ja og så en dansk mand som bare. Som man ikke rigtig ser som en chef.

Som er lige lidt mere sådan en del af fester. Ja. Og på den måde så får man ikke samme.

Sådan ansat professional. Eller ansat leder forhold. Altså det bliver sådan lidt udvisket. Fordi man så også fester sammen. Ja.

Og hvordan synes du det fungerer? Jeg synes. Altså. Jeg synes det fungerer okay.

Og jeg tror også at. Altså sådan jeg har lært ret meget af det der med at man bare er. Altså man gør tingene anderledes her nu. Altså. Det er ikke det samme som Danmark.

Og det er også okay. Jeg kan godt være i det. Det er slet ikke det. Men jeg tror ikke at det var. Altså. Jeg skulle jo ikke bede om det. Som mit sådan.

Fremtidigt job. Altså sådan at det var sådan et forhold jeg havde. Til mine chefer. Det var sådan. Ja. De. Det er lidt mere loose. Og det er måske også faget som bare er sådan.

Meget festpræget.

Speaker B

Så bliver det sådan lidt smusset. Og. Lidt skørt. Men jeg synes at det er bedre i år end det er oplevet sidste år for eksempel. Ja. Altså ja.

Speaker A

Hvad med jer andre?

Speaker B

Jeg synes det. Altså. Generelt meget enige med Signe. Men. Har lidt svært ved at have et professionelt forhold til vores danske chef. Det.

Jeg kan ikke helt tage det seriøst. Engang imellem. Men. Ja. Men. Altså. Mama Cathy er. Den ideelle chef vil jeg sige. Så.

Generelt tror jeg det er meget fint. Meget godt.

Speaker A

Hvad med dig Mie?

Speaker C

Jamen. Jeg tror jeg har lidt som Signe. Altså. Jeg. Jeg kan ikke rigtig mærke til at. De er mine chefer. På samme måde som jeg har gjort hvis jeg.

Altså sådan. Hvis jeg havde været hjemme i Danmark. Ja. Fordi at man bliver meget sådan. Ja. At man. Også fester sammen. Og man også er sammen i sin fritid også. Så sådan.

På den måde så. Bliver det bare lidt mere. Ligestillende hvordan man skal sige. Altså på den måde. Ja. Øh. Så sådan. Det er kun når de for eksempel holder møde om morgenen.

Hvor jeg lægger mig. Okay. De har lige lidt mere styr på det end jeg har. Ja. Men ellers. Mere ansvar. Ja mere ansvar også. Ja. Men ellers sådan.

Men Kathy er jo helt klart mere chef. Altså. Og meget mere. Og hun har ikke engang. Altså været der. Hun har ikke engang været her i så meget år. Og jeg synes også mere at hun er en chef for mig end de andre er.

Speaker A

Hvis vi vil snakke lidt om hvad der betyder mest ved jobbet hernede. Sådan. Eller også bare det at være hernede. På sæsonen.

Er det sådan om det er skiløbet eller om det er naturen eller kollegaerne eller fester eller. Hvad er det?

Speaker B

Jeg tror det er sådan lidt livsstilen. For mig. Ja. Ja. Altså. Man bor med sine. Helt vildt gode venner og man.

Har et mega fedt job og man kan stå på ski hver dag hvis man har lyst.

Speaker B

Det er sådan. Det er en god blanding af det hele rigtigt. Ja. Og det er bare sådan lidt loose. Ja. Altså sådan. Man kan bare. Der er ikke så meget alvorligt. Man kan bare hygge lidt rundt så man lige har lyst til og så. Ja.

Skal man lige på arbejde og så. Ja. Og så sådan. Ja. Det synes jeg også er vildt rart. Ja. Ja. Ja.

Speaker A

Hvad med dig Iben?

Speaker B

Hvad var starten af spørgsmålet?

Speaker A

Ja. Bare sådan hvad der betyder mest ved det at være her. Nå. Ved jobbet og det at være hernede.

Speaker B

Jeg synes det er meget belønnende det der med at lære at undervise andre og se fremskridt. Øh. Altså. Så. Og alt det andet er jo så bare en kæmpe bonus. Altså. Shit man.

Jeg er sur over. Jeg blev syg med influenza og jeg sidder ikke af rest for jeg er virkelig gerne ude og nyde naturen og jeg vil tage ud og pløve og ture men jeg vil bare få et hus til anfald. Ja.

Og det synes jeg det var en dejlig bonus hvor flot det er hernede. Skiløbet. Gør mig egentlig. Altså. Det gør mig faktisk ikke så meget at jeg ikke har mulighed for at stå så meget på ski.

Altså. Jeg kan virkelig godt lide det og jeg nyder at se fremskridt i mig selv på den måde. Men jeg har helt klart mest for undervisningen. Øh. Andre. Mm.

Speaker A

Sådan. Lige sådan skal jeg snakke om fest og alkohol. Hvor meget føler I det betyder for. Altså sådan hvor stor del synes I det er hernede?

Speaker C

Eller sådan. Altså jeg kom f.eks. Jeg kom herned og jeg slet ikke kunne lide øl. Det kan jeg nu. Og nu er jeg inde der og sådan. Uh vi skal jo have en kold øl efter arbejde og sådan noget. Ja. Øh. Så sådan. Altså. Jo det er her en stor del men.

Altså. Ja. Jeg synes også vi er sammen på mange andre måder end bare at drikke. Altså det der med at vi bor sammen og sådan noget. Så på det. I de punkter er vi jo også sammen. Ja. Men. Ja. Det kan netop både være.

Altså sådan for festens skyld. Ja. Men det er også tit bare lige sådan. Efter arbejde. Og så vender man den i sådan. Ja. Så hygger man bare lige. Så tager man bare en øl. Ja. Men jeg kan klart. Altså.

Da jeg kom hjem sidste uge så havde jeg ikke hørt noget. Så der var der en lang tid hvor at jeg kom hjem fra arbejde og så havde jeg bare sådan lyst til. Så tager man. Nu skal jeg sådan der. Nu skal jeg bare lige have en øl. Ja. Altså sådan. Så tager man den lidt mere hjem.

Så på den måde så. Altså der. Og det skræmte mig sygt meget. Altså. Ja. Det er ikke fordi at jeg gjorde det. Altså jeg kunne godt lade være. Det var ikke sådan at jeg tænkte. Shit jeg er blevet alkoholiker. Men.

Men jeg tror også til det der fællesskab om. Ja. Lad os lige sætte os op på Kuhbar og lige nyde en øl. Nyde en Cuba Libre eller et eller andet. Og så bare lige sidde og være lidt sammen om det.

Ja. Og så. Altså sådan. Så det behøves jo ikke at være fordi at nu skal vi bare feste og sådan noget hver gang. Det er jo også bare for hyggeligt. Det kunne i princippet også godt være en kop kaffe. Ja. Men jeg tror bare at der er en kultur. Ja. Hvor at. Du ved man sætter sig op på en bar og så drikker man en øl. Og sådan. Ja. Altså jeg føler heller ikke at det er alkoholen der fylder. Det er bare. Det kommer med. Ja. Vi kunne lige. Jeg synes at det er godt at drikke kaffe.

Så ja. Og så har de også bare sådan. For eksempel når vi sidder og drikker turbomælk om tirsdagen altså sådan. Det er fucked up.

Så bliver der bare lavet lidt sjove traditioner ud af det synes jeg. Altså sådan. Ja. Ja. Ja. Der er klart nogle ritualer og sådan traditioner omkring. Der er sygt mange traditioner. Ja.

Speaker A

Men hvad synes I om. Altså sådan. Fester I mere her end I gør derhjemme? Ja. Altså hvad synes I om at mængden af fester og festerne og så videre. Betyder det meget for jer hernede eller.

Speaker D

Jeg synes egentlig. Altså hernede der passer det mig fint. Og jeg kan godt tage på arbejde og have sovet ret lidt og måske have det lidt dårligt eller være lidt bagstiv og sådan.

Men jeg har aldrig gjort det hjemme. Altså sådan. Det kunne ikke falde mig ind. Jamen altså sådan.

Man gør det bare lidt. Jeg giver mig lidt mere lov til at være. Altså seriøs på en god måde hvis man kan sige det sådan. Altså sådan. Derhjemme i Danmark der er altså sådan.

Jeg kan godt være lidt for seriøs nogle gange. Altså sådan. Det med at så skal jeg op på arbejde klokken seks eller sådan noget. Og så skal jeg ikke gå ud dagen før og sådan. Men hernede sådan. Altså.

Jeg synes det er nemmere at give sig selv lov til at være lidt mere useriøs. Selvom man. Også i hverdagen. Ja. Og man så stadig kan gå på arbejde dagen efter og gøre et godt arbejde. Ja ja.

Jeg føler heller ikke det går ud over sådan. Nej det føler jeg heller ikke. Altså selvfølgelig kan man jo sådan. have det lidt dårligt og sådan. være lidt træt måske. Men så synes jeg. Det med at komme op på bjerget og.

være omringet af sine kollegaer og. Ja have en gruppe og sådan noget. Så hjælper det meget på at. Nå så har jeg det ikke dårligt mere. Så gemmer jeg det lidt væk. Og så kommer det tilbage måske senere på dagen.

Ja. Ja. Det går lidt væk når man kommer op og sådan.

Speaker A

Kommer i frokostpausen.

Speaker D

Ja. Og så er det lidt hårdt at komme op igen. Ja. Ja. Altså jeg tænker at hvis. Hvis det havde været noget man følte. Altså sådan gjorde at man ikke kunne passe sit arbejde.

Så havde man jo ikke gjort det. Nej. Eller hvis det var fordi at man havde det fuldstændig. frygteligt og var. syg-agtigt efter. Så. Så. Så havde vi.

Så havde man jo ikke gjort det. Nej. Men man har ikke muligheden for at bare blive liggende i sin seng. Nej. Og så gør man det bare lidt. Ja. Og så bliver det også sådan lidt. Selvfølgelig-agtigt at hvis man har det dårligt. Altså sådan.

Så er det ens egen skyld som er du sådan. Ja. De er ude med det-agtigt. Ja.

Speaker A

Hvordan føler I at. Jeg havde lige nævnt lidt det der med at I. Man sætter sig på arbejde efter en. Eller efter arbejdet med en øl. Og så snakker dagen igennem sådan noget.

Men hvad føler I sådan en fest og alkohol betyder for fællesskabet hernede? Er det en stor del af fællesskabet og. Og så videre?

Speaker B

Både og. Ja. Jeg synes at. Der er. Altså. Der er virkelig meget fællesskab omkring at. Det er det man gør mange aftenerne for eksempel. Og så er der. Også. Altså. Det er sådan lidt. Halvdelen af tiden føler jeg bare at vi er derhjemme og laver aftensmad sammen.

Og hygger os ser en film eller spiller et spil. Eller. Altså der er bare fællesskab omkring begge dele.

Speaker C

Og jeg er også sådan. For eksempel altså. I tirsdags til torsdag til torsdag der var jeg. Altså. Virkelig træt. Så jeg sådan. Var måske med en time eller sådan noget. Og før jeg gik i seng.

Så selvfølgelig var. Altså. Folk siger. Hvor var du henne i går? Og så er jeg sådan. Jeg gik sgu i seng. Så er jeg sådan. Nå okay fint nok. Og så er det sådan lidt videre-agtigt. Ja. Så det er ikke fordi.

At man bliver set ned på hvis man ikke er ved. Nej. Øh. Og det. Altså sådan. Det synes jeg der er rart. Ja. Så har de andre det jo bare er sjovt. Og så hører man lidt om det dagen efter. Og så er man sådan. Ja.

Og. Jeg føler i hvert fald ikke de er sådan et. Sådan. Det er ikke et stort gruppepres. Nej. Der er måske. Hvis man. Ligger og sover sig i sin seng. Og folk er på vej. Og siger. At. Der kommer måske en eller to. Og sådan der.

Hey skal du ikke med? Ja. Ja. Det er ligesom rart og sådan. For. For en inkluderet. Ja. De vil ikke have. Jeg tror ikke.

Der er en forskellig måde at man lige kan sådan præsentere den på. Og nogen får det måske ikke præsenteret og sådan lidt. Du skal med. Og nogen spørger måske lidt mere. Ja.

Så. Altså. Jeg tror i hvert fald aldrig at jeg fik det som sådan et pres at jeg skulle. Overhovedet ikke. Man gør det hvis man har overskud og har lyst og. Ja. Ja.

Speaker A

Er du enig?

Speaker B

Altså da jeg kom herved var jeg meget sådan. Shit det fylder meget. Og synes det var meget overvældende. Men nu kan jeg mere se sådan. Det er ikke nødvendigvis det. Det var bare meget.

Meget chok. Fordi. Så meget festede jeg heller ikke før. . Men ja.

Nu kan jeg godt se det der med at man hygger med at lave aftensmad og sådan inden alkoholen træder ind. Ja.

Men jeg synes det er lidt sygt at det er sådan. Man er nødt til at kalde en normal dag for hovedtak. Men hvordan egentlig når det er. Altså fordi umiddelbart er sølvn jo mere fest.

Ja men det var meget. end lofer. Og jeg kan ikke. Jeg. Jeg er ikke til sådan noget mega høj musik. Så der var jeg meget ude fra fællesskabet fordi de to.

Altså vi boede rimelig langt væk fra byen så man skulle sådan aktivt tage derhen. Og det. Det brugte. Altså folk de kom jo knap nok ud af deres uniform. Vi var nødt til at tage skiftetøj med for vi måtte ikke være i uniformen.

Så. Det. Det. De gik jo bare meget mere ud af at tage i byen. Her er det meget mere hygge.

Speaker D

Og der var det meget sådan druk?

Fordi jeg ville bare umiddelbart tænke. Altså søg den som mere fest. Ja ja det var det også. Og du også. Skal man selv gøre det til? Ja ja det var det helt klart også. Jeg synes ikke det var hyggeligt derhenne. Og jeg synes ikke det var sådan. Der var den samme form for fællesskab.

Speaker B

Det handlede egentlig bare om at være bagstiv næste dag. Ja. Ja. Så det var måske bare lidt mere for festens skyld. Ja. Og ikke så meget for fællesskabet. Nej. Og ikke så meget for selskabet. Ja.

Speaker A

Nu nævnte du det med uniform. Med at I skulle skifte der. Hvordan har I det med at have uniform på her? Føler I jer godt tilpas i uniformen? Kan I godt lide at have uniform på? Og så videre.

Speaker B

Ja jeg kan også. Ja jeg kan godt lide uniformen. Ikke fordi jeg kører ned ad bjerget så føler jeg at jeg er rimelig dårlig til at stå på ski. Men ellers. Alle andre tidspunkter så synes jeg godt om at have den på. Ja.

Speaker C

At der måske er lidt flere øjne der kigger efter en hvis man kører på ski eller et eller andet. Ja man er sådan lidt til at bevæge sig. Hvis man lige er sådan der. Wow der var tæt på at falde. Ja. Hold da op du. Det er ikke at falde når jeg har det her.

Ja. Men ikke sådan ellers tror jeg. Nej. Det er ikke noget altså jeg tænker ikke over det. Nej. Man får lidt øje i det hvis man bare. Jeg tror lige så meget at det er sådan en. Du ved børns nysgerrighed. Ja.

Ja ja ja. Jeg tænkte meget over det i starten kan jeg huske. Ja. At sådan. Nu skal man opføre sig måske lidt pænt for at gøre et godt indtryk eller sådan noget. Altså sådan. Men.

Der er jo også klart et. Ja ja.ansvar på noget og man har den på. Ja. Altså sådan. Man er ligesom ansigtet udad til. Ja. Så der er nogle ting man ikke gør. Ja. Altså sådan. Ja.

Men er det den omvendte reklame på en eller anden måde? Ja. Er det ikke at det er fordi man skal lave om på sig selv? Overhovedet ikke. Hvis bare man opfører sig fuldstændig normalt og sådan overvælt. Ja så man.

Som man også måske. Som jeg i hvert fald også ville gøre hvis jeg bare havde været lidt privat i tøj. Ja ja ja. Det er for satan.

Speaker A

Jeg har sådan lige sådan et hurtigt spørgsmål her. Tror. Sådan har I tænkt langsigtet når I sådan har valgt at tage på sæsonen og sådan i forhold til jer så har I tænkt jeres fremtidige karriere og så videre og personligt og føler I at det giver noget personlighedsmæssigt og karrieremæssigt sådan i fremtiden det med at arbejde her og være på sæsonen?

Speaker C

Mmh. Altså jeg tror for mig handler det meget om jeg er sådan jeg er måske ikke det mest udadvendte menneske sådan når jeg skal møde nye folk. Men det synes jeg

at det har lagt. Altså sådan jeg er blevet meget mere udadvendt af at være her med og også det der med at jeg får andre sprog ind det giver måske lidt flere muligheder

at man kan snakke lidt mere flydende tysk end man kunne i forvejen da man tog hjemmefra og. Jeg tror heller at sproget har været sådan ret meget for mig noget jeg har tænkt over

at det var sådan en egenskab der godt gik. Ja. Også fordi jeg har aldrig været god til sprog. Altså sådan engelsk og tysk i skolen jeg havde det. Altså sådan jeg gad ikke at møde op

fordi det interesserede mig bare ikke. Fordi sådan det er jo bare ikke. Det man lærer i skolen er bare overhovedet ikke det samme man skal ud og bruge. Så sådan for mig var det lidt irrelevant på en eller anden måde.

Men det at sådan man bare prøver sig lidt frem snakker lidt måske er det rigtigt måske er det forkert men altså sådan så lærer man at snakke det på den måde.

Speaker B

Det synes jeg det er virkelig rart. Ja. Så tror jeg bare der er en masse sådan sidebonusser. Altså for eksempel at man har ret meget ansvar. Altså mere end man måske ville have

på et arbejde derhjemme. Altså der ville man måske ikke lige stå alene med et ansvar for 12 børn på et bjerg. Eller sådan i skolen. Ja. Altså de kunne jo fucking dø. Det ville man jo ikke. Altså man ville jo altid være flere om det. Ja.

Så jeg tror sådan personligt tror jeg i hvert fald også jeg vil ærligt indrømme at jeg valgte det her fordi jeg tænkte ud i fremtiden. Det har jeg en dårlig tendens til

at bare tænke langsigtet. så jeg valgte jobbet fordi det skulle stå på mit CV så jeg kunne søge ind og 100% få min plads som fysioterapeut. Ja. men

ja det sproget jeg har længe gerne ville lære tysk. Jeg har gjort meget for at lære det og det er aldrig rigtig hængt ved. Altså jeg gik på en fucking tysk efterskole. Jeg lærte det ikke en skid. men henede

der der er det kommet meget nemmere til. Stadigvæk skuffet over at jeg ikke har lært så meget som jeg håbede på men det er meget bedre.

Speaker A

yes ja sådan i forhold til det at være henede føler I føler I det er at I er det er jeres normale hverdag nu sådan mens I er henede føler I at I er på arbejde føler I at det er en ferie og sådan hvordan hvordan vil I selv beskrive jer henede vil I synes I er I en del af de lokale nu eller er I turister

eller hvordan ser I jer selv sådan hvis I skulle prøve at tænke lidt over det?

Speaker C

Altså man taber lidt ud af alt det der foregår derhjemme. Jeg er meget lidt i kontakt med dem derhjemme. Jeg befinder mig ret godt i at være altså jeg føler lidt det er sådan en bobel vi har hernede. Det er sådan lidt ferie agtigt. Ja altså jeg kan virkelig godt glemme nogle gange at der er en verden udenom os og udenom Lofar fordi det er bare hele ens hverdag og det er når man er fri og det er

når man altså fra man står op til man går i seng nærmest er det jo altså hvis man var derhjemme så ville man jo ikke altså kun være

og søge folk andre steder eller eller sådan et eller andet tage stalking eller sådan noget så man er bare meget sådan ikke afskåret for jeg tror også godt man kan opsøge altså sådan andet

og man kan jo også godt være mere investeret i det der foregår derhjemme for eksempel. Jeg har ikke det store behov. Eller jeg tror bare at man taber lidt ind i det her og så er man meget bare i det her. Ja. Tror jeg jeg har det i hvert fald.

Ja jeg har stadig kontakt med dem derhjemme men altså der har jeg bare sagt at nu er jeg hernede så jeg ringer til jer

hvis jeg har et behov for at snakke med dem derhjemme fordi det med at sådan skulle tænke på jeg skal både være hernede men jeg skal også stadig lige have det ene ben i Danmark agtigt på en eller anden måde. Ja.

Sådan det vil jeg få stress af. Så sådan altså sådan der har jeg bare sagt nu er jeg fuldstændig investeret i at være hernede og så må jeg tage alt andet når jeg kommer hjem igen. Ja. Øh så sådan

for mig er det også altså virkelig fristet at være hernede og fordi altså derhjemme kender mine forældre jo nærmest alle mine venner og sådan de er også altså en del

af den sådan ja den omgangskreds jeg har derhjemme men hernede er sådan der er det lidt mit eget space på en eller anden måde. Ja.

Speaker D

Jeg har ikke været på højskole men jeg kan forestille mig at det er lidt af det samme at man sådan bare er 100 procent investeret i et sted og sådan. F.eks. da man også var på efterskole. Ja.

Ja. Altså sådan der var man bare investeret i at være der at være til stede øh og så engang imellem så kom vi jo hjem på weekend og så var man investeret i at være der men jeg altså sådan

ja. Her er det ikke en mulighed at være hernede.

Speaker C

Nej præcis så man er bare investeret i at være her hele tiden. Ja.

Speaker A

Hvis I sådan skulle altså beskrive jer selv her sådan jeres sådan position i Lofer hvad er I? Er I turister eller er I ude at rejse? Er I altså er I lokale?

Speaker B

Jeg tror det er meget svært at sådan sætte ord på for jeg vil ikke rigtig kalde mig for lokal men jeg er meget mere bekendt med det end en turist så jeg vil jeg føler sådan lidt selvtillid i at gå rundt i forhold til en turist der bare sådan uh hvor er vi henne? så jeg vil heller ikke rigtig kalde det for en ferie fordi som jeg sagde tidligere jeg regner jo med at have arbejde stort set hver dag så jeg jeg kommer jo ikke ud af Lofer sådan rigtig så. Det er lidt et second home. Ja. Altså jeg føler mig hjemme når jeg er her så er det sådan mit hjem og min hverdag.

Speaker A

Eller bliver det sådan mellemting mellem en lokal og turist?

Speaker B

Det bliver lidt en mellemting ja for man er jo ikke Det er hele tids lokal. Ja men jeg føler at hvis jeg skulle være lokal så skulle jeg have min base altså så skulle jeg bo her fast og der er man sådan lidt sådan en sæsonarbejder. Ja. Altså man er lidt begge steder. Ja.

Speaker A

Ja så til sidst her vil jeg egentlig gerne snakke lidt om jeres billeder bare lige hurtigt tanken bag.

hvis du starter?

skønt billede er det er en frokostpause på bjerget?

Speaker D

Det er det nemlig.

Speaker A

Hvor folk sidder med en masse skilærer, der sidder med madpakker. Ja. Hvad er sådan begrundelsen til at du har valgt det her?

Speaker D

Jeg tror at det er altså lige der i frokostpausen altså sådan man er på arbejde man har lige en pause man er på arbejde men man snakker om alt mellem himmel og jord og festen i går og hvad skal vi i morgen der er meget sådan fællesskab i sådan den der frokostpause Ja. i Kinderland hvor at at ja jeg det er i hvert fald sådan

sådan peak-minde altså der føler jeg mig bare helt godt tilpas og der er man både på arbejde og ikke på arbejde så jeg tror det beskriver sådan rimelig godt sådan det hele har med at det der med at man både er kollegaer men også venner ja så sådan det bliver bare alt i én på en eller anden måde

i den frokostpause ja ja det tror jeg

Speaker A

Man er på arbejde men lige der har man ikke lyst til at være andre steder.

Speaker B

nej nej og man er sådan man håber lidt at den der pause bare går rigtig rigtig langsomt fordi ja der er man bare ja der er jeg i hvert fald bare virkelig tilpas.

Speaker A

Så tager vi dig i Inge.

Speaker B

ja jeg har et billede af mig der sidder i liften med to af de sødeste tyske piger jeg har valgt billedet fordi altså det er min hverdag det er det der fylder det mest det er min dag det er at være sammen med de her børn som jeg underviser og skabe sådan gøre deres ferie bedre og give dem kerneminder

men det er jo ligesom også dem der giver mig kerneminder altså jeg har det jo også sjovt jeg har bare lidt mere autoriteter end dem øh ja og det

altså grundlæggende bare det jeg nyder mest ved at være hernede det er at undervise de her skide børn ja skide børn det er det jeg nyder allermost ja

Speaker A

har du sandt det herinde. Ja det minder ret meget om det første ja.

Speaker C

men ja altså jeg tror jeg har meget de samme holdninger til altså hvad Signe sagde tidligere det der med at i frokostpausen er man bare samlet om noget

men man behøves ikke at være altså sådan på arbejde og ja jeg hviler ret meget i de der frokostpauser fordi der ikke er børn og jeg er sammen med sine venner og kollegaer ja på en lidt anden måde.

Speaker A

Perfekt tusinde tak!

7.3. Appendix 3: transcript focus group interview 3

Speaker A

Skål. Dejligt at i ville være med til sådan en omgang.

Speaker C

Altid.

Speaker A

Hvis lige hurtigt en lille introduktion til jer selv. Hvor gamle I er og hvad I laver i Danmark og hvor mange sæsoner I har været på. Hvor meget har I været i Lofar, hvis du vil starte?

Speaker C

Ja. Jamen jeg har jo

Speaker B

Hvad hedder du?

Speaker C

Jeg har et navn, det hedder Niels. Jeg er 30 nu. Og P.T. så er jeg jo controller. Så fuld tid.

Og jeg har været på. Det må være to hele sæsoner i Lofer. Og så har jeg nok været der i efterfølgende 3-4 uger, over 3 år i uge 7 hvert år. Ja. Nogle gange 7 og 8. Ja. Men ellers ja

Speaker A

Og hvornår er det du sidst har været dernede?

Speaker C

Jamen så var jeg der sidst. Dengang corona brød ud. Jeg nåede lige at komme hjem, inden det startede. Ja. Det var sidste sæson. Og grunden til jeg havnede i Lofer, det var på grund af personlig udvikling.

Speaker A

Hvem er dig?

Speaker B

Jeg hedder Peter. Jeg er 26 år. Ja. Det var lige for usikker. Og jeg studerer lige nu.

En kandidat i Global Development Studies. Og har et fritidsarbejde ved siden af. Jeg har været i Lofer.

En sæson. 2018-19 måske. Fuld sæson. Med minus 3 uger. På grund af brækket kraveben.

Jeg valgte ikke specifikt Lofer. Men jeg valgte at blive skiinstruktør helt tilfældigt, jeg har ikke stået mega meget på ski inden. Jeg havde nok stået 6-7 uger inden.

Altså forholdsvis lidt, tror jeg, i forhold til den gennemsnitlige skiinstruktør. Men stødte på. Jeg var på tur i Australien. Og så stødte jeg på et firma der hed Snowminds.

Der overtalte mig til, at det kunne være sjovt. En god måde. At være aktiv og rejse på. Samtidig med at man har en form for arbejde. Så det var nok derfor jeg blev.

Speaker A

Hvordan stødte du på Snowminds i Australien?

Speaker B

Ham der har det. Kristoffer han lavede sådan en tur hvor han tog rundt. en jordomrejse for at lave sådan nogle pop-up ting. Jeg havde lige fået en operation i foden.

Så jeg lå egentlig bare. Og fandt ud af, om man ikke kunne lave noget spændende. Og så så jeg bare, at der var noget. Et eller andet med noget aktivitet. Et eller andet. Noget ekstrem sport. Et eller andet. Hvor de gav gratis bajer. Så tog jeg til det med en makker. Og så havde jeg.

Så syntes jeg egentlig, det ville være lidt fedt. Han fik overtalt mig til det. Det kunne være en god idé. Og selvom. Jeg var bare lidt bange for, om jeg havde ski niveau til det, det var okay. Ja.

Speaker A

Og hvad er sådan. Var det noget, du overhovedet havde tænkt på inden? Det der med at blive skiinstruktør?

Speaker B

Nej. Jeg har altid syntes, det var fedt at stå på ski. Altid. De gange, jeg har været afsted har jeg egentlig syntes, det var sjovt. Og jeg manglede noget at lave. Så den mulighed.

Den ligesom var der, så tænkte jeg, det kunne være sjovt.

Speaker A

Men. Altså, hvordan er du blevet introduceret til at stå på ski? Har det været med familie?

Speaker B

Ja, det har jeg været med min farfar. Jeg har stået på. Eller min far sidder i familien. Jeg har stået på ski. Og så gjorde vi det. Ja. Måske 6-7 år i streg. Og så fik jeg jo på et tidspunkt to brødre.

To mere brødre. Og så stoppede vi. Det blev lidt for meget. Så. Så det var jo også sådan. Min sidste skitur, inden jeg blev instruktør. Det var måske sådan noget. 4-5 år inden måske. Så det var. Ja.

Speaker A

Hvad med dig? Hvordan er du blevet introduceret til at stå på ski?

Speaker C

Jamen, det gjorde jeg ved, at der var nogle kammerater, der prikkede mig på skulderen. Så sagde de, at det her UngJAM, sådan en ungdomsorganisation i Nordjylland. Skal vi ikke tage på det? Så var det i.

Hvad har det været? I 8. klasse. At vi var med på sådan en ungdomstur der, fra 8. og 9. klasser. Og så. Jamen, så blev det. Egentlig. Det blev så fast.

Så var jeg med på den tur. 2 gange som deltager, og 3 gange som ung leder. Øh. Og så. Jamen.

Det er egentlig det eneste. Jeg har ikke været på skiferie med familien, eller noget som helst. Så jeg nåede at stå på ski 5 uger, inden jeg tog instruktøruddannelsen. Ja.

Og så havde jeg egentlig bare tænkt, det kunne fandme være sjovt. Og det kunne fandme også være en udfordring. Ja.

Speaker A

Kan du tænke på nogle bestemte personer, eller nogle oplevelser, eller noget der har gjort, at du lige tænkte, at det var. Skiinstruktør, du skulle være?

Speaker C

Jamen, jeg mødte jo også Kristoffer.

Ja. Jeg kender ham, han var jo med på den der UngJAM-tur, som instruktør dengang, før han havde startet business.

Speaker A

Okay.

Speaker C

Og så dengang jeg var afsted på sidste uge der, så startede han business, og så tænkte jeg, nå, jamen jeg kender ham jo. Så kan det jo være, at jeg kan få en nem billet ind. Ja. Det var sjovt.

Speaker A

Og det virkede. Så tog du så kontakt til ham?

Speaker C

Ja, så spurgte jeg ham, hvad. Og hvad kraven var, og sådan noget. Nå, men han sagde, at jeg skulle bare sende en ansøgning. Så skal vi nok kigge på den.

Speaker B

Fedt. Han er virkelig også en sød mand. Ja.

Speaker C

Han er virkelig flink. Ja. Det må man sgu sige.

Speaker B

Ja.

Speaker A

Du nævnte kort, at du ikke selv valgte specifikt Lofer.

Speaker B

Nej, det gjorde jeg faktisk ikke. Det var meget en tilfældighed. Apropos mit lave skinniveau. Så jeg skulle rigtigt have været til Badgastein. Nej, ikke Badgastein. Et eller andet så.

Og så bestod jeg ikke min skieksamen. Og så kunne man ikke tage til det specifikke sted, hvis man ikke havde været på skieksamen. Så var der to muligheder.

Og så sad jeg med Kristoffer. Og så sagde Kristoffer, at han havde været i Lofer. Og han synes. Han beskrev det, kan jeg huske. Det var meget som en lille familie.

Og så var der noget andet, der var lidt større og lidt mindre personligt. Så ud fra de to beskrivelser, valgte jeg altså til Lofer.

Speaker A

Hvad med dig, Niklas? Hvordan havnede du i Lofer?

Speaker C

Fuldstændig tilfældigt. Ja. Det blev trukket dengang, inden vi nåede ned og tage uddannelsen. Ja. Og så havde vi tænkt, hvem der skulle til hvilke destinationer. Så nåede man lige at tænke, fuck, det er lille.

Speaker A

Jeg husker faktisk den første dag, jeg havde på bjerget, der var der kun sne på pisterne. Fuldstændig grønt og brun uden for pisterne. Og vi var bare sådan, nej, nej, nej, nej. Hvad er det, vi har begivet os ud i? Shit, det bliver en lang sæson.

Speaker C

Men vores første uge, der var det, at lifterne lukkede. Ja. Det var der også for mange. Så kunne vi ikke komme op.

Speaker B

Og den første, jeg tror, det var to-tre uger inden sæsonen, før man kunne køre det ud, så var det dalstykket var lukket, fordi der var ingen sne.

Speaker C

Ja, sådan havde vi det også. Forfærdeligt.

Speaker A

Cool. Hvis vi går lidt videre, så vil jeg gerne snakke lidt om kulturen i Lofer og det at være dernede. Og snakke lidt om det lokale i Lofer.

Hvis du vil starte, Niklas, hvor meget tid og energi du har brugt med lokale, har du lokale venner?

Speaker C

Jeg vil ikke sige lokale venner, men jeg har lokale kollegaer. Men lokale har jeg jo ikke brugt tiden på.

Men man brugte da meget tid med kollegaerne dengang. Og så er det jo, det spænder jo vidt, men de er flinke, de lokale i Lofar. Ja.

Speaker A

Og hvor, de gange du så snakker med lokale, hvor er det så, du møder dem henne og snakker med dem?

Speaker C

Jamen, så møder jeg dem ude foran skiskolen eller på baren. Ja. Det er de steder.

Speaker B

Ja.

Speaker A

Hvad med dig, Peter, hvis du tænker tilbage?

Speaker B

På om jeg kendte nogen?

Speaker A

Ja, bare sådan, hvor meget tid du har brugt med lokale, og hvor meget du har snakket

Speaker B

med dem? Sådan mere og mere. Mit tyske var ekstremt dårligt i starten.

Så jo sæsonen gik, og man også godt kunne snakke på modersmålet med de lokale, så

blev det mere personligt. Jeg kan huske, der var en mand, der troede, en ældre herre, der fandt, på en eller anden måde troede, at jeg var fugleinteresseret. Så tit, når

vi sådan så hinanden, så snakkede vi lige om nogle fugle. Det var som udgangspunkt ikke en, jeg kendte eller havde noget forhold til, men det blev

i hvert fald en ting. Og ellers så lærte man også bartenderne at kende, når man skulle

have en lille en. Så ja, og også generelt, så synes jeg, at man kommer lidt tæt på hinanden,

når man startede ofte i morgenen med at gå forbi slagteren, og de lærte jo hurtigt, hvad man gerne vil have. Ja. Men man bestilte oftest, så på den måde fik man jo også et personligt forhold til nogen af

de her, der også har arbejdet for en form for service.

Speaker A

Ja. Hvordan synes du, sådan, ja, kulturen er, og hvordan synes du, de lokale er? Var det nemt at sådan snakke med dem?

Speaker B

Helt vildt. Det er, jeg synes godt, ja, altså, som sagt, man får virkelig hurtigt et personligt forhold til mange. Det bliver ikke så service-minded i den forstand, at det er, at man skal være

en kunde i hvert fald, hvis det er i forhold til nogle af dem, der også arbejder i servicebranchen. Så det bliver hurtigt et personligt forhold, man får til nogle af de lokale, og som også har det samme koncept, som de prøver for den her vinter-ski-by til at køre.

Speaker A

Ja. Hvad tænker du i forhold til det, Niklas? Synes du, det var nemt at komme ind på de lokale?

Speaker C

Der var meget åbenhed og velkommen stemning. Det er ikke ligesom, hvis man tager ud til en jysk fiskerby ude ved vestkysten, hvor det måske er lidt lukket. Der synes jeg, det var meget åbent at komme ind. Hvis man havde snakket med dem, så havde de helt sikkert også spurgt ind til en selv.

Speaker B

Men jeg tror også, det er deres interesse, også at få skabt sådan en stemning, hvor at det bliver, altså, det bliver nogle personlige relationer, man får, at det ikke føles som man er fremmedgjort heller ikke, fordi de skal være sammen med nogen, der er der typisk i nogle måneder om året. Og ligesom have den her by til at fungere. Så ja, jeg tror da helt sikkert også, de bruger kræfter på, nogle af de lokale på at skabe nogle tætte relationer.

Speaker A

Ja. Tror du, det har noget at gøre med sådan, at de ved jo ikke, at du skal være der hele vintersæsonen? Eller tror du, at de er sådan over for alle? også turister?

Speaker B

Det ved jeg ikke. Jeg tænker umiddelbart, at det der måde, at når man nærmest ser, nogle af dem ser man jo hver dag i et halvt år. Og det samlede mål, det er jo, at det er jo, den by bliver jo primært brugt, det er jo ikke fordi, der er nogle store erhverv i Lofersom sådan, den bliver jo primært brugt til en form for turisme. Så det handler for den her by primært om, at få turismen til at fodre. Hvis de er godt klar over, at vi er her, så er det jo, at vi er her. Med det samme formål. Så hvis man har nogle relationer til hinanden, så tror jeg generelt, bare hjælper på det mål.

Speaker A

Har du nogle tanker omkring det? Tror du, der er forskel på, hvordan de imødekommer folk, de ved skal være der og arbejde der og turister?

Speaker C

Det tror jeg egentlig ikke. Jeg tror egentlig bare, de er meget venlige og ja, det virker som sådan et lille hyggelig landsby samfund derude.

Som egentlig bare er glade for, at der kommer nogen og lægger nogle penge og ja. Bare man behandler byen ordentligt, så tror jeg også, den behandler en godt.

Speaker A

Ja. Sådan i forhold til, hvordan I har set jer selv i byen, mens I har været der.

Så skulle jeg prøve at sætte ord på, om I så jer selv som turist eller så jer selv som lokale? Eller hvordan opfattede I jer sådan her? Hvordan opfattede I jer selv, hvis I tænker tilbage på det, mens I var dernede og boede?

Speaker B

Ja. Først, vi havde jo en adresse, eller jeg havde en adresse registreret. Så sådan lavpraktisk, så følte jeg jo, at det var der, jeg boede. Fordi det var der, hvor min post kom til.

Jeg var registreret borger, så jeg følte, at jeg boede i den by. Og jeg var en, hvad hedder man på lokker? Lofergenser, ja i de måneder.

Speaker A

Hvis du skal tilbage på, hvordan du følte, følte du, at du var lokal på samme måde, som dem, der var født og opvokset der? Eller hvordan ville du beskrive det. Det var vel også på en eller anden måde en rejse? Eller hvordan så du sådan hele situationen?

Speaker B

Jeg tror ikke, jeg følte mig. Jeg synes, eller jeg havde fornemmelsen også, at hvis der var nogen, der var sådan born and raised lofer, så var der også en anden form for vibe indbyrdes med dem i forhold til os.

Kan man beskrive det? Jeg tror jo, at selvom man prøver at blive integreret i bylivet i lofer, så er det jo svært for nogen, der kun lærer det en enkelt gang, at få de samme forbindelser til de lokale, som dem, der også bruger sommeren, for eksempel, og har deres liv og familie i lofer.

Speaker A

Ja, og hvad tror du, du. Hvis du skal på, skal tilbage sådan. Føler du, at det var en rejse?

Speaker B

Altså, det er klart, som jeg også nævnte tidligere, at jo bedre mit tyske blev, jo mere føler man sig også. Altså, det bliver på en eller anden måde mere turistet, når man ikke snakker det lokale sprog.

Så jo bedre man er i det, jo mere kan man også opsnappe nogle dynamikker, for eksempel. Så det har hjulpet klart i løbet af sæsonen, synes jeg.

Speaker A

Hvad tænker du, når du har været dernede? Har du været lokal? Har du været turist?

Speaker C

Jamen, min holdning det der er, at man bliver sgu aldrig lokal. Fordi nu kommer jeg selv ud fra en lille landsby, og der bliver man heller aldrig lokal, selvom man er flyttet til. Men man kan godt føle, at det er ens by, men man skal også have respekt for alle dem, der har boet der alt sin tid. Så lokal, det bliver man sgu ikke. Nej. Men turist, det var vi heller ikke. Det ville jeg ikke sige.

Speaker B

Det må man ikke glemme hyggen. Nej, det har vi sagt.

Speaker A

Og så, Peter, du snakkede lidt om det her med sproget, med det tyske. At det også betyder lidt i forhold til at komme ind på de lokale.

Speaker B

Og dialekten også. Så nogle af dem har meget østrigsk-tysk dialekt. Ja.

Speaker A

I sagde i starten, når du snakkede om, at du ikke var så skarp på tysk til at starte med, hvor nemt det var for dem til at snakke engelsk. Hvordan synes du, det var en god forståelse på, at du ikke snakkede tysk?

Speaker B

Jeg havde fornemmelsen, at de helst ville snakke tysk. Og det var egentlig også meget fint. Vi har en. I daværende tidspunkt var der en chef, der insisterede på, at hun kun ville snakke tysk med en og skrive sms'er på tysk.

Det er en fin måde, at man bliver tvunget ud til at begå sig. Det kan godt være, at. Jeg havde fornemmelsen generelt bare, at så længe man prøver.

Det kan godt være, at du ikke rammer de korrekte verber og bøjninger af ordene. Men så længe du prøver, så føler jeg, at de også prøver at tage både imod dig.

Både de lokale og dem, der også arbejder i samme skiskole.

Speaker C

Det var en flink tvang. Hvad siger du? Det var en flink tvang. Ja.

Speaker B

Ej, men det. Jeg synes, at det er et fint princip at sige, at så længe du bare prøver at give noget af dig selv, så vil vi også gerne hjælpe dig med det eller tage godt imod dig.

Speaker A

Ja, så hvis jeg lige skal være helt sikker på, hvad du mener i forhold til chefen der.

Speaker B

Det var Kati.

Speaker A

Så det var ikke sådan en.

Speaker B

Hun lærte dig at snakke tysk.

Speaker A

Hun vil gerne have, at du lærer tysk, og så derfor insisterer hun på at snakke tysk.

Speaker B

Jeg kan huske, at vi havde problemer med strømmen lige i starten. Hun ville sige det på engelsk. Så sagde hun sådan, undskyld, undskyld, hvad siger du? Så måtte jeg jo prøve. Jeg sagde måske hver anden ord korrekt,

men sådan nogle hverdagssituationer og bare prøve at formulere mig. Hun giver en tilbage svar, og hvis jeg så ikke forstår, hvad hun siger, så er det jo ikke fordi, at vi mister kommunikationen nødvendigvis. Vi bruger måske bare lidt længere tid på det.

Så ja, en sød tvang, kan man sige. Hun vil egentlig bare også det bedste i forhold til, at vi hurtigt. Altså selvfølgelig vil hun også det ski skole det bedste, at vi kan bedre, hvis vi har tyske kunder, at vi kan bedre undervise, hvis vi kan sproget selvfølgelig, men lige så meget også, at vi kan integrere os mere.

Speaker A

Ja. Hvad med dig? Hvad er dine tanker omkring det her med sproget? Om de er gode til at snakke engelsk, eller om de er gode til at lade dig prøve så godt som muligt på tysk?

Speaker C

Jamen, som jeg sagde før, det er jo den samme oplevelse for alle, en flink tvang. Man får sgu da bare lov til at prøve igen, hvis det er, at det ikke er rigtigt.

Og de skal nok smile og være glade stadigvæk, selvom man har fucket op fem gange i sproget, og så måske rammer halvdelen af den korrekt til sidst,

så får det sidste på plads med armfægter. Så de har været flinke til at tage imod folk, der ikke kan deres sprog. De kan godt engelsk. De gider bare ikke at bruge det.

Medmindre det er yderst nødvendigt, at vi slet ikke rammer kommunikationen. Og det er jo egentlig fint. Det synes jeg. Det ville da også være fedt, hvis der var nogen, der kom til Danmark og bare kastede sig ud i dansk.

Så kunne man altid slå over engelsk. Så det er en god tilgang, synes jeg.

Speaker A

Og hvordan tror I, har det meget indflydelse på de relationer, man har til de lokale dernede?

Det der med, at hvis det ofte foregår på tysk, føler I det er okay? Det er nemt nok at blive venner med en lokal, man snakker tysk med.

Eller har det nogen indflydelse på den måde, man møder dem dernede på?

Speaker B

Ja, det synes jeg. Jeg tror ikke, vi havde haft en dialog, hvis jeg ikke kunne snakke tysk, for eksempel.

Fordi han følte også på en eller anden måde, at fordi jeg svarede ham tilbage på hans modersmål, så blev det mere personligt. Og jeg tror ikke, vi havde haft en relation, hvis jeg ikke kunne snakke tysk.

Speaker A

Hvis I generelt skulle snakke om, hvem I brugte tid med i Lofers. Hvem I har brugt mest tid på, og hvem I kom tættest ind på. Hvem har det så været?

Speaker B

For mig brugte jeg mest tid med dem, jeg boede med. Specielt i starten. Og så lærer man på en eller anden måde netværket.

Det bliver bredere og bredere i løbet af en vinter. Så i starten, og dem man boede med, det var andre danske skiinstruktører.

Hvis man kan kalde det det. Der var også fodboldsæson. I løbet af det, stil og roligt, både i hverdagen og om aftenen, så lærer man flere at kende.

Og så begynder man også i højere grad at bruge tid med folk, der ikke er i præcis samme situation, som der selv.

Speaker A

Hvad med dig, Niel?

Speaker C

Der var stor forskel på sæsonerne. Alt efter, hvilke mennesker man var afsted med dernede. Min første sæson, der var vi meget få danskere.

Og mange af dem ville egentlig hellere bare ligge hjemme og se film. Okay. Hvor jeg så havde Dennis, der havde været der.

Speaker C

Men jo, der havde vi Dennis. Han havde været dernede sæsonen før mig, så han kendte nogle af de lokale. Så vi var nede og ude om aftenen og snakkede hjemme med hollænderne og østrigerne.

Og ligesom connected med alle kollegaer og sådan noget. Det var måske knap så meget de lokale, men.

Og så alligevel, de lokale de arbejdede også i skiskolerne. Men på min anden sæson, det var det udelukkende danskere, stort set. Det var ikke det helt store, vi kom ind under og uden på de lokale.

Og når man så er dernede i to uger, så når man kun lige at se dem. Man har savnet de sidste sæsoner.

Speaker B

Må jeg prøve at spørge? Relationen til de lokale, ændrer de sig ikke også, når du kommer tilbage? Eller i forhold til det her med, at du sådan er en genganger fremfor? Jo.

Altså første sæson, jeg tænker sådan, at hvis man bliver ved med at komme, så bliver de måske endnu mere interesseret i sådan.

Speaker C

De bliver jo meget bedre, fordi de spørger jo også ind til, hvordan har man haft det der hjemme, mens man har været i Danmark. Og hvordan går det?

Der er lige sådan en catch-up med de der helt gode, gamle. Steff og Stahl og.

Speaker A

Som er nogle af de lokale, der bor dernede og har arbejdet i skiskole. Jeg tror også, jeg kan meget godt følge det der, du siger med, at til at starte med, hvor I ikke var så mange danskere.

Så brugte man meget tid med de lokale, fordi så var det meget dem, der var. Men særligt de senere år her, har der været rigtig mange danskere dernede.

Så der bruger jeg mindre tid, klart mindre tid med de lokale. Og jeg tror måske på en eller anden måde, så på min første sæson, der snakkede vi rigtig meget med de lokale.

Så jeg føler faktisk nærmest, at jeg var tættere med nogle af de lokale på min første sæson, som var syv år siden, end jeg er nu. Selvom jeg har kommet tilbage hvert år. Så det var helt klart.

Bare det der med, at vi er flere danskere nu, det gør bare, at man bruger mere tid med de danske. Og der tænker jeg i hvert fald, at sproget gør ret meget. Hvad tænker I omkring det?

Tror I, at det er sproget, der betyder meget, at det er nemmere? Eller er det fordi, man kommer fra den samme kultur?

Speaker B

Indirekte, så søger man måske altid lidt efter nogen, der er hos dem. Som en selv. Og det er måske lidt nemmere for mange at udtrykke det på sit modersmål.

Så relationerne på den forstand bliver også anderledes. Hvis man ikke føler, at man nødvendigvis kan, om man snakker tysk eller engelsk, helt være sig selv i den forstand.

Så ja, det tror jeg. Men jeg tror også, at der er nogen, der aktivt prøver. Og ikke kun at være sammen med danskerne.

Speaker A

Vi har været lidt inde på det, men hvis vi dykker lidt mere ned i selve jobbet og forholdet til f.eks. chefer. Hvad synes I er godt ved selve jobbet?

Speaker B

Du kan kyle en masse bajer, uden at få skældud og være fuld i arbejdstiden.

Speaker A

Ja tak.

Speaker B

Altså, what's not to like? Det er måske ikke det, du får 12 af at skrive, men det er i hvert fald det, der er rigtigt. Og det er lige præcis det, jeg skal have fat i.

Hvis vi bliver den tangent, så tror jeg, at ledelsesstilen er, at hvis du kan gøre dit arbejde, så er der frihed under ansvaret til, at du gerne må være ude til klokken fire.

Så længe du kan undervise og være præsentabel dagen efter. Men bare, altså det er fedt.

Være udenfor hver op i bjergene er også fedt. Så sådan helt dagligdagsagtigt, at det er et rimelig lækkert sted at skulle bruge sin hverdag og bruge sine arbejdstimer.

Og specielt også, man kan kombinere det. Man kan tage op på bjerget inden undervisningen, eller man kan stå på ski efter undervisningen.

Speaker A

Hvis du skulle nævne nogle negative sider ved jobbet?

Speaker B

Øhm, ja. Jeg skal lige have lidt tid, måske. Jeg ved ikke, om du har noget, Niklas?

Speaker C

Det er hårdt arbejde.

Speaker B

Dagen efter en snestorm er hård. Du skal stå op, specielt hvis der stadig er snestormer, så skal du op og skåle. Udmattende. Og specielt også, hvis man har lidt øl i maven fra dagen før.

Så kan det virkelig være anstrengende.

Speaker A

Hvad med dig, hvis du skal starte med at sige de positive ting ved jobbet?

Speaker C

Jamen, det er jo sjovt. Man får lov til at lege hele dagen. Det er også det, der kan være hårdt. Har man en off-dag, så skal man stadigvæk være helten.

Så skal man mande sig selv op. Det kan godt være hårdt en gang imellem, når man er der en hel sæson. De strækker sig jo over mange måneder. Og det synes jeg selv, det kan sgu godt slide lidt på mig.

Fordi, jamen det er jo også en af grundene til, at jeg tog det ned. Det er jo nok også en positiv ting, det er, at man får lov til at udfordre sig selv. Og man får lov til at styre sin egen dag. Du er egentlig din egen chef. I de der 4-5 timer, du har en gruppe.

Så er der selvfølgelig en chef, når du er færdig med det. Men, man får lov til lige at styre sin egen hverdag. Og det var også en af de positive ting, jeg brugte jobbet til.

Det var at udvikle mig personligt. Fordi, jeg var meget introvert. Inden jeg startede som maskininstruktør. Og det var en udfordring.

Og det har jo så også været en lidt hårdt ved det hele, det er, at man ikke bare kan trække sig tilbage på en arbejdsdag. Der er du på.

Speaker A

Sikkert.

Ja. Så i forhold til sådan arbejdsforholdene generelt. Hvis I tænker tilbage på, hvordan I for eksempel har boet. Synes I, det har været okay? Eller, hvordan har det været?

Hvis du starter.

Speaker C

Jamen, vores første sæson, den var da lidt kummerlig. Haha. Der kunne man, man kunne fint leve i det. Men, det var ikke. Man kunne stå op om morgenen, og man kunne se sin egen ånde.

Fordi, der var så koldt indenfor. Men, det var jo. Ja, vi betalte jo ikke for det. Så på den måde, så var det jo fint. Vi fik lidt stil til rådighed. Og ellers så har arbejdsforholdene har jo været gode dernede. Man er blevet behandlet godt.

Speaker A

Hvad tænker du om det?

Speaker B

Altså, den sæson jeg var der, var det en ny bolig, der ikke var blevet brugt før. Det var en del uden for byen, faktisk. Så, der var lidt langt gåafstand. Men i løbet af sæsonen fik vi nogle mountainbikes der der. Det hjalp en del.

At vi kunne. Cykle frem og tilbage. Selve sådan husfaciliteterne var virkelig fede. Det var virkelig et lækkert sted. Vi havde lidt problemer med ham der udlejede det. Sådan ren forventningsafstemning agtigt. At han tænkte, at vi ville gå i seng kl. 10 hver aften og ikke rigtig feste og høre musik. Og det var jo en stor del af det at være skiinstruktør også. Det er, at der er meget fart på hele tiden. Så i hvert fald i den forbindelse tror jeg ikke at vores chefer, da de har organiseret det med personen, havde sådan snakket om at, de kommer nok også til at larme og være vågne sent. Og de kommer nok også til at høre musik. Så, Ja. Det var jo lidt problematisk. Og det brugte vi en del tid på.

Og sådan. Både, at finde en eller anden form for balance med overboen. Og også sådan at sådan huske hinanden på. At vi skulle dæmpe os.

Speaker A

I forhold til lønnen, sådan økonomisk. Hvad har I tænkt om det der? Og det er hvad. Altså har det været noget man har gjort. For at tjene penge.

Speaker B

Jeg tror ikke der er nogen. Der tager derned for lønnen. Nej. Og jeg tror. At gå i plus er en bedrift i sig selv. Man er der ikke for pengene. Så jeg kørte ikke fuldt budget over hvor meget jeg var i plus. Og hvor meget jeg var i minus, men det er ikke derfor man tager der ned. Men, de kunne da godt give lidt mere. Hvis man skal vælge kritisk. I forhold til det arbejde man udfører. De penge de tjener på os også.

Speaker A

Hvad tænker du om det. Hvis du skal sætte nogen ord på det.

Speaker C

Ja. Man kommer ikke derned for at tjene penge. Det gør man ikke. At det løber rundt. Eller at man kommer hjem med 500 euro i plus. Det er sådan set lige meget, og jeg synes heller ikke man skal gå op i. Hvor mange penge man bruger sådan et sted. Det er ikke derfor man er der. Men i forhold til lønnen, så vil jeg jo sige, på min første sæson. Der var vi jo ovenud glade for at få. 1000 euro. Om måneden.

I forhold til hvad vi kunne høre. Hvad de andre fik. De fik jo halvdelen.

Speaker A

Når du siger de andre. Hvad tænker du så på.

Other speaker

Ja. Skiskoler rundt omkring i Østrig. Hvad man lige hørte fra.

Speaker C

Dem man havde været med af sted på. Oplæring. Eller på. Instruktørkurset. De fik jo. Nogen fik jo også 1000. Euro udbetalt. Men så skulle de lægge 400 Euro til boliger. Og. Så på den måde. Så var vi jo Østrigs bedste betalte skiinstruktører på det tidspunkt.

Speaker A

Hvis vi skal snakke lidt sådan om. Om forholdet til cheferne. I har været lidt inde på det. Men, hvis du vil starte Niklas. Hvordan føler du. Dit forhold har været dine chefer dernede.

Speaker C

Jamen det har været. Med et ord. Godt. De har været imødekommende. Og været behjælpelige. Og man har vidst, de har stået bag ens ryg. Hvis man har lavet en eller anden fejl. Eller der er en kunde. Der har været sur.

Så har de altid været der til at støtte en. Og det er. Som vi var inde på, til at starte med, det var en lille familie. Og det er det. Det er en lille familie. Også med cheferne.

Det kan godt være. Man skal have respekt. Men. Man kan også godt komme ned og så. Få en skideballe, og så en efterfølgende snaps med chefen som undskyldning.

Speaker A

Hvad. Hvis du skal sætte ord på det Peter.

Speaker B

Jeg synes. Jeg synes de er. De er rimelige. Det er også. Det er jo det der, de har jo også en balance, for dem handler det om at, altså. De ved jo godt. At unge mennesker i start 20'erne. De er jo ikke dernede fordi de søger penge, Så de ved jo godt, at det kan da godt være. At man er ude og drikke. Øl nogle aftener, men så længe. Jeg tror også. Jeg nævnte kort tidligere, at så længe man gør det de betaler en for. Så er der rimelig Lange snor. Hvis man kommer op og kan undervise.

Speaker A

Synes du de gør meget for. At skabe et. Et sammenhold. Og. Skabe en god kultur dernede.

Speaker B

Øh. Ja. Det synes jeg er helt vildt. Der er. Er det to gange om året. Der er i hvert fald sådan en afslutningsfest. Og så er der ikke også noget sådan lidt tidligere. Tror jeg. Og så er der jo den her. Hver onsdag.

Aften. Er der et skilærer show. Hvor man. Både. Altså man. Man ofte sidder hele gruppen. Både før og efter. Eller måske kun før faktisk. Lige og sådan. Og debriefer. Og får ofte en øl.

. Både. I skilærer rummet måske. Også oppe i bjerget sammen. Også set hvor alle. Hvor hele gruppen. Kommer. Kommer tæt på hinanden.

Og bidrager også til. Til det festlige humør. Og kan nogle gange også godt finde på at give en. Giv en omgang. Eller. Som jeg siger. Hvis det har været en kold dag. At øh. Den yberchefen kommer ned med en snaps. Øh. Og siger skål.

Så øh. Så ja. Det er de da godt klar over. At at. Hvis de hjælper på det. Så skaber det også en bedre atmosfære. Helt sikkert.

Speaker A

Og hvad tænker du i forhold til det. Har du nogle. Nogle tilføjelser.

Speaker C

. Ikke udover. Der er jo en øh. Gensidig respekt. Det skaber også god stemning. Og. Og god øh. Energi. Blandt folk. Så det.

Det bidrager til et positivt miljø. Hvis man har gensidig respekt for hinanden. Der.

Other speaker

Ja.

Speaker A

. Hvis jeg lige sådan skal nævne. I forhold til jobbet. Hvad der sådan. Eller. Jobbet og livet. Når man har været på sæson. Hvad der sådan betyder mest. Om det har været. Det at stå på ski. Eller.

Speaker B

Om det har været.

Speaker A

Sådan bjergene og omgivelserne. Eller. Kollegaerne. Festerne. Eller sådan. Hvis I skulle sætte lidt ord på det. Hvis du vil starte med.

Speaker C

Det er jo en kombination af det hele. Alt det. Øh. Altså. Hvis der er en af tingene. Der er. Der fejler. Så kan det i andre måske veje lidt op. Men det kan ikke veje det hele op. Så. Det. Det skal være en kombination af.

At man er afsted med nogle. Nogle glade folk. Øh. Og. Ja. Der skal jo også være sne. For at man kan få et godt skiløb. Øh. Øh. Øh. Så. Så hvis man bare ser. Øh. Døde bjerge.

Så. Øh. Hjælper det jo lige lidt. Om man har gode kollegaer. Og. Så det er jo en kombination. Man kommer også. For at stå på ski. Og. Og. Forbedre ens egne evner. Det er da helt klart. Det er da en bonus. At man kan stå på ski hver dag.

Og. Ha det godt.

Other speaker

Ja.

Speaker A

Hvad med dig?

Speaker C

Jeg vil. Altså.

Speaker B

Når jeg tænker tilbage. Så tænker jeg på fællesskabet. Før jeg tænker på skiløbet. Tror jeg. At det. Det der. Det der. Sådan står ud.

Speaker C

.

Other speaker

Og.

Speaker B

Jeg synes altså. Altså. Både. Jeg havde cirka. En ugentlig fridag. Jeg synes. Altså. Nogle gange. Eller. Måske de fleste dage. Vælgte vi også. At stå på ski. Nogle gange. Stod vi heller ikke på ski.

Den ene ugentlige fridag. Og lavede noget andet sammen. Så. Det er en bonus. Hvis man ellers skal stå på ski. Så er det. Så er det jo lækkert. Bruge sin tid på det. Men.

Men man kan også. På sådan en sæson. Lave andre ting. End kun det.

Other speaker

Altså. Ja.

Speaker A

Ja. Snif. Hvad tænker du om fællesskabet. Hvor meget har det fyldt for dig.

Speaker C

Ekstremt meget. Det har. Også. Kunne. Åbne. Min personlighed.

Speaker B

Ja.

Speaker C

At man er. Omgiver sig med. Sådan en masse. Entusiastiske. Glade folk. Og. De kommer igen.

Speaker B

Og man møder dem.

Speaker C

Det giver også en. For mig en tryghed. Så. Fællesskabet dernede. Det betyder rigtig meget.

Other speaker

Ja.

Speaker A

Hvordan. Er der. Er der nogen i stadig ser dernede fra. Har i stadig relationer.

Other speaker

.

Speaker C

Jeg ved ikke om jeg har. Nogen i relationer. Hahahaha.

Speaker B

Hahahaha. Hahahaha. Hahahaha.

Speaker A

Hahahaha.

Speaker C

Jeg sidder i sommerhus lige nu. Med rigtig mange. Relationer. Ej. Jeg har. Jeg har snakket med rigtig mange. Ja. Af dem jeg har været afsted. Ja. Blandet sæsoner. Ja. Aldersgrupper.

Speaker B

Det hele. Det er. På tværs. Det er også det jeg er sådan meget imponeret over. At. Nu finder jeg i sommerhus med lige nu. Vores årlige. Sommerhus tour vi prøver. Det er nok også mine ældste venner. Så. Ja. Det der med at.

Man har jo også mødt nogen. Vi er jo nærmest. Dækket helt et eller andet hen. I hvert fald. Hvor vi er. Hvor vi er opvokset. Ja. Så man. Man er blevet venner med nogen. Man nok ikke.

Fandt sammen med. Ellers. På tværs. Og så er der. Der er nogen. Jeg brugte rigtig meget tid på. Lofet. Jeg bruger mindre tid med det nu. Og så er der nogen jeg brugte mindre tid med i Lofet.

Jeg bruger rigtig meget tid med nu. Så det også lidt ændrer sig. I forhold til. Måske. Hvad man kunne have delt ud på. Hvad man. Hvad man hang mest ud med.

Speaker C

Det er fandme en broget flok. Ja.

Speaker A

Ja. Det er det. Virkelig. Mange jyder.

Speaker B

Ja. Ja. Har vi nogle sjællændere overhovedet.

Speaker A

Vi er alle sammen fra Jylland her.

Speaker B

Er der ikke nogen fynboer.

Speaker C

De er nede vest fra.

Speaker A

Nu. Vi snakkede om. Fællesskab. Men også sådan det. Hvis vi skal snakke lidt om sådan. Festkulturen. Og hvor meget det fylder. Hvis du vil. Hvis du vil sætte lidt ord på det. Hvor meget det fylder.

Speaker C

Det er en del af hverdagen, så meget fylder det. Ja. Det. Ja.

Speaker A

Og hvordan. Hvis du. Jeg. Måske sætte lidt ord på. Sådan kulturen. Er det sådan. Er det. Er det bare en del af kulturen dernede?

Speaker C

Det er en del af vores kultur. Vi tager med. Det er selvfølgelig lidt. I Østrig. Med. De lokale. Skiinstruktører. Og sådan noget. De kan også godt lide at drikke øl. Men jeg tror danskerne bidrager til en lidt voldsommere kultur. I forhold til fest.

Speaker B

Ja.

Speaker A

Hvad synes du om det.

Speaker C

Det kan være meget sjovt. I begrænsede perioder.

Speaker A

Og hvad ændrer du, altså. Fester du mere når du er dernede end når du er hjemme.

Speaker C

Jeg fester langt mere dernede end når jeg er hjemme. Ja. Når jeg er her. Jamen det kan jeg godt sige. Ellers havde jeg ikke et fuldtidsarbejde.

Speaker B

Nej.

Speaker A

Hvad tænker du om det.

Speaker B

Jeg tror det er klart at der var flere dage med fest end en dag med ikke fest. To gange om ugen maks. Hvor der ikke var en form for festlig aktivitet.

Det tror jeg da ikke, jeg har prøvet så hyppigt over så lang en periode før eller siden, så det der er helt sikkert noget andet.

Jeg tror de fleste skiinstruktører også har en idé om, at det kommer til at ske over den her givende periode.

Og det er en del af det, man er i hvert fald også, når man starter et sted i sit liv, hvor fest og festlige aktiviteter er noget, man søger.

Så det er jo lidt et perfekt sted for, at det kan ske i hvert fald.

Speaker C

Et festligt utopi.

Speaker B

Ja, og det er jo også det der med, at man er hjemmevæk hjemmefra, så det er også lidt spændende i den forstand at prøve noget, man ikke prøver, når man er derhjemme.

Så der er der klart flere festlige aktiviteter gennemsnitligt.

Speaker A

Betyder det meget for fællesskabet, Festerne?

Speaker B

Jeg tror det er hårdt at være dernede, hvis man vælger ikke at drikke alkohol i de givende måneder. Så tror jeg, at der er en del aktiviteter, man vil stå udenfor.

Så på den måde kan man. Det er måske det eneste toxic ved kulturen. Det er, at det indebærer. Man kan helt sikkert godt, men det indebærer meget druk. Aktiviteterne.

Speaker A

Hvad tænker du om festkulturen. Kan de stå udenfor? Føler du, at der er sådan et gruppepres?

Speaker B

Jeg tror bare, at det er så indlejret i hverdagen dernede. At vælger man aktivt. Man kan da godt være en del af de aktiviteter, der bliver lavet oftest.

Men vælger man at sige, at jeg kører et halvt år her uden noget form for alkoholindtag, så tror jeg, at man kommer til at føle sig lidt udenfor. Ja.

Speaker A

Hvad tænker du om det?

Speaker C

Hvis man godt kan være festlig, og kan feste lidt uden alkohol. Så tror jeg ikke, at der vil blive kigget ned på det. Jeg tror I Lofar har vi nok været meget inkluderende. Hvis man ikke har drukket, tror jeg. Det tror jeg ikke, at det har været nogen hindring.

Speaker B

Men vi kaldte jo nærmest dagene for hver sin druk dag.

Speaker A

Ja, hvis du vil uddybe det lidt.

Speaker B

Ja, i hvert fald. Tirsdag hedder Turbo Tirsdag. Fordi man serverer en form for drink. Der bliver kaldt for turbomælk. En gryde.

Og torsdag bliver kaldt Touring torsdag. Fordi der skal man igennem et menu kort. Et Snapse-menu kort. På en bar. Det kan godt være, at der er nogen, der også har andre druknavnede dage.

Men det er i hvert fald lige de to. Det er i hvert fald lige de to. Indebærer aktiviteten oftest. Formålet er en form for druk.

Speaker A

Hvad er dit forhold også til de der forskellige dage og traditioner. Er det noget. Har det fyldt noget i din sæson?

Speaker C

Det er ikke noget vi gjorde. Det er ikke noget vi havde til at starte med. Min første sæson, havde vi møde mandag. Eller mig og Dennis. Vi havde jo faktisk en aftale om, at vi gik ned og tragte to bajere på lokale.

Hvis der ikke skete noget, så gik vi hjem. Hvis der skete noget, så blev vi bare indtil det sluttede. Og så året efter, der indførte vi mødemandag.

Hvor vi så skulle ned og holde møde nede på den lokale bar. Så det var pligt det hele. Der skulle man opfylde sin pligt nede på baren.

Det var måske også mere fordi, at alle de andre, de var nogle dødssejlere det år. De lå bare hjemme under dynen og så Netflix. Rigtig mange andre.

Så der var ikke rigtig det store fællesskab udover, når man lavede mad. Og så efterfølgende.

Det var nok den anden sæson. Der kom Dennis og Henrik til sidst på sæsonen. Og så var de der til, at de skulle lukke den bar, der nu er kendt for Turingtorsdag.

Der skulle den lukkes ned til at gøre sommer klar. Så der skulle vi jo tømme. Så begyndte vi på Turingtorsdag. Det startede den dag.

Og så er det egentlig bare blevet bygget flere og flere dage på, efter hver gang jeg har været der. Så det er nok blevet en vildere dernede.

Speaker A

Nu er vi begyndt at lave en ting, vi kalder Silent Dinner. Hvor vi køber en flaske vin. Og så må man ikke snakke, før man har drukket sin flaske vin. Så har alle en flaske vin.

Speaker B

Var det okay det?

Speaker A

Det har ikke været en bestemt del, men det har bare været en ting, vi har gjort nogle gange. Jeg var kun med til en gang.

Speaker B

Var der musik, eller var der bare selvhed?

Speaker A

Jeg tror, vi hørte noget musik. Ej! Det er virkelig skørt og sjovt. Så. Der var Frederik og Magnus.

Det var to venner, der var der. Den ene, så begynder han færdiggjorte på tre og et halvt minut. Så bunder han bare det sidste. Og så siger han bare til deres ven. Fuck, hvor er du grim, når du spiser Mikkel. Og så flækkede vi fuldstændig, vi måtte ikke sige noget, for så skal man tage et shot, hvis man kommer til at snakke. Så ja, der kommer flere og flere traditioner.

Speaker B

Men man kan jo sige, mange af de aktiviteter, jeg nævnte. Okay, man kan ikke gå igennem et snapsekort uden at drikke. Men den der aktivitet, kan man jo slet ikke være en del af, hvis man ikke deltager i druk.

Speaker A

Nej, så på en eller anden måde fylder drukken og sådan noget. Har I oplevet gruppepres dernede, hvor der er sådan noget. Ej, du skal fandme drikke, ellers kan vi ikke være med, aktivt.

Speaker C

Ej, folk er. De har måske været lige sådan. Kom nu. Og så siger man, nej, okay, så er jeg der.

Speaker B

Man har jo nok en idé om, at personen bare skal i gang. Hvor man sådan lidt obligatorisk. Ej, jeg har det i den her rum, så tag lige bunden af en bajer. Så sker der en lussing.

Speaker A

Så måske på en eller anden måde lidt ligesom det, I snakkede med det tyske. Det med, at det er sådan en venlig tvang på en eller anden måde.

Speaker B

Man tænker jo i bund og grund egentlig, det er bedst for personen, hvis personen drikker, så får man det sjovest. Så man prøver egentlig bare at hjælpe sin makker i gang.

Speaker A

Og man accepterer stadigvæk, at det er nej, eller hvad tænker I?

Speaker B

Ja, jeg vil. Jeg tror, jeg vil synes, det er mærkeligt, hvis det er bare omvendt, og så er der nogen, der ikke accepterer nej. Det kunne jeg ikke forholde til.

Speaker A

Hvis vi så lige hurtigt skal snakke om det at være skilderærer. Om det betyder noget for jer? Er det noget, I stadig tænker over?

Er det noget, I snakker med folk om, når I møder nye mennesker? Hvad har det betydet for jeres identitetagtige?

Speaker C

Jamen, det er da helt klart noget. Det er noget, jeg snakker med folk om. Også. Ja, hvis de spørger ind til mig. For eksempel det der med min personlige udvikling.

At den har været en byggesten til det. Så det er klart noget, jeg stadigvæk går og tænker på og snakker lidt om.

Speaker B

Ja, jeg sådan. Altså nu fortalte jeg jo, at jeg lige enden havde en jormar, som jeg var ude og rejse et års tid. På den anden side af jorden.

Og den rejse ændrede en del min personlighed. Og det her, det var jo sådan lige efterfølgende af den. Så det var på en eller anden måde en starten for noget nyt for mig. Jeg ved ikke, om specielt det var Lofer, der.

Jeg tror, det var mere konsekvensen af den tur, jeg lige havde været på. Men det var også på en eller anden måde et nyt kapitel i min personlige udvikling. Følger. Ja.

Speaker A

Er det noget, du nævner, hvis du for eksempel møder nye mennesker, og skal introducere dig selv?
Er det sådan noget, du nævner?

Speaker B

Jamen. Jeg blev, som sagt. Jeg ændrede mig nok mest under min tur, hvor jeg rejste rundt selv et års tid.

Så hvis jeg skal nævne min egen udvikling, så vil det pop-up før en Lofer. Men når man snakker om aktiviteter.

Det har da helt sikkert også været en positiv udvikling for mig. Og specielt, når man snakker om de venskaber, jeg har fået. Så ja, det nævner jeg.

Jeg har da også anbefalet andre unge mennesker, der er lidt i tvivl om, at de skal bruge deres tid på. Det har jeg da klart anbefalet også. Hvad sker der, du tager?

Speaker A

Sådan. Hvis vi lige hurtigt skal vende det med uniformen dernede. Hvordan har I haft det med at have uniform på? Er det noget, I sådan har tænkt over? Hvis du vil starte.

Speaker C

Det er jo ikke noget, man tænker over, før man tager den af. Så har man ingen respekt på pisten mere. Det er en lille autoritet. Man er lidt autoritær, når man har den på. Det er jo fedt nok. Folk kigger på en.

Også fordi man kan jo sit kram. Så er det. Det tænker de i hvert fald. Ja, det kan man også. Det er vel lidt værre, hvis man ikke kan sit kram, og man så har den på. Der er lidt pres.

Speaker B

Også bare lidt om noget, at der er en form for udskrevet regel om, at falder man i uniform, så giver man bajer. Fordi man gerne vil være repræsentativ. Man gider ikke at ligne en turist i den uniform. Det er måske blevet noget, når man kører med sit eget tøj. Så kan man være lidt dårlig igen.

Speaker A

Hvad føler I? En stolthed, eller føler I er akavet i den?

Speaker B

Det er en flot uniform.

Speaker A

Det er en flot uniform.

Speaker C

Rød-hvid. Det er da en stolthed. Det er da noget, man. Konkurrentens var noget kimmere, synes jeg.

Speaker B

Så jeg er jo da glad for, at det var den uniform, vi havde.

Speaker C

Det er da noget, hvor man lige retter ryggen, når man har den på.

Speaker B

Ja.

Speaker A

Ja, kanon. Ja, hvis vi så afslutningsvis skal snakke om lidt sådan. At I ikke har været der de sidste par år. Om det er noget, I stadig tænker over at tage tilbage?

Hvad har været årsager til, at I ikke har været der de sidste par vintre? Hvis du vil starte, Niklas. Ja.

Speaker C

Jeg tror, mine interesser ligger andre steder nu. Det tror jeg ikke, i forhold til skiløbet, men mere til jobbet. At jeg tror ikke, jeg orker at skulle jeg stå med 15 børn, der ikke kan stå på ski? Der tror jeg simpelthen ikke, fordi min tålmodighed er blevet mindre.

Men jeg tror bare heller, at jeg vil bruge min ferie på det. Hvor man har fuldtidsarbejde, og skal passe det, og begrænset ferie.

Speaker A

Men det indebærer stadig ski?

Speaker C

Ja

Speaker A

Så du tager stadig på skiferie?

Speaker C

Ja, det gør jeg.

Speaker A

Ja. Er der ting, du savner ved det at være dernede?

Speaker C

Det skulle være fællesskabet. Ja. Helt klart fællesskabet.

Speaker B

Kunne du finde på at tage til Lofoten uden undervisning?

Speaker C

Ja. Det kunne jeg godt. det har kun været på et kort stop på vej på sommerferie. Så kørte vi lige indenom. Så var vi lige der i et par timer, og så kørte vi videre til Frankrig, bare for at hilse.

Speaker A

Hvad med dig, I forhold til, hvorfor du ikke har været der?

Speaker B

Jamen, jeg har egentlig gerne ville. Og det har egentlig. Jeg tror, når det har været efterår, så har jeg sagt, ja, jeg tager afsted.

Og så når det kommer, så har jeg prioriteret min skole højere.

Oftentimes så har jeg benyttet mig af at stresse mig mindre skolemæssigt ved at blanke en eksamen. Og så kunne udvide eksamensbyråden, hvilket oftest så er der, man vil tage på ski.

Så det har mest været af sådan skolemæssige årsager.

Nu begynder jeg også at nå et sted, hvor jeg ikke nødvendigvis tænker, at jeg skal afsted hvert år. Som jeg har tænkt og sagt til folk, at jeg vil rigtig gerne.

Nu tror jeg, at det begynder at være så distancemæssigt eller distanceret for mig.

At jeg føler måske ikke, at jeg er tæt nok en del af det til at tage derned. Det ville være lidt mærkeligt måske.

Også fordi, at dem jeg kendte for fem år siden, det er ikke mange af dem, der er dernede længere. Så det ville jo nærmest kunne være at restarte på en eller anden måde. Man kender selvfølgelig til byen, man kender til cheferne.

Men ellers så vil det være noget nyt, tror jeg, for mig. Ja.

Speaker A

Er der ting, du savner ved det?

Speaker B

Ja, helt vildt. Instagram er altid lidt af jer at kigge på i december, januar og februar. Fordi man ser, hvor dejligt de mennesker man så stadig kender, de har det dernede.

Både på ski og også lovforholdet. En smule FOMO i den forstand måske. Men det er også et sært tilfælde. Jeg har jo slet ikke stået på ski siden jeg har været afsted.

Og det er ikke fordi, at jeg ikke gider at stå på ski, men jeg har prioriteret anderledes. Så jeg kommer da helt sikkert til at stå på ski igen, men det er ikke sikkert, at jeg kommer til at undervise.

Speaker A

Så når du siger, at du har prioriteret anderledes, er det så sådan i forhold til økonomisk, eller er det tiden?

Speaker B

Ja, i hvert fald. Altså vi var inde på lidt økonomien tidligere. Hvis man tager til Lofer, så kan man måske få det til at gå rundt.

Hvis man snakker om at tage afsted med nogle kammerater eller et eller andet sted, så er det jo en forholdsvis stor udgift, at man skal ligge for skiferie.

Men jeg tror, at hvis det kalder sig at gøre, så er det ikke økonomien, der vil holde mig tilbage for ikke at tage på ski. Så det er primært skoleudfordringer, der holder mig tilbage.

Speaker A

Jeg tror egentlig, at vi har været godt rundt nu. Har I nogen sidste bemærkninger eller et eller andet, I har tænkt over, der vil give god mening at nævne?

Speaker B

Jeg kan huske, at jeg var meget spændt på, da jeg var dernede. Fordi det er nogle af de tætteste venner, jeg havde. Jeg er sindssygt imponeret over, hvor hurtigt man kom tæt på rigtig mange mennesker.

Og så kan jeg huske, at jeg var meget spændt på, hvor meget. Og hvor tætte de her relationer ville fortsætte. Om det var det samme, når man kom til Danmark. Jeg kan huske, at jeg boede med en, der også har været instruktør i Norge og Japan.

Og han sagde, at de personer, han var rigtig tætte på der, sås han ikke rigtig med senere hen. Og det kan jeg huske, at det blev jeg lidt ked af over at tænke. Hvis jeg ikke skulle have det sjovt med dem mere, og måske ville det ikke være det samme, når man så hinanden senere hen. Men man har bygget nogle tætte forhold så hurtigt, at hvis man kæmper lidt for det, så fortsætter det.

Speaker A

Har du noget afsluttende?

Speaker C

Nej, det tror jeg sgu ikke.

Speaker A

Så vil jeg bare sige kæmpe mega meget tak.

Appendix 4: Interview guide for focus group interviews in English

Focus group interview

Welcome

Welcome to, I am incredibly grateful that you want to participate, it is a huge help and I believe and hope we will have a really exciting dialogue.

Presentation of subject

What we are going to talk about today is the kind of seasonal work you do as ski instructors here in Lofer. I would like to discuss topics such as how you see yourselves in relation to the work and the destination Lofer, what made you choose to go on season and what you think about it.

The purpose of this interview is to get in depth with being on season, and to have an open dialogue about what you think about it, to understand why you choose such a job and what can make it a good experience, as well as what that can make it not so good.

You have been selected to participate on the basis that you have all been here pretty much a whole season this year, and that it is different whether you have been here before or how many years you have been here, as I am interested in different perspectives on being in season, from one's first season to subsequent seasons.

Guidelines (sent to participants before and mentioned briefly at the start of the interview)

The interview will be recorded, which you have all agreed to. Therefore, you should preferably let each other speak, so that the audio recording is clear.

As a moderator, I will ask some general questions on different themes to start a dialogue and, in addition, I will try to guide the conversation in a rewarding direction.

As I myself am a ski instructor here, I will offer my thoughts/perspectives when I feel it can benefit the dialogue.

I will therefore possibly offer input to the conversation, but this does not mean that you have said anything wrong, but it is more so that we can be efficient and stick to the topic and to respect your time.

But there are no right or wrong answers, and you are welcome to challenge each other's statements, of course in a polite and respectful way. But the purpose is that you challenge each other's thoughts and perhaps inspire each other. You are therefore very welcome to mark with a show of hands if you have comments on the statements of the other participants.

If there are any questions before we start, please feel free to ask them now.

Notes for me as moderator

Take notes about particularly interesting topics/statements during the interview

Take notes about the group dynamic and its importance to the conversation.

Interviewguide

Themes	Main question	Sub questions
Introduction of participants	Describe yourself briefly	Name Age Where in Denmark do you live? What did you do before the season? Have you been on a season before?
Deciding to become a ski instructor	Why did you choose to do a season?	When and how did the idea come up? Who inspired you to become a ski instructor? What have influenced that you ended up in Lofer?
Culture in Lofer	How do you see the culture in Lofer?	How is your relation to the locals in Lofer? How do you feel the locals think about you seasonal workers? Do you put an effort into meeting the locals? Can you mention a good experience with local people? Can you mention a bad experience with local people involved? Do you feel like there is a good cooperation between you and the lifties and other local workers?
The job as a ski instructor and the working conditions	What do you think of the job as a ski instructor for our ski school, and what do you think of the life here in Lofer?	What is good about the job? Whats not so good? What do you generally think about the working conditions? Housing Amount of work Relation to management What is the most important aspect about the life as a ski instructor in Lofer for you?

		<p>The work, skiing, colleagues, the living in Lofer?</p> <p>Do you think that being on a season can benefit you on the long run? Career Personally</p> <p>What does it mean personally for you to be a ski instructor? Identity wise etc.</p>
<p>Seasonal workers position in Lofer</p>	<p>Who do you mainly spend your leisure time with?</p>	<p>Ski instructors from herbst? Other instructors? Locals? Tourists? Others?</p> <p>Would you describe yourself as a Local, tourist or how would you see yourself in Lofer?</p>
<p>Returning to the destination Lofer</p>	<p>Why have you come back to lofer, and would you consider doing more seasons here in the future?</p>	<p>Where have you had your best experiences in Lofer? Bars Instructor houses Slopes Other places?</p> <p>Where have you had your worst experiences?</p> <p>Mention the three worst parts about being on a season in Lofer?</p>

Appendix 5: Interview guide for focus group interviews Danish

Fokusgruppe interview

Velkomst

Velkommen til, jeg er utroligt taknemmelig for at i vil deltage, det er en kæmpe hjælp og jeg tror og håber vi får en rigtig spændende dialog.

Præsentation af emne

Det vi kommer til at tale om i dag, er den form for sæsonarbejde i er på, som skiinstruktører her i Lofer. Jeg vil gerne drøfte emner, som hvordan i ser jer selv i forhold til arbejdet og destinationen Lofer, hvad der gør at i har valgt at tage på sæson, og hvad i synes om det.

Formålet med denne samtale er at komme i dybden med det at være på sæson, og få en åben dialog omkring hvad i tænker om det, for at forstå hvorfor man vælger et sådan job og hvad der kan gøre det til en god oplevelse, samt hvad der kan gøre den knap så god.

I er udvalgt til at deltage på baggrund af at i alle er her stort set en hel sæson i år, samt at det er forskelligt om i har været her før, eller hvor mange år i har været her, da jeg er interesseret i forskellige perspektiver på det at være på sæson, fra ens første sæson til de efterfølgende sæsoner.

Retningslinjer (sendes til deltagere inden og nævnes kortfattet i starten af interviewet)

Interviewet vil blive optaget, hvilket i alle har sagt ja til. Derfor skal i helst lade hinanden tale ud, for at lydoptagelse bliver tydelig.

Jeg vil som moderator stille nogle overordnede spørgsmål, til forskellige temaer for at sætte gang i en dialog og derudover vil jeg forsøge at guide samtalen i en givende retning.

Da jeg selv er skilærer her, vil jeg byde ind med mine tanker/perspektiver, når jeg føler det kan gavne dialogen.

Jeg vil derfor muligvis byde ind med indput til samtalen, men dette betyder ikke at i har sagt noget forkert, men det er mere for at vi kan være effektive og holde os til emnet og for at respektere jeres tid.

Men der er ikke nogle rigtige eller forkerte svar, og i må meget gerne udfordre hinandens udsagn, selvfølgelig på et høflig og respektfuld måde. Men det er formålet at i udfordrer hinandens tanker og måske inspirerer hinanden. I må derfor meget gerne markere med en håndsoprækning, hvis i har kommentarer til de andre deltageres udsagn.

Hvis der er nogle spørgsmål inden vi starter, må i meget gerne stille dem nu.

Noter til mig som moderator

Tag noter omkring specielt spændende emner/udsagn i løbet af interviewet

Tag noter omkring gruppedynamikken og dens betydning for samtalen

Temaer (over og undertema)	hovedspørgsmål	Under/hjælpe spørgsmål
Introduktion af deltagere	Beskriv kort dig selv	Navn Alder Hvor bor du i Danmark? Hvad laver du før og efter sæsonen? har du været på sæson før?
Beslutningen omkring at blive skiinstruktør	Drøft årsager til at i valgte at tage på sæson	Hvornår og hvordan startede idéen? Hvem har inspireret jer til at blive skiinstruktør? Hvad har haft betydning for at i valgte Lofer/har i selv valgt destinationen?
Kulturen i Lofer	Drøft hvordan i ser den lokale kultur i Lofer	Hvordan er jeres forhold til lokale i lofer, fx på barerne, spar osv? Hvordan føler i de lokale i byen anser sæsonarbejdere? Gør i en indsats for at møde de lokale i Lofer? Kan i nævne nogle gode oplevelser med lokale? Har i haft nogle dårlige oplevelser med lokale? (uddyb gerne) Føler i at der er et godt samarbejde mellem fx liftfolk og skilærer?
Jobbet som skiinstruktør og virksomhedskulturen	Hvad synes i om jobbet som skilærer for Skischule Lofer Herbst og livet i Lofer	Hvad er godt ved jobbet? Hvad er knap så godt ved jobbet? Hvad synes i generelt om arbejdsforholdene? Bolig mængde af arbejde forhold til chefer Hvad betyder mest ved jobbet? Skiløb, kollegaer, selve undervisningen, eller livet udenfor arbejdet? Uddyb gerne Tror i at det at være på sæson, kan gavne jer på lang sigt (karrieremæssigt/personligt)

		<p>Hvad betyder det at være skilærer noget for jer personligt? (i forhold til fx jeres identitet)</p>
<p>Sæsonarbejderes position i Lofer</p>	<p>Hvem bruger i primært jeres fritid med?</p>	<p>Skilærer fra herbst, andre skilærer, lokale, turister?</p> <p>Ville i beskrive jer selv som: Lokal/turist/andet)</p>
<p>Tilbagevenden til destinationen</p>	<p>Drøft hvorfor i er vendt tilbage til Lofer og om i har lyst til at komme igen næste sæson</p>	<p>Hvor har i de haft de bedste oplevelser i Lofer, og hvad har det været? Barer Bolig Pisterne Andre steder i byen?</p> <p>Hvor har i haft jeres værste oplevelser i Lofer?</p> <p>Nævn de tre værste ting ved at være på sæson i Lofer</p>